

הזֹהַר הַקָּדוֹשׁ

זֹהַר וַאֲרַא

The Holy Zohar

Zohar Vaera

With English commentary by Zion Nefesh

Based on Zohar Hasulam, and the teachings of Rabbi Yehuda Halevi Ashlag

DailyZohar 2021 edition

** This is the first and an unedited edition. Please forgive any mistakes and share your comments by email to zion@dailyzohar.com

Future editions may include additional commentaries published on DailyZohar.com.

Copyright © 2020 DailyZohar.com, Zion Nefesh. All rights reserved.

You may share this file with your friends exactly AS IS. No change is allowed. You may print one copy for personal use and study. Reproduction and distribution beyond personal use of this file or parts of it without written permission is prohibited.

For the soul elevation of

**Lazar ben
Manya**

לעילוי נשמת

רב יחיאל הלל בן רב יעקב

לעילוי נשמת

יוכבד הענא בת חיים יהושע
פאליק

לעילוי נשמת
יחיה בן חיים

For the soul elevation of

**Shayna Mindel bat
Rav Yechiel Hillel**

לעילוי נשמת
יהודית בת נחמיה

לעילוי נשמת

שרה מלכה בת אהרן ז"ל
משאה רחל בת אהרן ז"ל
אהרן בן מרדכי ז"ל

לעילוי נשמת
מיכאל (מישה) בן פאבל

1. וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה' וְאַרְא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וְגו'. רַבִּי אֲבָא פָתַח, (ישעיה כו) בְּטַחוּ בַּה' עַדִּי עַד כִּי בִּיהַ ה' צוּר עוֹלָמִים. בְּטַחוּ בַּה' – כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלִהְיוֹת בְּטַחוֹנָם בּו'.

2. אִם כֵּן, מָהוּ עַדִּי עַד? אֵלָּא בְּשִׁבְלִי שְׂיִהְיֶה הַתְּקַף שֶׁל הָאָדָם בְּמָקוֹם שֶׁהוּא קוֹיִם וְקָשׁוּר שֶׁל הַכֹּל, וְנִקְרָא עַד, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּבִקְרֵי יֶאֱכַל עַד. וְעַד, זֶה מָקוֹם שֶׁאֲחֻזּוֹ לְכָל הַצְּדִידִים, לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה, לְהִתְקַיֵּם וְלִקְשֹׁר קֶשֶׁר שְׁלֵא יִזּוּ.

3. וְהָ"עַד" הַזֶּה תְּשׁוּקַת הַכֹּל בּו', כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית מט) עַד תֵּאָוֶת גְּבַעַת עוֹלָם. מִי הֵם גְּבַעַת עוֹלָם? אֵלֶּה הֵם שְׁתֵּי הָאֱמֻנוֹת הַנִּקְבָּוֹת, יוֹבֵל וְשִׁמְטָה, שֶׁנִּקְרָאוֹת גְּבַעַת עוֹלָם. עוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. [יוֹבֵל וְשִׁמְטָה, כָּל אֶחָד מֵהֶם נִקְרָא עוֹלָם, וְהֵם נִקְרָאִים גְּבַעַת עוֹלָם].

Exodus 6:3

”וַאֲרָא, אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב-בְּאֵל שְׁדֵי; וְשָׁמִי יְהוָה, לֹא נִוְדַעְתִּי לָהֶם”

“I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them.”

Isaiah 26:4

”בְּטַחוּ בִּיהוָה, עַדִּי-עַד: כִּי בִּיהַ יְהוָה, צוּר עוֹלָמִים”

“Trust in YHVH forever, For in GOD (YH) YHVH, who has formed the worlds”

The Zohar tells us that the entire world should have trust and get strength from YHVH. The verse aspect of ‘forever’, עַדִּי-עַד, is Zeir Anpin and the central column that unifies the Right and Left column.

‘YH’ ה’ is one of the names of God that represents the upper three Sefirot. YHVH is the entire Tree of Life and the one who formed the worlds. The first ‘H’ ה’ is for Binah that connects the upper level through Zeir Anpin to Malchut that is the lower ‘H’ ה’ of the name.

Trust in YHVH gives us a connection to the Tree of Life. As the Zohar explains, it is not a ‘Jewish’ thing. It is for the entire world to follow.

The desire for the self of religious and political leaders all over the world creates separation between people on all levels. Every stupid, selfish religious leader wants a bigger center of influence of people and money. The same goes for political parties. They will do anything to separate their followers from others like them. They destroy

1. (שמות ו') וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יי' וְאַרְא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וְגו'. רַבִּי אֲבָא פָתַח, (ישעיה כ"ו) בְּטַחוּ בַּי' עַדִּי עַד כִּי בִּיהַ יי' צוּר עוֹלָמִים. בְּטַחוּ בַּי', כָּל בְּנֵי עוֹלָמָא בְּעֵינֵין לְאַתְתְּקָפָא בִּיהַ בְּקִדּוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִמְהֵיוּ רִוְצָנֵינוּ דְלִהוֹן בִּיהַ.

2. אִי הָכִי מָהוּ עַדִּי עַד. אֵלָּא, בְּגִין דִּיהֵא תְקַפָּא דְבֵר זֶשׁ, בְּאַתֵּר דְּאִיהוּ קִיּוּמָא וְקִשּׁוּרָא דְכֻלָּא, וְאַקְרִי עַד, וְהָא אוֹקְמוּהָ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (בראשית מ"ט) בְּבִקְרֵי יֶאֱכַל עַד. וְהָאִי עַד, אֲתֵר דְּאֲזוּיִד לְכָל סִטְרִין, לְסִטְרָא דָא, וְלְסִטְרָא דָא, לְאַתְקִיּוּמָא, וְלְאַתְקִשְׁרָא קֶשֶׁרָא, דִּי לֹא תַעֲדִי.

3. וְהָאִי עַד, תִּיאַוּבְתָּא דְכֻלָּא בִּיהַ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (בראשית מ"ט, בראשית נ' ע"א רמ"ז ע"ב) עַד תֵּאָוֶת גְּבַעַת עוֹלָם. מֵאֵן אֵינּוּן גְּבַעַת עוֹלָם. אֵלִין אֵינּוּן תֵּרִין אֲמִהֵן נִוְקְבִי, יוֹבֵל, וְשִׁמְטָה, דְּאַקְרוּן גְּבַעַת עוֹלָם. עוֹלָם: כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים ק"ו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. (יוֹבֵל וְשִׁמְטָה כָּל חַד מִנְהוֹן אִקְרִי עוֹלָם וְאִלִּין אִקְרוּן גְּבַעַת עוֹלָם)

the world with this behavior. When the world is supposed to be united they create greater separation and the world suffers because of them.

It's time to come back to the roots of one and only simple faith in YHVH. The entire world should be a true 'Zionist' as we revealed in [DZ 1712](#).

The Zohar is about revealing the secrets of the YHVH system from the Torah, allowing us to get closer to the Tree of Life and draw light to our lives. We should put our trust only in YHVH and the Tree of Life. There is no one political or religious leader 'anointed' by God for us to follow until Mashiach.

Many students of the Daily Zohar are afraid to tell their rabbis or teachers of their 'outside' studies. They fear they will give them a 'face' or some resentment. In most cases the rabbi/teacher may use negative words, disguised as care for the student, to discourage him from continuing on the study of the Daily Zohar or any other place of study that is not under their name. They don't give you the freedom to expand your connection to YHVH beyond their rooms. If you ask them "Is it good to study more Zohar?" they will say yes. If you specify a different location then the reaction may be totally different.

It was hard for me to write these words because it does have a soft negative element because it points to the weakness and selfishness of others. I just feel it's time to draw 'swords' to protect your soul from losing the true unity with YHVH. I have no personal interest because I don't have an organization or classrooms to invite you in. The Daily Zohar is a website where I share my Zohar studies with you and thousands of others around the world.

It is important to have a regular place for services and study with like-minded people. But never limit your soul from seeking knowledge to develop greater faith and trust in YHVH. It's about your soul and its freedom to follow YHVH until you correct yourself.

4. וְתִשְׁקָתָם בְּעַד הַזֶּה, שֶׁהוּא קוֹם שֶׁל כָּל הַצַּדִּים. [מה הטעם] תִּשְׁקָתָהּ הַיּוֹבֵל אֶל עַד, לַעֲטֹר אוֹתוֹ וּלְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו בְּרִכּוֹת, וּלְהַרְיֵק עָלָיו מַעֲיָנוֹת מְתוּקִים. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (שִׁיר ג) צִיֵּינָה וְרִאֲנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלָּךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שְׁלֹמֹה לֹא אָמוּ. תִּשְׁקָתָהּ הַשְׁמָטָה לְהַתְבָּרֵךְ מִמֶּנּוּ וּלְהִיּוֹת מְאִידָה מִמֶּנּוּ. וְדָאִי שְׁעַד זֶה הוּא תַּאֲוֹת גְּבַעַת עוֹלָם.

4. וְתִיאוּבָתָא דִּילְהוֹן בְּהָאִי עַד, דְּאִיהוּ קִיּוּמָא דְכָל סִטְרִין. (מֵאִי טַעמָא) תִּיאוּבָתָא דִּיּוּבָלָא לְגַבִּי דְעַד, לַאֲעִטָרָא לִיָּהּ, וּלְצִיֵּינָה עָלֶיהָ בְּרִפְאָן, וּלְאִרְקָא עָלֶיהָ מִבּוֹעֵין מְתִיקִין, הִדָּא הוּא דְכְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ג') צִיֵּינָה וְרִאֲנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלָּךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שְׁלֹמֹה לֹא אָמוּ. תִּיאוּבָתָא דְשְׂמִיטָה, לְאִתְבָּרְכָא מִנֶּיהָ, וּלְאִתְנַהֵרָא מִנֶּיהָ. וְדָאִי הָאִי עַד תַּאֲוֹת גְּבַעֻת עוֹלָם אִיהוּ.

5. מִשּׁוּם כֶּךָ, בְּטָחוּ בִּה' עַדִּי עַד, שְׁהָרִי מִשֵּׁם וּלְמַעַלָּה מְקוֹם טָמִיר [הוּא] וְגִנּוּ הוּא, שְׁלֹא יָכוֹל לְהַתְנַבֵּק. מְקוֹם הוּא שְׁמִמְנוּ יִצְאוּ וְהַעֲטִירוּ הָעוֹלָמוֹת, זֶהוּ שְׂכָתוֹב בִּי בִּיה' ה' צוֹר עוֹלָמִים. וְהוּא מְקוֹם גִּנּוּ וְסִתּוּם, וְעַל זֶה בְּטָחוּ בִּה' עַדִּי עַד. עַד כָּאֵן יֵשׁ רְשׁוֹת לְכָל אָדָם לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ, מִכָּאֵן וְהִלָּאָה אֵין רְשׁוֹת לְאָדָם לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ, שְׁהָרִי הוּא גִנּוּ מִהֶבֶל,

5. בְּגִין כֶּךָ, בְּטָחוּ בִּי עַדִּי עַד, דְּהָא מִתְנַבֵּן וּלְעִילָא, אֲתֵר טָמִיר (הוּא) וְגִנּוּ אִיהוּ, דְּכָל יָכִיל לְאִתְדַבְּקָא. אֲתֵר הוּא, דְּמִנִּיָּה נִפְקוּ וְאֶצְטִיירוּ עֲלֵמִין, הִדָּא הוּא דְכְתִיב, כִּי בִּיה' יִי צוֹר עוֹלָמִים וְהוּא אֲתֵר גִּנּוּ וְסִתּוּם, וְעַל דָּא בְּטָחוּ בִּי עַדִּי עַד, עַד הֵכָא אִית רְשׁוֹ לְכָל בֶּר נֶשֶׁ לְאִסְתַּכֵּל בִּיה' מִכָּאֵן וּלְהִלָּאָה, לִית לִיה' רְשׁוֹ לְבֶר נֶשֶׁ לְאִסְתַּכֵּל בִּיה' דְּהָא אִיהוּ גִנּוּ מִכָּלָא, וּבִמָּן

ומי הוא יה? יהוה. שמשם הצטירו כל העולמות, ואין מי שעומד על אותו מקום.

איהו יה ידוד. דמתמן אצטירו עלמין בלהו, ולית מאן דקאים על ההוא אתר.

6. אמר רבי יהודה, הכתוב מוכיח עלי, שכתוב (דברים ד) כי שאל נא לימים ראשונים וגו'. עד כאן יש רשות לאדם להסתכל, מכאן ולהלאה אין מי שיכול לעמד עלי.

6. אמר רבי יהודה, קרא אכוז עליה, דכתיב, (דברים ד') כי שאל נא לימים ראשונים וגו'. עד הכא אית רשו לבר נש לאסתכלא, מכאן ולהלאה לית מאן דיכול למיקם עליה.

Deuteronomy 4:32

כי שאל נא לימים ראשנים אשר-היו לפניך, למן-היום אשר ברא אלהים אדם על-הארץ, ולמקצה השמים, ועד-”קצה השמים: הנהיה, כדבר הגדול הזה, או, הנשמע כמהו”

“Indeed, ask now concerning the former days which were before you, since the day that God created man on the earth, and inquire from one end of the heavens to the other. Has anything been done like this great thing, or has anything been heard like it?”

The Zohar explains that ‘the former days’ is the aspect of the six Sefirot of Zeir Anpin that represent the process of Creation.

Kabbalah teaches us that each sefira has its own 10 sefirot. The Zohar tells us that we can connect to the lower seven Sefirot, which are Chessed to Malchut, but we can’t have an understanding of the upper three Sefirot of Keter, Chokmah and Binah of each level. The upper three sefirot are presented with the letters YH יה, of the YHVH name. We can’t understand the sefirot of Keter, Chokmah and Binah of Chessed or any of the other lower Sefirot because the upper three hold the light of the Endless that drives each level below it.

Deuteronomy 29:28

”הנסתרת-ליהוה, אלהינו; והנגלת לנו ולבנינו, עד-עולם-לעשות, את-כל-דברי התורה הזאת.”

“The concealed belong to YHVH our God, but the things that are revealed belong to us and to our children forever, that we may do all the words of this law.”

After the Hebrew word for ‘concealed’ הנסתרת-ליהוה we see the יה YH (Upper three Sefirot). Before the ‘revealed’ והנגלת we see the letter ו V that represents Zeir Anpin.

The upper three are concealed because they have the light of the Endless that drives all the levels below it. To see or understand it is like having the ability to control it and that is impossible for us as created beings. We can not command our brain to drive our body into actions. We can have faith and do actions on the lower levels to get the support of the upper Sefirot but we can not control it.

We can have a strong faith and build vessels with our actions but the light from the upper levels comes only if the Endless light allows it to flow down to us.

The Endless is beyond our grasp and we connect to it only with faith as we studied in [DZ 1715 – ‘Faith is the key’](#).

7. דבר אחר בטחו בה' עדי עד – כל ימי האדם צריך להתחזק בקדוש- ברוך- הוא, [שקר אמר דוד, (תהלים כה) אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי] ומי ששם בו בטחונו ותקפו בראוי, לא יכולים להרע לו כל בני העולם. [שקר אמר

7. דבר אחר בטחו ביה' עדי עד, כל יומיו דבר נש, בעי לאתתקפא ביה בקודשא בריך הוא, (דהכי אמר דוד (תהלים כ"ה) אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי) ומאן דשוי ביה, בטחוניה ותוקפיה בדקא יאות, לא יכלין לאבאשא ליה, כל בני עלמא. (דהכי אמר דוד (תהלים כ"ה) אלהי בך

דוד, (תהלים כה) אֱלֹהֵי בָרַךְ בְּטַחְתִּי אֶל אֲבוֹשָׁה אֶל יַעֲלֹצוּ אוֹיְבֵי לִי שְׁכָל מִי שֶׁשָּׁם תִּקְפוּ בִשְׁם הַקָּדוֹשׁ, מִתְקִים בְּעוֹלָם.

8. מֶה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהָעוֹלָם מִתְקִים בְּשֵׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ. זֶהוּ שִׁכְתוּב כִּי בֵּיה־ה' צוּר עוֹלָמִים, צִיר הָעוֹלָמִים. שֶׁהָרִי בִשְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת נִבְרָאוּ הָעוֹלָמוֹת, הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. הָעוֹלָם הַזֶּה נִבְרָא בְּדִין, וְעַל דִּין עוֹמֵד, זֶהוּ שִׁכְתוּב בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. מֶה הַטַּעַם? כְּדִי שִׁינְהֻגוּ בְּנֵי אָדָם בְּדִין, וְלֹא יֵצְאוּ מִהַדָּרֶךְ הַחֻצָּה.

9. בֹּא רֹאדָה, כְּתוּב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה, גִּזְרַת הַדִּין שְׁעוֹמֶדֶת עָלָיו. מֶה כְּתוּב לְמַעֲלָה? (שְׁמוֹת ה') וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל ה' וַיֹּאמֶר אֲדֹנָיִי, בְּאֶלְפִי דְלִי'ת נִוִּין יוֹדִי. רֹאדָה תִּקְפוּ שֶׁל מֹשֶׁה בְּרֵאשִׁית נְבוֹאָתוֹ, לֹא נִחָה רוּחוֹ בְּמָקוֹם הַזֶּה, אָמַר, אֲדֹנָיִי לְמָה הִרְעַתָּה לָעַם הַזֶּה וְגו', וּמֵאֲזוּ בְּאִתִּי אֶל פְּרַעֲה לְדַבֵּר בְּשֵׁמֶךָ הִרַע לָעַם הַזֶּה וְהִצַּל לֹא הִצַּלְתָּ אֶת עַמְּךָ. מִי הוּא שֵׁיֹאמֶר כֵּן? אֵלֹא מֹשֶׁה, שֶׁיָּדַע שֶׁדִּרְגָה אַחֲרֵת עָלִינָה מִעֲתֵדֶת לוֹ.

Genesis 1:1

“בְּרֵאשִׁית, בָּרָא אֱלֹהִים”

“In the beginning God Created..”

The Zohar teaches us that the name ‘God’, ‘אֱלֹהִים’, ELOHIM implies a decree of judgment. It means that the world was created with the aspect of judgment. People could follow the laws of the Torah to stay on the path and avoid the judgment.

We were created as body and soul and a judgment must be present to force the two working together. Without the imposed decree that God made the body would not be able to exist.

Everything created in this world was made by the name אֱלֹהִים, ELOHIM. The story of Creation in the beginning of the Torah has ten sayings of “and God (ELOHIM) said ‘Let there be...’”. These sayings are the aspect of the Ten Sefirot. They are ‘vessels’ that channel down for the Light of the Endless.

YHVH is the name that brings mercy to the world. It is the root of the Ten Sefirot and the 13 attributes of God (YHVH) that is light coming from the Endless.

10. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּרֵאשִׁית שָׁנְתָן לוֹ הַבַּיִת, צִוָּה אוֹתָהּ כְּאִישׁ שֶׁמְצֹוָה אֶת בֵּיתוֹ

בְּטַחְתִּי אֶל אֲבוֹשָׁה אֶל יַעֲלֹצוּ אוֹיְבֵי לִי דְכָל מֵאֵן דִּישׁוּי תוֹקְפִיה בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא, אֲתִקְיִים בְּעֻלְמָא.

8. מֵאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּעֻלְמָא, בְּשִׁמְיָה קְדִישָׁא אֲתִקְיִים. הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה כ"ו) כִּי בֵּיה־יְי' (דף כ"ב ע"ב) צוּר עוֹלָמִים: צִיר עֻלְמִין. דְּהָא בְּתֵרִין אֲתִיוּן, אֲתִבְרוּן עֻלְמִין, עֻלְמָא דִּין, וְעֻלְמָא דְאַתִּי. עֻלְמָא דָּא, בְּרִינָא אֲתִבְרִי, וְעַל דִּינָא קִיִּימָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית א') בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. מֵאִי טַעְמָא, בְּגִין דִּיתְנַהֲגוּן בְּנֵי נָשָׂא בְּרִינָא, וְלֹא יִפְקוּן מֵאוֹרֵזָא לְבָר.

9. תָּא וְזוּי כְּתִיב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה, גִּזְרַת דִּינָא דְקִיִּימָא עָלֶיהָ, מִדָּה כְּתִיב לְעִיכָא, (שְׁמוֹת ה') וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל ה', וַיֹּאמֶר אֲדֹנָיִי, בְּאֶלְפִי דְכִלִּית נִוִּין יוֹדִי. זֻמִּי תוֹקְפָא דְמֹשֶׁה, בְּשִׁירוֹתָא דְנִבְיָאוֹתֵיהָ, לֹא נָזוּ רוּחוֹתֶיהָ בְּהָאִי אֲתֵר, אָמַר, אֲדֹנָיִי לְמָה הִרְעַתָּה לָעַם הַזֶּה וְגו', וּמֵאֲזוּ בְּאִתִּי אֶל פְּרַעֲה לְדַבֵּר בְּשֵׁמֶךָ הִרַע לָעַם הַזֶּה וְהִצַּל לֹא הִצַּלְתָּ אֶת עַמְּךָ. מֵאֵן הוּא דִּיִּימָא כֵּדִין, אֵלֹא מֹשֶׁה, דִּיִּדַע, דְּהָא דִּרְגָא אֲזוּרָא עֻלְמָא וְזִמִּין לִיהָ.

10. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּשִׁירוֹתָא דְאַתִּיִּיב לִיהָ בֵּיתָא, פְּקִיד לָהּ, כְּבָר נֵשׁ דְּפִקִּיד לְבֵיתֵיהָ, וְאָמַר כָּל מֵאֵן

ואומר כל מה שרוצה ללא פחד. אף כך משה לביתו אמר ולא פחד.

דבְּעֵי בְּלֹא דְּוִזִּילוּ. אוֹף הָכִי מִשֵּׁה, לְבֵיתִיהָ קָאָמֵר, וְלֹא דְּוִזִּיל.

11. דְּבַר אַחֵר וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים – גִּזְרֵת הַדִּין. [משום כך] וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה' – דְּרָגָה אַחֲרֵת שֶׁל רַחֲמִים. וְכַאֲן נִקְשֵׁר הַכֹּל בְּאַחֵר, דִּין וְרַחֲמִים. וְהוּ שְׁכָתוּב וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה'. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן (רַבִּי יוֹסִי), אִם כְּתוּב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה אֲנִי ה', הֵייתִי אוֹמֵר כֵּן. אֲלֵא לֹא כְּתוּב, אֲלֵא וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה בְּהִתְחַלָּה, וְאַחֵר כֵּן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה', שְׁמַשְׁמַע דְּרָגָה אַחֵר דְּרָגָה.

11. דְּבַר אַחֵר וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים, גִּזְרֵת דִּינָא, (בְּגִין כֵּן) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יי', דְּרָגָא אַחֲרָא דְּרַחֲמִין. וְהָכֵא אַתְקִשֵׁר כּוֹלָא כְּוֹדָא, דִּינָא וְרַחֲמִין. הָדָא הוּא דְּכֵתִיב, וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יי'. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן (נ"א רַבִּי יוֹסִי) אִי כְּתִיב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה אֲנִי ה', הוּינָא אָמַר הָכִי. אֲלֵא לֹא כְּתִיב, אֲלֵא וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה בְּקִדְמוּתָא, וְלִבְתֵּר וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה', דְּמִשְׁמַע דְּרָגָא בְּתֵר דְּרָגָא.

12. וַאֲמַר רַבִּי יוֹסִי, מֹשֶׁה אֶלְמָלֵא שְׁהִיָּה בְּעַל הַבַּיִת, אִישׁ הָאֱלֹהִים, הִיָּה נִעְנֵשׁ עַל מַה שָּׂאָמַר, אֲבָל מִשּׁוֹם זֶה לֹא נִעְנֵשׁ. לְאָדָם שֶׁנִּפְלָה לוֹ קְטָטָה בְּאִשְׁתּוֹ, וַאֲמַר לָהּ דְּבָרִים. הִיא הִתְחִילָה לְהִתְרַעֵם. בֵּינָן שְׁהִתְחִילָה דְּבַר, הִיָּה שֶׁם הַמֶּלֶךְ, נָטַל הַמֶּלֶךְ אֶת הַדְּבוּר, וְהִיא שְׁתַּקָּה וּפְסָקָה לְדְּבַר. אָמַר לוֹ הַמֶּלֶךְ: וְכִי לֹא יָדַעְתָּ שְׁאֲנִי הַמֶּלֶךְ וּלְפָנַי דְּבַרְתָּ דְּבָרִים אֵלּוּ? כְּבִיכּוֹל אָף כֵּן מֹשֶׁה, וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל ה' וַיֹּאמֶר אֲדָנִי לָמָּה הִרְעַנְתָּה וְגו'. מִיד – וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה, הִתְחִיל לְהִתְרַעֵם. מִיד נָטַל הַמֶּלֶךְ הַדְּבוּר וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה', וְלֹא יָדַעְתָּ שְׁאֲנִי הוּא הַמֶּלֶךְ וּלְפָנַי דְּבַרְתָּ דְּבָרִים אֵלֶּה?!

12. וַאֲמַר רַבִּי יוֹסִי, מֹשֶׁה, אֶלְמָלֵא דְּהוּהָ בְּמֵאֲרִיָּה דְּבֵיתָא, אִישׁ הָאֱלֹהִים, אַתְעַנְשֵׁ עַל מַה דְּאָמַר, אֲבָל בְּגִינֵי הָאִי, לֹא אַתְעַנְשֵׁ. לְבַר נָשׁ דְּנִפְלָ לִיהָ קְטָטָה בְּדְּבִיתָהּ, וַאֲמַר לָהּ מַלְכִּין, שְׂרָאָתָּהּ הִיא לְאַתְרַעְמָא, כֵּינָן דְּשְׂאֲרִית מַלְכָּה. הוּהָ תַבְּנִין מַלְכָּא, נָטַל מַלְכָּא מַלְכָּה, וְהִיא שְׁתַּקָּתָּהּ וּפְסָקָתָּהּ לְמַלְכָּא. אָמַר לִיהָ מַלְכָּא, וְכִי לֹא יָדַעְתָּ דְּאֵנָּה הוּא מַלְכָּא, וּמַקְבָּאִי מַלְכִּילַת מַלְכִּין אֲלִין, כְּבִיכּוֹל אוֹף הָכִי מִשֵּׁה, וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל יי' וַיֹּאמֶר אֲדָנִי לָמָּה הִרְעַנְתָּה וְגו'. מִיד, וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה, שְׂאֲרִי לְאַתְרַעְמָא, מִיד נָטַל מַלְכָּא מַלְכָּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יי' וְלֹא יָדַעְתָּ דְּאֵנָּה הוּא מַלְכָּא, וּמַקְבָּאִי מַלְכִּילַת מַלְכִּין אֲלִין.

Exodus 6:1

”ויאמר יהוה, אל-משה, עתה תראה, אשר אעשה לפרעה: כי ביד חזקה, ישלחם, וביד חזקה, יגרשם מארצו.”

“Then YHVH said to Moses, “Now you shall see what I will do to Pharaoh; for under compulsion he will let them go, and under compulsion he will drive them out of his land.”

The above is the last verse from the portion of Shemot where God (YHVH) promises the Redemption from Egypt.

Exodus 6:2

”וידבר אלהים, אל-משה; ויאמר אליו, יהוה.”

“God (YHVH, אֱלֹהִים, ELOHIM) spoke to Moses and said to him, “I am the LORD (יהוה).”

Then God with the aspect of judgment comes to Moses to tell that the decree over the Egyptian has been made and now God in the aspect of Mercy (YHVH) is on the side of the Israelites.

Exodus 6:3

”וארא, אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב-באל שדי; ושמי יהוה, לא נודעתי להם.”

“and I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob, as God Almighty (אל שדי), but by My name, YHVH, I did not make Myself known to them.”

God (YHVH) explains to Moses that he revealed himself to Abraham, Isaac, and Jacob only at the level of 'God Almighty' that is the name "אל שדי". This name represents God at the level of Chesed that is the bridge to Binah and the upper light and from Yessod to Malchut.

Now it's time for the complete revelation of YHVH on all the levels below Binah, bringing the light to Zeir Anpin and closer to the people. That was done after the Exodus in Mount Sinai when the Israelites received the Torah.

Exodus 6:4

"וגם הקמתי את-בריתי אתם, לתת להם את-ארץ כנען-את ארץ מגריהם, אשר-גרו בה."

"I also established my covenant with them to give them the land of Canaan, the land in which they lived as sojourners."

The covenant that God promised the fathers will be fulfilled when God takes them from Egypt to the Promised Land. They will experience the ultimate unification of the Light and Vessel, Zeir Anpin (YHVH) and Malchut (the Promised Land).

Each one of the different names of God in the Torah represents a level of revelation of the Endless light. The Endless Light sustains the entire Tree of Life and each Sefira has a holy name that governs it.

When the Final Redemption arrives we will experience the light of the Entire Tree of Life without the levels of the lower seven Sefirot. The name that will control everything is going to be a new one. Because the seven Sefirot will be full of light and no process to follow for achieving it. The prophet Zechariah hints that the new name will be YHYH. Zechariah 14:9

"וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ, עַל-כָּל-הָאָרֶץ; בַּיּוֹם הַהוּא, יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד-וְשֵׁמוֹ אֶחָד"

"And YHVH will be king over all the earth. On that day YHVH will be (YHYH) one and his name one"

13. וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדַּי. לָמָּה שׁוֹנֶה הַשֵּׁם בָּאֵן מֵאֵלָה שְׁלֹמֶעֱלָה? אֵלָּא, לְמַלְךְ שֶׁהִיָּתָה לוֹ בֵּת שְׁלֹא נִשְׁאַתָּה, וְהָיָה לוֹ אֲהוּב. בְּשִׁרְצָה הַמְּלֹךְ לְדַבֵּר עִם אוֹתוֹ אֲהוּב, שׁוֹלַח אֶת בֵּתוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ, וְהָיָה הַמְּלֹךְ עַל יַד בֵּתוֹ מְדַבֵּר עִמּוֹ. בָּא זְמַן בֵּתוֹ לְהִנָּשֵׂא. אוֹתוֹ יוֹם שֶׁנִּשְׁאַתָּה אָמַר הַמְּלֹךְ: קִרְאוּ אֶת הַבֵּת מִלְכָּה גְבוּרָה. וְאָמַר לָהּ: עַד כָּאֵן דְּבִרְתִּי עַל יָדְךָ עִם מִי שֶׁדְּבִרְתִּי, מִכָּאֵן וְהִלָּאָה אֲנִי אוֹמֵר לְבַעֲלָךְ, וְהוּא יֹאמַר לְמִי שֶׁצְרִיךָ. לִימִים אָמַר לָהּ בַּעֲלָהּ דְּבָרִים לִפְנֵי הַמְּלֹךְ, וְעַד שֶׁהָיָה הִתְחִילָה לְדַבֵּר, נִטַּל הַמְּלֹךְ אֶת הַדְּבָר וְאָמַר לוֹ: וְכִי אֵינִי הַמְּלֹךְ? שְׂעֵד הַיּוֹם הַזֶּה לֹא דִבֵּר אִישׁ עִמִּי אֵלָּא עַל יְדֵי בֵּתִי, [עַד שְׁלֹא נִשְׁאַתָּה] וְאֲנִי נִתְתִּי לָךְ אֶת בֵּתִי וְדְּבִרְתִּי עִמָּךְ בְּגִלּוּי מַה שְׁלֹא עָשִׂיתִי לְאַחֵר.

13. וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדַּי. אָמַי שְׁנֵי שְׁמֵי הָכָא מֵאֵלָּן דְּלַעֲלֵא. אֵלָּא לְמַלְכָּא, דְּהָיָה לִיהּ בְּרִיתָא, דְּכָא אֶתְנַסִּיבֵת, וְהָיָה לִיהּ רְוִימָא. כֹּד בְּעֵי מַלְכָּא לְמַלְכָּא בְּהָהוּא רְוִימָא, מִשְׁדֵּר לְבִרְתִּיהּ לְמַלְכָּא עֲמִיָּה, וְהָיָה מַלְכָּא עַל יָדָא דְּבִרְתִּיהּ, מִמְּלִיל עֲמִיָּה. אֶתָּא זְמַנָּא דְּבִרְתִּיהּ לְאֶתְנַסְבָּא, הָהוּא יוֹמָא דְּאֶתְנַסִּיבֵת, אָמַר מַלְכָּא, קִרְוִן לָהּ לְבִרְתָּא, קְרוֹסִפוֹנִיָּא מִטְרוֹנִיָּתָא. וְאָמַר לָהּ, עַד הָכָא, מַלְכָּא עַל יָדָהּ, לְמֵאֵן דְּמַלְכָּא מִכָּאֵן וְלִהְלָאָה אֲנִי אִימָא לְבַעֲלִיהּ, וְהוּא יִימָא לְמֵאֵן דְּאֶעֱטָרֶיהּ. לִיוֹמִין, אָמַר לָהּ בַּעֲלָהּ מַלְכָּא, עַד דְּהָיָה שְׂרָאֵת לְמַלְכָּא, גִּטַּל מַלְכָּא מִכָּה, אָמַר לִיהּ, וְכָאֵן אֲנִי מַלְכָּא, דְּעַד יוֹמָא דָּא לֹא מַלְכָּא אֵינִשׁ עֲמִי, אֵלָּא עַל יָדָא דְּבִרְתִּי, (עַד לֹא נִסִּיבֵת) וְאֲנִי יְהִיבָנָא לָךְ בְּרִיתִי, וּמַלְכָּא עִמָּךְ בְּאֶתְנַסְלֵא, מִדָּה דְּכָא עֲבִידָנָא לְאַזְוָרָא.

14. כֹּה, וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדַּי, כֹּד אִיהִי בְּבִיתִי וְלֹא אֶתְנַסִּיבֶת, וְלֹא מִלִּילֹו עָמִי אֲנִפִּין בְּאַנְפִּין, כְּמֹה דְּעִבְדִּנָּא לָךְ. וְאַתָּה, בְּשִׁירוֹתָא דְּמִלִּילָךְ, מִלִּילַת לְבָרְתִּי קָמָאִי מִלִּין אֲלִין, אֲלֵא בְּגִינִי כֹה, וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדַּי וְשְׁמִי יי' לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם, לְמִלְכָּא עֲמֹהוּן בְּדִרְגָּא דָּא דְּעִמְרָא מִלִּילָנָא.

14. כֹּה, וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדַּי, כְּשֶׁהִיא בְּבִיתִי טָרֵם שְׁנִשְׁאָה, וְלֹא דִּבְרוּ עָמִי פָּנִים בְּפָנִים כְּמוֹ שֶׁשִּׁיתִּי לָךְ, וְאַתָּה בְּרֹאשִׁית דְּכָרְךָ דְּבִרְתָּ לְבִתִּי לְפָנֵי דְּבָרִים אֵלּוּ? אֲלֵא מִשּׁוֹם כֹּךְ וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדַּי וְשְׁמִי ה' לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם, לְדַבֵּר עִמָּם בְּדִרְגָּה זוֹ שֶׁדְּבִרְתִּי בָּהּ עִמָּךְ.

Exodus 6:3

”וְאָרָא, אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב-בְּאֵל שַׁדַּי; וְשְׁמִי יְהוָה, לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם”

“and I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob, as God Almighty (אֵל שַׁדַּי), but by My name, YHVH, I did not make Myself known to them.”

God is telling Moses that he didn't reveal himself to the fathers Abraham, Isaac, and Jacob as he is going to reveal himself to Moses.

Moses was elevated to the level of Da'at.

Da'at is a Sefirah that comes to life when Chokmah and Binah unify. Without Da'at there is no flow of light to the lower levels and without Moses Zeir Anpin and the Torah couldn't be revealed.

Watch the video below.

15. רַבִּי יוֹסִי (נ"א רבי יוסא) פְּתוּז, (תהלים כ"ד) לְדוֹד (נ' ע"א) מִזְמוֹר לַיהוָה וּמִלֹּאֲהָ תִּבֵּל וְיוֹשְׁבֵי בָּהּ. הָאָרֶץ: דָּא אֶרֶעָא קְדִישָׁא דִּישְׂרָאֵל, דְּאִיהִי קִיּוּמָא לְאַתְשִׁקִּיָּא מִנִּיהּ, וְלִתְבָּרְכָא מִנִּיהּ בְּקִדְמוּתָא, וְלִבְתָּר מִנִּיהּ אֶתְשִׁקִּיָּא עֲלֵמָא כָּלָא. תִּבֵּל וְיוֹשְׁבֵי בָּהּ: דָּא שְׂאָר אֶרֶעָאן, דְּשִׁתְּאֵן מִינֵיהּ, מִנָּא לָן. דְּכִתִּיב, (תהלים ט') וְהוּא יִשְׁפּוֹט תִּבֵּל בְּצִדִּיק.

15. רַבִּי יוֹסִי (רבי יוסא) פְּתוּח, (תהלים כד) לְדוֹד מִזְמוֹר לַיהוָה וּמִלֹּאֲהָ תִּבֵּל וְיוֹשְׁבֵי בָּהּ. הָאָרֶץ – זוֹ הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְהַשְׁקוֹת מִמֶּנּוּ וְלִתְבָּרֵךְ מִמֶּנּוּ בְּרֹאשׁוֹנָה, וְאַחֵר כֹּךְ מִמֶּנּוּ נִשְׁקָה כָּל הָעוֹלָם. תִּבֵּל וְיוֹשְׁבֵי בָּהּ – אֵלּוּ שְׂאָר הָאֶרְצוֹת שֶׁשׁוֹתוֹת מִמֶּנּוּ. מִנֵּין לָנוּ? שְׁכֵתִיב (תהלים ט) וְהוּא יִשְׁפּוֹט תִּבֵּל בְּצִדִּיק.

16. כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּהּ, אֲלִין (דף כ"ג ע"א) שְׁבָעָה עֲמוּדִים, דְּאֶרֶעָא סְמִיכָא עֲלִיהֶו. וְאִינוּן שְׁבָעָה יָמִים. וַיִּם כְּנֶרֶת שְׁלֵטָא עֲלִיהֶו. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לֹא תִימָא דְּשֵׁלֵטָא עֲלִיהֶו, אֲלֵא דְּאַתְּמִלִּיָּא מִנִּיהֶו. וְעַל נְהָרוֹת יְכוּנָנָה, מֵאֵן אִינוּן נְהָרוֹת. אֲלֵא, כְּמֹה דְּאֵת אָמַר, (תהלים צ"ג) נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם וְנִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִיב, אִינוּן נְהָרוֹת, כְּמֹה דְּאֵת אָמַר, (בראשית ב') וְנָהָר יוֹצֵא מִעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָעֵץ, וּבְגִין כֹּךְ, וְעַל נְהָרוֹת יְכוּנָנָה.

16. כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּהּ – אֵלּוּ שְׁבָעָה עֲמוּדִים שֶׁהָאָרֶץ נִסְמָכֶת עֲלֵיהֶם, וְהֵם שְׁבָעָה יָמִים, וַיִּם כְּנֶרֶת שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵל תֹּאמַר שְׁשׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם, אֲלֵא שְׁמֵת־מִלֵּאֵת מֵהֶם. וְעַל נְהָרוֹת יְכוּנָנָה, מִי אֵלּוּ הַנְּהָרוֹת? אֲלֵא כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צג) נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם וְנִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִיב, אִינוּן שְׁשׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם (בראשית ב') וְנָהָר יוֹצֵא מִעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָעֵץ, וְעַל נְהָרוֹת יְכוּנָנָה.

17. תָּא וְזוּי, הָאִי אֶרֶץ, אֶקְרִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. יַעֲקֹב דְּאִיהֶו יִשְׂרָאֵל, אָמַאי לֹא שְׁלִיט עַל דָּא כְּמִשְׁהָ, דְּהָא

17. בָּא רָאָה, אֶרֶץ זוֹ נִקְרָאת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. יַעֲקֹב שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל לָמָּה לֹא שׁוֹלֵט עַל זֶה

כְּתִיב וְאֵרָא אֶל אֲבֹרֵהֶם אֶל יִצְחָק וְאֵל יַעֲקֹב בָּאֵל שְׁדֵי וְלֹא יִתִּיר.
כְּמוֹ מֹשֶׁה, שְׁדֵי כְּתִיב וְאֵרָא אֶל אֲבֹרֵהֶם
אֶל יִצְחָק וְאֵל יַעֲקֹב בָּאֵל שְׁדֵי וְלֹא יִתִּיר?

Psalms 24:1

לְדָוִד, מִזְמוֹר:

”לִיהוָה, הָאָרֶץ וּמְלוּאָהָ; תִּבֶּל, וְיֹשְׁבֵי בָהּ.”

“A Psalm of David. The land is YHVH’S, and all it contains, The world, and those who dwell in it”

The Zohar explains that ‘The land’ is a reference to the Holy Land of Israel. ‘The world and those who dwell in it’ is the rest of the world.

The Holy Land receives the blessings from God then it turns a channel of sustenance for the entire world.

Psalms 24:2

”כִּי-הוּא, עַל-יָמִים יָסְדָהּ; וְעַל-נְהָרוֹת, יִכּוֹנְנָהּ.”

“For He has founded it (The Land) upon the seas And established it upon the rivers”

The ‘seas’ is the aspect of the seven Sefirot that is the foundation of the world. ‘The Rivers’ are the Sefirot of Yessod of Zeir Anpin. Yessod is called ‘River’ because it provides a flow of sustenance from the central column to Malchut.

Genesis 2:10

”וְנָהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן, לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַגֵּן.”

“A river flowed out of Eden to water the garden”

The ‘garden’ (lower) is Malchut.

Those who go against Israelites around the world disconnect themselves from the channels of sustenance. This can be easily proven by finding out the presence of Israelites in a specific place of the country. Countries that drove out the Jews opened big gates of negativity to come to their countries. They are behind in all aspects of life comparing to other countries.

Isaiah 19:5 (read the entire chapter)

”וְנִשְׁתּוּ-מִיָּם, מֵהַיָּם; וְנָהָר, יִחְרַב וַיִּבֶשׁ.”

“And the waters shall fail from the sea, and the river shall be drained dry,”

It is a good place to bring the study of Tikkun 43 from Tikunei Zohar.

<http://dailyzohar.com/daily-zohar-632-2/>

<http://dailyzohar.com/daily-zohar-633/>

<http://dailyzohar.com/daily-zohar-634/>

It’s good to read/scan Tikkun 43. It helps keep the river flow.

תְּקוּנָה אַרְבַּעִין וְתַלְתָּ

בְּרֵאשִׁית תִּמְנָן אֶת”ר יב”ש, וְדָא אִיהוּ וְנָהָר יִחְרַב וַיִּבֶשׁ (שם ה), בְּהֵוָה זְמַנָּא דְאִיהוּ יִבֶּשׁ וְאִיהוּ יִבֶּשׁ, צְוֹחִין בְּנִין לְתַתָּא בִּיחּוּדָא וְאַמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (מְשַׁלֵּי א כח) אֲזִי יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

וְהִכִּי מֵאן דְּגָרִים דְּאַסְתִּילֵק קְבִלָה וְחֻכְמַתָּא מֵאוּרִייתָא דְבָעַל פֶּה וּמֵאוּרִייתָא דְבְּכֶתֶב, וְגָרִים דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּהוֹן, וְאַמְרִין דְּלֹא אִית אֵלָא פֶּשֶׁט בְּאוּרִייתָא וּבְתַלְמוּדָא, בְּוֹדָאֵי כְּאֵלֹו הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ מֵהֵוָה נָהָר וּמֵהֵוָה גֵּן, וְוִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אֲתַבְּרִי בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהִיא אוּרִייתָא דְבְּכֶתֶב וְאוּרִייתָא דְבָעַל פֶּה, דְּאַתְחַשֵּׁב לִיה כְּאֵלֹו אַחְזָר עֵלְמָא לְתַתָּו וְבַהוּ, וְגָרִים עֲנִייתָא בְּעֵלְמָא וְאוּרִייתָא גְלוּתָא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׁא הָאָרֶץ דְּשָׂא וְכו’ (בְּרֵאשִׁית א יא), אֲמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אֲבָא וְהָא קָרָא לִיה יִבֶּשׁ, מֵאן תִּדְשָׁא הָאָרֶץ, אֲמַר לִיה בְּרִי הִכִּי אוֹלִיף תִּיבִיבְתָא לְכָל בְּנֵי עֵלְמָא, דָּאִם בְּרִי נִשׁ יִחְזוֹר בְּתִיבְתָּא, נְחִית לֵה נְבִיעוּ דְּאַסְתִּילֵק, וְמֵה דִּהוֹנָה יִבֶּשׁ קָרָא לֵה אָרֶץ, וְנָהָר דִּהוֹנָה חֲרַב וַיִּבֶשׁ קָרָא לִיה מְקוֹה הַיָּם וְיָמִים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבֶשֶׁת אֶרֶץ וּלְמְקוֹה הַיָּם קָרָא יָמִים, בְּהֵוָה זְמַנָּא דְאַתְקָרִי אָרֶץ מֵה כְּתִיב בִּיה (שם יא) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׁא הָאָרֶץ, לְאַפְקָא זְרַעִין וְאִיבִין דְּאִינוּן נִשְׁמַתִּין (דף פב ע”ב) כָּל חַד לְזַנְהוּ, אֵלִין נִשְׁמַתִּין דְּאַתְגַּזְרוּ מִכּוֹרְסֵי יְקָרִיָּה, וְאֵלִין רִיחִין דְּאַתְגַּזְרוּ מִמְּלָאכִים, וְאֵלִין נִפְשִׁין דְּאַתְגַּזְרוּ מֵאוֹפְנִים, כָּל חַד אִפִּיק לְזַנְהוּ לְכָל חַד כְּדָקָא יָאוּת, עַץ פְּרִי דָא תִּלְמִיד חָכֵם, עוֹשֶׂה פְּרִי דָא בֵּת זִנְגִּיָּה, לְכָל חַד כְּדָקָא יָאוּת, (כָּל חַד אִפִּיק לְזַנְהוּ)

ועוד עץ פרי דא עמודא דאמצעיתא, עושה פרי דא צדיק, אשר זרעו בו על הארץ דא שכינתא, דכל זרעין אתפלילן בה, והא פקודא דפריה ורביה למעבד אבין וזרעין, הדא הוא דכתיב (ישעיה מה יח) לא תהו בראה לשבת יצרה, ומאן דאתבטל מפריה ורביה, כאלו אחזר לההיא ארץ יבשה, ומנע ברכאן מינה, כל חד לפום דרגיה, מאן דפגים לתתא פגים לעילא, לאתר דאתגזר נשמתיה.

18. אלא יעקב, הרי בארנו, נטל הבית שלמטה, ונעזב ממנו הבית שלמעלה, ועם הבית שלמטה התקין את הבית שלמעלה בשנים עשר שבטים ובשבעים ענפים, והרי פרשוה. משה נטל את הבית שלמעלה, ועזב את הבית שלמטה, ולכן כתוב ביעקב באל שדי. באל שדי דבר עם הקדוש ברוך הוא ולא יותר. ושמי ה' לא נודעתי להם, לדבר עם בדרגה זו שהיא עליונה.

19. וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב. אמר רבי חייא, בחיר האבות היה יעקב, שהוא שלמות הכל. בכלם כתוב אל אברהם, אל יצחק, ובו התוספה אות אחת, שכתוב ואל יעקב. התוספה בו ו', להראות שהוא שלם יותר מכלם, ועם כל זה לא זכה להשתמש בו במשה.

20. וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען, משום שנמולו. שכל מי שנמול, יורש את הארץ, שהרי לא יורש ארץ אלא צדיק, וכל מי שנמול נקרא צדיק, שכתוב (ישעיה ס) ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ. כל מי שנמול ושומר אות הברית הזאת, נקרא צדיק. בא ראה מיוסף, שכל ימיו לא נקרא צדיק עד ששמר אותה ברית, אות ברית הקדש. כיון ששמר אותה, נקרא צדיק, יוסף הצדיק.

Exodus 6:3

”וארא, אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב-באל שדי; ושמי יהוה, לא נודעתי להם”

“I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them.”

God prepares Moses for the mission of taking the Israelites out of Egypt. He tells him that he revealed himself to Abraham, Isaac, and Jacob with the name אל-שדי (El Shaddai) but not with the higher name, YHVH.

The letter Vav in the aspect of Zeir Anpin and in Hebrew is a letter that connects the previous word with the next like the word ‘and’ in English’. The verse says ‘to Abraham, to Isaac, and to Jacob...’. The Zohar explains that Jacob merited the connection to the

18. אלא, יעקב הא אוקימנא, נטל ביתא דלתתא, ואשתביק מניה ביתא דלעילא. ועם ביתא דלתתא, אתקין ביתא דלעילא, בתריסר שבטין, בשבעין ענפין, והא אוקמוה. משה, נטל ביתא דלעילא, ושביק ביתא דלתתא. ועל דא, כתיב ביעקב באל שדי. באל שדי מליל עמיה קודשא בריך הוא, ולא יתיר. ושמי יי לא נודעתי להם, למכללא עמיהון בדרגא דא דאיהו עלאה.

19. וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב. אמר רבי זוייא, תושבון דאברהם יעקב יהוה, דהוא שלימו דכלא. בכלהו כתיב, אל אברהם, אל יצחק, וביה אתוסף את זוד, דכתיב, ואל יעקב. אתוסף ביה ו, לאזוזאה דאיהו שלימא יתיר מכלהו. ועם כל דא, לא זכה לאשתמשא ביה כמשה.

20. (שמות ו') וגם הקימותי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען, בגין דאתגזרו. דכל מאן דאתגזר, ירית ארעא, דהא לא ירית ארעא, אלא צדיק, וכל מאן דאתגזר, אקרי צדיק. דכתיב, (ישעיה ס) ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, כל מאן דאתגזר, ונטיר האי את קיימא, אקרי צדיק, תא וזוי מן יוסף, דכל יומיו לא אקרי צדיק, עד דנטיר ההוא ברית, את קיימא קדישא. כיון דנטר ליה, אקרי צדיק, יוסף הצדיק.

Vav for his righteousness but he couldn't use the full potential of the Vav and Zeir Anpin like Moses.

21. רבי שמעון היה יושב יום אחד, ורבי אלעזר בנו [עמו], ורבי אבא עמו. אמר רבי אלעזר, פסוק זה שכתוב וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב וגו', מהו וארא? ואדבר היה צריך (לכתב)! אמר לו, אלעזר בני, זהו סוד עליון.

22. בא ראה, יש גונים שנראים ויש גונים שלא נראים. ואלו ואלו הם סוד עליון של האמונה, ובני אדם לא יודעים אותו ולא מסתכלים בו. ואלה שנראים לא זכה בהם אדם, עד שבאו האבות ועמדו עליהם, ועל זה כתוב וארא, שראו אותם גונים שהתגלו.

23. ומה הגונים שהתגלו? אותם של אל שדי, שהם גונים של מראה עליון (מראה של גונים עליונים), ואלו נראים. והגונים שלמעלה נסתרים שלא נראים, לא עמד איש עליהם פרט למשה. ועל זה כתוב ושמתי ה' לא נודעתי להם, לא התגליתי להם בגונים עליונים. ואם תאמר שהאבות לא הכירו אותם – אלא הם הכירו אותם מתוך אלו שהתגלו.

21. רבי שמעון היה יתיב יומא, ורבי אלעזר בריה, (עמיה) ורבי אבא עמיה. אמר רבי אלעזר, האי קרא דכתיב, וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב וגו'. מהו וארא, ואדבר מבעי ליה. אמר ליה, אלעזר ברי, רזא עלאה איהו.

22. תא וזוי, אית גוונין דמתוויין, ואית גוונין דלא מתוויין. ואלין ואלין, אינון רזא עלאה דמהימנותא, ובני נשא לא ידעין ליה, ולא מסתכלין ביה ואלין דמתוויין, לא זכה בהו בר נשי, עד דאתו אבהו, וקיימו עלייהו. ועל דא כתיב וארא, דזבמו, אינון גוונין דאתגליין.

23. ובאן גוונין דאתגליין. אינון דאל שדי, דאינון גוונין דחזיוו עילאה (נ"א חזו דגוונין עלאין) ואלין אתוויין. וגוונין דלעילא, סתימין דלא אתוויין, לא קאים אינשי עליהו, בר מבישה. ועל דא כתיב, ושמתי ה' לא נודעתי להם, לא אתגליתי לון בגוונין עלאין. ואי תימא, דאבהו לא הוו ידעי בהו. אלא הוו ידעי, בגוונין דאתגליין.

Exodus 6:3

“וארא, אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב-באל שדי; ושמתי יהוה, לא נודעתי להם”

“I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them.”

Rabbi Shimon tells his son that the great secret concealed in this verse is related to the different revelations of the sefirot.

Moses continued the correction of Adam and he was born with the pure and high soul of Abel, the son of Adam. Moses like Abel was also a keeper of sheep. That puts Moses high on the Tree of Life.

Up until Moses, the Tree of Life didn't have all the vessels in this world to channel its Light. Abraham was the first to connect to the upper three Sefirot and he established the channel of Chesed. Isaac continued with connection to Gevurah and Jacob to Tiferet, the Central column. Joseph established the channel of Yessod to allow the flow of the central column to the lower world, Malchut. Moses and Aaron together were the aspects of Netzach and Hod to form a complete vessel (five sefirot of Chesed to Hod). That vessel could now hold the Light for the world and through Yessod can be revealed in Malchut.

After the five sefirot of the vessel have a representation in lower world, the Torah, which is the aspect of Zeir Anpin and the name YHVH can be revealed. The Israelites were chosen to be the global vessel and channel for the Light of the Torah to the world.

King Solomon built the Holy Temple but his father, King David, who was the aspect of Malchut prepared everything for it.

When King David had everything ready for the building of the temple he gathered the people and gave a speech. In it, he lists the seven Sefirot.

1 Chronicles 29:11

לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת, והנצח וההוד, כי-כל, בשמים ובארץ: לך יהוה הממלכה, והמתנשא לכל לראש

“To you, YHVH, is the greatness (Chessed) and the power (Gevurah) and the glory (Tiferet) and the victory (Netzach) and the majesty (Hod), for all (Yessod) that is in the heavens (Zeir Anpin) and in the earth (Malchut) is yours. Yours is the kingdom (Malchut), O YHVH, and you are exalted as head above all.”

Since the erection of the Holy Temple in Jerusalem by King David, we had complete access to the Tree of Life. We can use it to bring all the light that we need but we must follow the process and create the proper vessels.

As we study here, the Light comes when we make a connection to it.

The Zohar is the aspect of Yessod for the Light of Mashiach. With our connection to it, we fulfill its potential to bring Mashiach and the Final Redemption.

24. כתוב (דניאל י"ב) והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד. והמשכילים יזהירו, מי הם המשכילים? אלא זהו אותו חכם שיסתכל על דברים מעצמו שלא יכולים בני אדם לדבר בפה, ולאלה קוראים משכילים. יזהירו כזהר הרקיע. מי [הזהר] הוא הרקיע? זהו הרקיע של משה, שעומדת באמצע, והזהר שלו הוא נסתר ולא התגלה מהגון שלו, עומד על אותו רקיע שלא מאיר שנראים בו הגונים, ואותם גונים, אף על פי שנראים בו, לא זוהרים כמו זהר, משום שהם גונים סתומים.

25. בא ראה, ארבעה אורות הם, שלשה מהם נסתרים, ואחד שהתגלה. אור שמאיר. אור שזהר. [והם] והוא מאיר כזהר השמים בטהר. אור של ארגמן, שנוטל כל האורות. אור שלא מאיר מסתכל לאלה ונוטל אותם, ונראים אותם המאורות בו כעששית נגד השמש.

Daniel 12:3

”והמשכילים-יזהירו, כזהר הרקיע; ומצדיקי, הרבים, ככוכבים, לעולם ועד”

24. כתוב (דניאל י"ב) והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד. והמשכילים יזהירו, מאן אינן משכילים. אלא דא הוא, ההוא זוכם דיסתכל מגרמיה מלין, דלא יכילן בני נשא למלכל בפומא, ואלין אקרון משכילים. יזהירו כזהר הרקיע, מאן (זהר) הוא הרקיע. דא הוא רקיע דמשה, דקיימא באמצעיתא, והאי זהר דיליה, איהו סתים, ולא אתגליא מגון דיליה קיימא על ההיא רקיעא דלא נהיר, דאתוויין ביה גוויין, ואינן גוויין אף על גב דאתוויין ביה, לא זהרי כזהר בגין דאינן גוויין סתימין.

25. תא וזוי, ארבע נהורין אינן. תלת מנייהו סתימין, וזוד דאתגליא: נהורא דנהיר. נהורא דזהר. (ואינון) ואיהו נהיר כזהירו דשביא בדכיו. נהורא דאר גוויא, דנטיל כל נהורין. נהורא דלא נהיר אסתכל לגבי אלין, ונטיל לון. ואתוויין אינן נהורין ביה, כעששיתא, לקבל שמשא.

“and the wise will shine like the radiance of heavens and those who lead people to righteousness like the stars forever and ever”

The Zohar explains that the radiance of heavens is Moses, who stands in the middle, which is Da'at. It is also Zeir Anpin that all its sefirot come together in the central column.

The central column is included from the right and left columns. Its radiance is concealed and can't be revealed in the upper levels. The Light of Da'at is big and brings Light to Malchut that doesn't have Light of its own.

The right column brings Light, the left is the radiance of Chokmah that is called Zohar. The central column takes from both columns and shines as the color ארגמן, crimson.

Malchut reflects the above Light of Zeir Anpin that is the aspect of the sun.

The concealed Light is the aspect of the rays of the sun that are not seen until they are reflected from an object, which in our lesson, is Malchut.

The Light that Moses could channel from Da'at through the central column is yet to be revealed but the Zohar teaches us that we can go and get it by connecting ourselves as the aspect of Malchut. Malchut comes to the radiance/Zohar that is brought down from the upper levels. Coming to the Light reveals it because it's a spiritual law.

26. וְאֵלֶּה הַשְּׁלֹשָׁה שְׁאֻמְרֵנוּ נִסְתָּרִים וְעוֹמְדִים עַל זֶה שֶׁהִתְגַּלָּה, וְסוּד זֶה הָעֵינָן. בֹּא רֹאֵה, בְּעֵינֵי יֵשׁ שְׁלֹשָׁה גּוֹנִים שֶׁהִתְגַּלּוּ רְשׁוּמִים בּוֹ, וְכֻלָּם לֹא זוֹהָרִים, מִשּׁוּם שֶׁעוֹמְדִים בְּאוֹר שְׁלֹא מֵאִיר. וְאֵלֶּה הֵם כְּמוֹ שְׂאוֹתֵם הַנִּסְתָּרִים שֶׁעוֹמְדִים עֲלֵיהֶם, וְאֵלֶּה הֵם שֶׁנִּרְאוּ לְאֻבוֹת לְדַעַת אוֹתָם נִסְתָּרִים שְׂזוֹהָרִים מִתּוֹךְ אֵלֶּה שְׁלֹא זוֹהָרִים, וְאוֹתָם שְׂזוֹהָרִים וְהֵם סְתוּמִים, הִתְגַּלּוּ לְמֹשֶׁה בְּאוֹתוֹ רִקְעַת שָׁלוֹ, וְאֵלֶּה עוֹמְדִים עַל אוֹתָם גּוֹנִים שֶׁנִּרְאִים בּוֹ בְּעֵינֵי.

27. וְסוּד זֶה סוֹתָם עֵינֵינוּ וּמִסּוּבֵב גִּלְגֻּלָּה, וְיִתְגַּלּוּ אוֹתָם גּוֹנִים שְׂמֵאִירִים, שְׂזוֹהָרִים, וְלֹא נִתְּנָה רְשׁוּת לְרֹאוֹת אֵלֶּה בְּעֵינֵינוּ סְתוּמוֹת, מִשּׁוּם שֶׁאוֹתָם נִסְתָּרִים עֲלִיוֹנִים עוֹמְדִים עַל אוֹתָם גּוֹנִים שֶׁנִּרְאִים, שְׁלֹא זוֹהָרִים.

28. וְעַל זֶה קִרְאֵנוּ, מֹשֶׁה זָכָה בְּאַסְפֵּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה שֶׁעוֹמְדָת עַל אוֹתָהּ שְׁלֹא מֵאִירָה. שְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם בְּאוֹתָהּ אֲסֵפְקָלְרְיָה שְׁלֹא מֵאִירָה. הָאֻבוֹת הֵיוּ רוֹאִים מִתּוֹךְ הַגּוֹנִים הַלָּלוּ שֶׁהִתְגַּלּוּ, אוֹתָם סְתוּמִים, שֶׁעוֹמְדִים עֲלֵיהֶם שְׁלֹא מֵאִירִים, וְלִכְּנָן כְּתוּב וְאֵרָא אֶל

26. וְאֵלֶּיךָ תָּלַת דְּקָאמְרָן, סְתִימִין וְקִיִּימִין עַל הָאֵי (דף כ"ג ע"ב) דְּאֵתְנֻזִּין. וְרֹא דָא (ויחי רכ"ו ע"א) עֵינָא תָא וְזוּי, בְּעֵינָא אֵיךְ תָּלַת גּוֹנִין, דְּאֵתְנֻזִּין רְשִׁימִין בֵּינָה, וְכֻלְהוּ לֹא מִזְדְּהָרִי, בְּגִין דְּקִיִּימִי בְּזוֹהָרָא דְּלֹא גְהִיר. וְאֵלֶּיךָ אֵינֻן כְּזוֹנָא דְּאֵינֻן סְתִימִין דְּקִיִּימִי עֲלִיָּהוּ וְאֵלֶּיךָ אֵינֻן דְּאֵתְנֻזִּין לְאֻבָּהוּ, לְמִנְדַּע אֵינֻן סְתִימִין דְּמִזְדְּהָרִין, כְּזוֹ אֵלֶּיךָ דְּלֹא מִזְדְּהָרִי. וְאֵינֻן דְּמִזְדְּהָרִי וְאֵינֻן סְתִימִין, אֵתְנֻזִּין לְמִשְׁתָּה, בְּהֵוָה רִקְעָא דִּילְכִּיהּ. וְאֵלֶּיךָ קִיִּימִי, עַל אֵינֻן גּוֹנִין דְּאֵתְנֻזִּין בֵּינָה בְּעֵינָא.

27. וְרֹא דָא סְתִימִים עֵינָה, וְאַסְזוֹר גִּלְגֻּלָּה, וְיִתְגַּלִּין אֵינֻן גּוֹנִין דְּזוֹהָרִין, דְּמִזְדְּהָרִי, וְלֹא אֵתְיָהִיב רְשׁוֹ לְמִיזוּמִי, אֶלֶּא בְּעֵינֵי סְתִימִין, בְּגִין דְּאֵינֻן סְתִימִין עֲלִיָּהוּ, קִיִּימִי עַל אֵינֻן גּוֹנִין דְּאֵתְנֻזִּין, דְּלֹא מִזְדְּהָרִי.

28. וְעַל דָּא קִרְיָנוּ, מֹשֶׁה זָכָה בְּאַסְפֵּקְלָרְיָה דְּזוֹהָרָא דְּקִיִּימָא עַל הָהוּא דְּלֹא זוֹהָרָא. שְׂאֵר בְּנֵי עֻלְמָא, בְּהֵוָה אֲסֵפְקָלְרְיָה דְּלֹא זוֹהָרָא. וְאַבְהֵן הָיוּ זוֹמָאן כְּזוֹ אֵלֶּיךָ גּוֹנִין דְּאֵתְנֻזִּין, אֵינֻן סְתִימִין, דְּקִיִּימִי עֲלִיָּהוּ דְּאֵינֻן דְּלֹא זוֹהָרִין, וְעַל דָּא כְּתִיב, וְאֵרָא אֶל אֲבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדִּי, בְּאֵינֻן גּוֹנִין דְּאֵתְנֻזִּין.

אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי,
באותם גונים שנראים.

The Zohar in this study refers to the Light of the sefirot as colors because each Sefira has its own 'wave' or 'vibration' of light in this world.

The Zohar reveals that there are three hidden colors in the eyes. They don't have radiance in this world as the colors revealed to the patriarch. Moses could see the three hidden colors because he was on a level above the lower seven colors.

Moses had a high soul and as a reincarnation of Abel, he represented the pure unification of the first Father and Mother, Adam and Eve. In the Tree of Life, Father and Mother are Chokmah and Binah. Their unification creates the Sefirah of Da'at that nourishes the lower levels.

The Zohar says that we can see the hidden colors with closed and rolled eyes to shift from the lower to the upper level. When we disconnect from the vision of the material world and have the ability to make spiritual unification of Chokmah and Binah we form the Sefirah of Da'at and able to see beyond the limitation of the material world.

29. ושמי יי' לא נודעתי להם, אליו גונים עליונים נסתרים שזוהרים שזכה בהם משה להסתכל בהם. וסוד זה, שהעין סתומה וגלוי. סתום – רואה אספקלריה המאירה. נגלה – רואה אספקלריה שלא מאירה. ועל זה וארא, באספקלריה שלא מאירה, שהיא בהתגלות, בה כתוב ראיה. ואולם באספקלריה שמאירה שהיא בסתר, כתוב בה ידיעה, שכתוב לא נודעתי. באו רבי אלעזר ורבי אבא ונשקו ידי. בכה רבי אבא ואמר, אוי בשתסתלק מן העולם וישאר העולם יתום ממך, מי יכול להאיר דברי תורה?

30. פתח רבי אבא ואמר, (שמואל א', כ"ה) ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום. ואמרתם כה לחי, וכי דוד לא היה יודע בו בנביל שהוא אומר בשבילו ואמרתם כה לחי? אלא אותו יום, יום טוב של ראש השנה היה, והקדוש ברוך הוא יושב בדין על העולם, ובשביל הקדוש ברוך הוא אמר ואמרתם כה לחי, לקשר כה לחי, שכל החיים תלויים בו. ואתה שלום, מה זה ואתה? אתה היה צריך (לכתב)! אלא ואתה, הכל לקדוש – ברוך – הוא אמר, כדי לקשר קשר האמונה ובראוי.

29. ושמי יי' לא נודעתי להם, אליו גונים עליונים נסתרים שזוהרים שזכה בהם משה להסתכל בהם. וסוד זה, שהעין סתומה וגלוי. סתום – רואה אספקלריה המאירה. נגלה – רואה אספקלריה שלא מאירה. ועל זה וארא, באספקלריה שלא מאירה, שהיא בהתגלות, בה כתוב ראיה. ואולם באספקלריה שמאירה שהיא בסתר, כתוב בה ידיעה, שכתוב לא נודעתי. באו רבי אלעזר ורבי אבא ונשקו ידי. בכה רבי אבא ואמר, אוי בשתסתלק מן העולם וישאר העולם יתום ממך, מי יכול להאיר דברי תורה?

30. פתח רבי אבא ואמר, (שמואל א', כ"ה) ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום. ואמרתם כה לחי, וכי דוד לא היה יודע בו בנביל שהוא אומר בשבילו ואמרתם כה לחי? אלא אותו יום, יום טוב של ראש השנה היה, והקדוש ברוך הוא יושב בדין על העולם, ובשביל הקדוש ברוך הוא אמר ואמרתם כה לחי, לקשר כה לחי, שכל החיים תלויים בו. ואתה שלום, מה זה ואתה? אתה היה צריך (לכתב)! אלא ואתה, הכל לקדוש – ברוך – הוא אמר, כדי לקשר קשר האמונה ובראוי.

Exodus 6:3

”וַאֲרָא, אֱל-אֲבִרְהָם אֱל-יִצְחָק וְאֱל-יַעֲקֹב-בְּאֵל שַׁדַּי; וְשְׁמִי יְהוָה, לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם”

“I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them.”

This verse focuses on the different levels of revelations between Moses and the Patriarchs. The secret is in the hidden and visible Lights. The visible Lights relate to the seven lower sefirot and the hidden are the upper three.

The world of Tikkun is about the process of the lower seven sefirot. Even though the Patriarchs were channels for the Tree of Life, it wasn't complete until Joseph, Moses, and Aaron did their work. When the lower levels were in place, meaning Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod, and Yessod a connection to the upper three sefirot became possible. But the key to the upper levels is through Da'at, which means 'knowledge'. Protecting the eyes from connecting to negativity and desires for the self of the material world is a key to higher spiritual elevation, understanding and seeing beyond the illusions of this world. That was Moses's level. He saw the pure energy that activates everything below while the Patriarchs saw the truth as is or will be manifested in this world.

{ | }

Preparation for Rosh Hashana 5779, 2018-2019

We are just before Rosh Hashanah and in this article I'll bring some important advice we should all consider using in order to get ready before the 'appearance in court', to have a good verdict and a new blessed year.

On Rosh Hashanah, God created Adam and Eve and on the same day they sinned, brought mortality to the world and created judgment for all future generations. Every year we, as parts of Adam's soul, stand in a trial to be evaluated and receive life for the coming year. This will continue until Mashiach comes and we have final peace and immortality.

Every element of Creation is 'judged' because the world was created for Adam/us.

The two days' process is according to Kabbalah considered as one day of 48 hours long. We are all sparks of the soul of Adam and Eve and as such we are judged every year until the end of days.

The world is going through a period of great chaos. It seems like heaven and earth are working against us. Deadly storms (water, air), Fire, Volcano eruptions and earthquakes (earth) and plagues (air) are all over the world. The initials ארמק for Fire, Wind, Water, and earth. We feel as if we are already under harsh judgment and can't tell what kind of 'surprise' we will wake up to on the next day.

The entire world feels the spiritual shift in the world. Satan and all of his agents are roaming the earth causing harm to people everywhere. Forces of separation and extreme are visible all over the world. We see evildoers everywhere and even if we can cover our eyes and think that it will pass, it won't. Not this time. The negativity is too strong.

We are blessed to have the Zohar studies in our lives and that is the only tool promised to protect us like being in Noah's Ark during the Flood.

We have a very short time to prepare for Rosh Hashanah as we need to stand before the judge as pure as possible so we can receive a good 'pass' to have the protection of the Ark.

We prepare ourselves by making self-accounting on our actions during the last year. We forgive those who made us wrong because if we're not then we would be carrying judgments that attract more judgments. We ask forgiveness from those we hurt in one

way or another. If we cannot see the person and correct the situation, we give Tzedakah with the consciousness of regretting the action and pray to have the situation corrected with the Tzedakah that we give.

We should remove bread of shame by paying all of our debts, spiritual or material. Payment plans are excluded. We want to give the Tithe we owe from the past year to remove any and all aspects of death from ourselves. Giving tithe make room for 'life' energy to come to us. We should make a promise to share our next year's tithe with all sources that benefit us spiritually. We have the responsibility to make sure that we give to the righteous causes. We should avoid giving to corrupt organizations that may have 10s or 100s of millions in their bank accounts. Having so much money means that they do very little for their followers and for people in need on a spiritual or material level. Giving money to such organizations is like making direct deposits into their fat accounts, making them richer while adding to the aspect of death because the money we give is not properly used.

Our tithe should be used positively for the entire congregation and beyond. It should be transformed into 'life' and the continuation of light. True spiritual leaders, rabbis, and teachers do their work for spiritual reasons, not to get rich and live like royals. All the great kabbalists that we study from, like rabbi Shimon, The holy Ari, Rabbi Ashlag and all the greats in between, were humble and run away from accumulating money, even though they could easily make money and have all the pleasures of the world. The Torah forbids us from wasting our God-given blessings in the wrong places.

When we come to Rosh Hashanah services, we focus on the prayers and do not speak anything outside the words of the prayers. We follow the leader of the prayers and may only to help another person next to you to follow the prayers. We have to understand that we stand in front of the judge during this entire holiday. Any misbehavior is 'judged' and the consequences are registered for the coming year. Ask yourself how would you behave when you appear in a courtroom, in front of a flesh and blood judge. Don't be like one of those that Tikkunei Zohar (Tikkun six (old print page 22), Maalot Hasulam #34,#35) calls shameless and idol worshippers. The Zohar describes them as barking dogs that scream for 'food', forgiveness and to be inscribed for life without repentance. Before asking for our needs, we want to be pure. The proper prayers lead us to the point that we can ask for ourselves and even then our wish should not be selfish. Follow the prayers from the beginning to have merit to ask for personal wish on Rosh Hashanah. It's the best day for women to pray to have children.

Be happy with the opportunity to finish one year with its curses and start a new year with its blessings.

I suggest to wake up early and be one of the first in the synagogue/ place of service. Sit quietly and meditate on the good things that you plan to do in the coming year. Do not recall 'bad' things so you won't remind the court of your bad deeds. We want to be judged with consideration of our good future plans. When the service starts, pray to God to bestow clarity and focus in the mind of the person that leads the prayers. If he is distracted or has corrupted consciousness, then the value of the prayers is reduced to the general consciousness of the congregation. It's would be smart to invest in two days of spiritual efforts in order to have blessings in the next 353 days.

Men dress in white clothes on Rosh Hashanah and all of our actions on this day (of 48 hours) should also be 'white'.

Listening to ALL blowing of the Shofar is important and proper preparation is critical. Check other posts on the Daily Zohar for Shofar meditations. We do not sleep during

Rosh Hashanah, especially on the first day. Staying awake keeps us away from the aspect of death that comes with sleep. We want an active year, full of life.

Hatarat Nedarim – Cancelling of the vows is very important for the personal cleansing process. It removes impurities created through unfulfilled promises of all kinds, small or big. It is usually done before Rosh Hashanah in order to be better ready for the court. If one missed it then he can still do it anytime until Yom Kippur. The Kol Nidre prayer that opens the Yom Kippur services can also be used as Hatarat Nedarim. Kol Nidrei is a canceling of the vows for the congregation and all the children of Israel and when one listens to this prayer that is repeated three times, he can meditate to include the cancellation of his own vows.

The sages teach us that there are three actions that remove bad decrees;

Teshuva (Repentance), Tefillah (Prayer) and Tzedakah (Charity). We repeat these words during Rosh Hashanah services.

2 Chronicles 7:14

וַיִּכְנְעוּ עַמִּי אֲשֶׁר בְּקֶרֶת שְׁמִי עֲלֵיהֶם, וַיִּתְפַּלְלוּ וַיִּבְקְשׁוּ כִּפּוּר, וַיִּשְׁבּוּ, מִדַּרְכֵיהֶם הָרָעִים—וְאֲנִי, אֶשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם, וְאֶסְלַח לְחַטָּאתָם, וְאֶרְפָּא אֶת־אֶרְצָם”

“and My people who are called by My name humble themselves and pray(prayers) and seek My face (Tzedakah) and turn from their wicked ways(Teshuvah), then I will hear from heaven, will forgive their sin and will heal their land.”

Teshuva is repentance and regrets for going far from the path of the light. This means cleansing through forgiving and asking forgiveness from others.

Tefilah is following the prayers as the sages gave us to help us create channels to the upper levels and allow the light to come into our vessels.

Tzedakah is giving money to remove the aspect of death from our lives allowing the previous two elements to affect our lives positively. We receive free energy from YHVH to use in this life and our negative actions cause dark spots on our spiritual garments and block the light from connecting to us. When we give Tzedakah to create channels of light/life, we ‘bleach’ these spots and restore life into our spiritual garments.

By the grace of God, the Daily Zohar delivers daily Zohar studies. We never ask people directly to give money to support our projects. For that reason, the flow of donations is slow. We could do a lot more if more of those who benefit from the Daily Zohar, contribute. I thank God for having a good day job to earn money and sustain the family so I won’t be dependent on donations for my livelihood. Your support is used to maintain a stable system, the mobile apps that benefit thousands of users every day.

Before Rosh Hashanah, it’s important to remove all aspects of Bread of Shame. [Make a donation](#) to the Daily Zohar to thank God for this important resource. I thank God for the Daily Zohar that forces me to study and write every day, fulfilling the precepts of study Torah day and night. Your charitable giving would have a global impact because our projects are free and help many other people. The Daily Zohar is not part of or affiliate with any organization.

Promise yourself (B’li Neder) that in the coming year you will share your tithe with other sources that benefit you. If you visit and study from different sources online on a regular basis, then you should give to all, even if it is smaller amounts. Giving proper tithe opens greater channels of sustenance. The spiritual rules are more important than the numbers.

[Tap here to support the Daily Zohar](#)

Shana Tova means “Good Year”. A good year also means a good correction process. A year full of correction is great but we want to make it all positive so the proper blessing

would be “Wishing you a good and blessed year”. We say it in Hebrew “L’Shana Tova U’Mevorechet” for a good and blessed year.

L’Shana Tova U’Mevorechet to all of you with love and hugs to each one of you.

31. מִכָּאן לְמִדְנוּ שְׁאִסּוּר לְהִקְדִּים שְׁלוֹם לְאָדָם רָשָׁע, וְאִם צָרִיךְ, יִקְדִּים לוֹ כְּמוֹ דָּוִד שֶׁבָּרַךְ אֶת הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִרְאָה שְׁאִמְרַ בְּגִלְלוֹ. וְאִם תִּאֲמַר שֶׁזוֹ רְמָאוֹת – לֹא, שֶׁהָרִי כָּל מָה שֶׁמַּעֲלָה לְקֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנִרְאָה שֶׁבִשְׂבִּילֹו אָמַר – אֵינוֹ רְמָאוֹת. וְמִי שֶׁמִּקְדִּים שְׁלוֹם לְצַדִּיק כְּאֵלוֹ הַקְּדִים לְקֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל שֶׁכֵּן מֵר, שֶׁהוּא שְׁלוֹם לְמַעַלָּה וְלִמְטָה.

32. וְאֵרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וְשָׁמִי ה' לֹא נֹדַעְתִּי לָהֶם. רַבִּי חֲזַקְיָה פָתַח, (תְּהִלִּים ל"ב) אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחַשֵׁב ה' לוֹ עוֹן וְגו'. כִּמְהָ אֵינוֹן בְּנֵי נְשִׂא אֲטִימִין, דְּלֹא יִדְעִין, וְלֹא מִסְתַּכְלִין, עַל מַה קְיִימִין בְּעַלְמָא. דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּד בְּרָא עַלְמָא, עֲבָד לִיהַ לְבָר נֶשֶׁ בְּדִיוקְנָא דִּילִיהַ, וְאַתְקִין לִיהַ בְּתַקּוּנָא, בְּגִין דִּישְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא, וְיִהְיֶה בְּאוֹרֵזוּי.

1 Samuel 25:6

“וְאָמַרְתֶּם כֹּה, לְחִי; וְאַתָּה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם, וְכָל אֲשֶׁר-לְךָ שְׁלוֹם”

“and thus you shall say, ‘Have a long life, peace be to you, and peace be to your house, and peace be to all that you have.’”

King David sent messengers with greetings to a wicked man. The Zohar explains that we should not be the first to greet wicked and evil people. To make peace, King David concealed a blessing as a spiritual connection with his greetings. The two words “כֹּה, לְחִי” accurately translated to ‘Have a long life’ are actually a code that unifies Malchut and Zeir Anpin.

The word ‘וְאַתָּה’ ‘and you’ is also a connection of Zeir Anpin with the letter ‘ו’ Vav and Malchut with ‘אַתָּה’, ‘You’.

If we have to be the first to greet a wicked person then we should learn from King David to bless God before.

A simple ‘Hi’ is not significant but in Hebrew, we use the word ‘Shalom’, ‘שְׁלוֹם’, which has a powerful energy.

{ | }

Preparation for Rosh Hashana 5779, 2018-2019

We are just before Rosh Hashanah and in this article I’ll bring some important advice we should all consider using in order to get ready before the ‘appearance in court’, to have a good verdict and a new blessed year.

On Rosh Hashanah, God created Adam and Eve and on the same day they sinned, brought mortality to the world and created judgment for all future generations. Every year we, as parts of Adam's soul, stand in a trial to be evaluated and receive life for the coming year. This will continue until Mashiach comes and we have final peace and immortality.

Every element of Creation is 'judged' because the world was created for Adam/us.

The two days' process is according to Kabbalah considered as one day of 48 hours long. We are all sparks of the soul of Adam and Eve and as such we are judged every year until the end of days.

The world is going through a period of great chaos. It seems like heaven and earth are working against us. Deadly storms (water, air), Fire, Volcano eruptions and earthquakes (earth) and plagues (air) are all over the world. The initials ארמט for Fire, Wind, Water, and earth. We feel as if we are already under harsh judgment and can't tell what kind of 'surprise' we will wake up to on the next day.

The entire world feels the spiritual shift in the world. Satan and all of his agents are roaming the earth causing harm to people everywhere. Forces of separation and extreme are visible all over the world. We see evildoers everywhere and even if we can cover our eyes and think that it will pass, it won't. Not this time. The negativity is too strong.

We are blessed to have the Zohar studies in our lives and that is the only tool promised to protect us like being in Noah's Ark during the Flood.

We have a very short time to prepare for Rosh Hashanah as we need to stand before the judge as pure as possible so we can receive a good 'pass' to have the protection of the Ark.

We prepare ourselves by making self-accounting on our actions during the last year. We forgive those who made us wrong because if we're not then we would be carrying judgments that attract more judgments. We ask forgiveness from those we hurt in one way or another. If we cannot see the person and correct the situation, we give Tzedakah with the consciousness of regretting the action and pray to have the situation corrected with the Tzedakah that we give.

We should remove bread of shame by paying all of our debts, spiritual or material. Payment plans are excluded. We want to give the Tithe we owe from the past year to remove any and all aspects of death from ourselves. Giving tithe make room for 'life' energy to come to us. We should make a promise to share our next year's tithe with all sources that benefit us spiritually. We have the responsibility to make sure that we give to the righteous causes. We should avoid giving to corrupt organizations that may have 10s or 100s of millions in their bank accounts. Having so much money means that they do very little for their followers and for people in need on a spiritual or material level. Giving money to such organizations is like making direct deposits into their fat accounts, making them richer while adding to the aspect of death because the money we give is not properly used.

Our tithe should be used positively for the entire congregation and beyond. It should be transformed into 'life' and the continuation of light. True spiritual leaders, rabbis, and teachers do their work for spiritual reasons, not to get rich and live like royals. All the great kabbalists that we study from, like rabbi Shimon, The holy Ari, Rabbi Ashlag and all the greats in between, were humble and run away from accumulating money, even though they could easily make money and have all the pleasures of the world. The Torah forbids us from wasting our God-given blessings in the wrong places.

When we come to Rosh Hashanah services, we focus on the prayers and do not speak anything outside the words of the prayers. We follow the leader of the prayers and may only to help another person next to you to follow the prayers. We have to understand that we stand in front of the judge during this entire holiday. Any misbehavior is 'judged' and the consequences are registered for the coming year. Ask yourself how would you behave when you appear in a courtroom, in front of a flesh and blood judge. Don't be like one of those that Tikkunei Zohar (Tikkun six (old print page 22), Maalot Hasulam #34,#35) calls shameless and idol worshippers. The Zohar describes them as barking dogs that scream for 'food', forgiveness and to be inscribed for life without repentance. Before asking for our needs, we want to be pure. The proper prayers lead us to the point that we can ask for ourselves and even then our wish should not be selfish. Follow the prayers from the beginning to have merit to ask for personal wish on Rosh Hashanah. It's the best day for women to pray to have children. Be happy with the opportunity to finish one year with its curses and start a new year with its blessings.

I suggest to wake up early and be one of the first in the synagogue/ place of service. Sit quietly and meditate on the good things that you plan to do in the coming year. Do not recall 'bad' things so you won't remind the court of your bad deeds. We want to be judged with consideration of our good future plans. When the service starts, pray to God to bestow clarity and focus in the mind of the person that leads the prayers. If he is distracted or has corrupted consciousness, then the value of the prayers is reduced to the general consciousness of the congregation. It's would be smart to invest in two days of spiritual efforts in order to have blessings in the next 353 days.

Men dress in white clothes on Rosh Hashanah and all of our actions on this day (of 48 hours) should also be 'white'.

Listening to ALL blowing of the Shofar is important and proper preparation is critical. Check other posts on the Daily Zohar for Shofar meditations. We do not sleep during Rosh Hashanah, especially on the first day. Staying awake keeps us away from the aspect of death that comes with sleep. We want an active year, full of life.

Hatarat Nedarim – Cancelling of the vows is very important for the personal cleansing process. It removes impurities created through unfulfilled promises of all kinds, small or big. It is usually done before Rosh Hashanah in order to be better ready for the court. If one missed it then he can still do it anytime until Yom Kippur. The Kol Nidre prayer that opens the Yom Kippur services can also be used as Hatarat Nedarim. Kol Nidrei is a canceling of the vows for the congregation and all the children of Israel and when one listens to this prayer that is repeated three times, he can meditate to include the cancellation of his own vows.

The sages teach us that there are three actions that remove bad decrees; Teshuva (Repentance), Tefillah (Prayer) and Tzedakah (Charity). We repeat these words during Rosh Hashanah services.

2 Chronicles 7:14

וַיִּכְנְעוּ עַמִּי אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם, וַיִּתְפַּלְלוּ וַיִּבְקְשׁוּ כִּנִּי, וַיֵּשְׁבוּ, מִדְּרֹכֵיהֶם הָרָעִים-וְאֲנִי, אֶשְׁמַע מִן-הַשָּׁמַיִם, וְאֶסְלַח לְחַטָּאתָם, וְאֶרְפָּא אֶת-אֲרָצָם”

“and My people who are called by My name humble themselves and pray(prayers) and seek My face (Tzedakah) and turn from their wicked ways(Teshuvah), then I will hear from heaven, will forgive their sin and will heal their land.”

Teshuva is repentance and regrets for going far from the path of the light. This means cleansing through forgiving and asking forgiveness from others.

Tefilah is following the prayers as the sages gave us to help us create channels to the upper levels and allow the light to come into our vessels.

Tzedakah is giving money to remove the aspect of death from our lives allowing the previous two elements to affect our lives positively. We receive free energy from YHVH to use in this life and our negative actions cause dark spots on our spiritual garments and block the light from connecting to us. When we give Tzedakah to create channels of light/life, we 'bleach' these spots and restore life into our spiritual garments.

By the grace of God, the Daily Zohar delivers daily Zohar studies. We never ask people directly to give money to support our projects. For that reason, the flow of donations is slow. We could do a lot more if more of those who benefit from the Daily Zohar, contribute. I thank God for having a good day job to earn money and sustain the family so I won't be dependent on donations for my livelihood. Your support is used to maintain a stable system, the mobile apps that benefit thousands of users every day.

Before Rosh Hashanah, it's important to remove all aspects of Bread of Shame. [Make a donation](#) to the Daily Zohar to thank God for this important resource. I thank God for the Daily Zohar that forces me to study and write every day, fulfilling the precepts of study Torah day and night. Your charitable giving would have a global impact because our projects are free and help many other people. The Daily Zohar is not part of or affiliate with any organization.

Promise yourself (B'li Neder) that in the coming year you will share your tithe with other sources that benefit you. If you visit and study from different sources online on a regular basis, then you should give to all, even if it is smaller amounts. Giving proper tithe opens greater channels of sustenance. The spiritual rules are more important than the numbers.

[Tap here to support the Daily Zohar](#)

Shana Tova means "Good Year". A good year also means a good correction process. A year full of correction is great but we want to make it all positive so the proper blessing would be "Wishing you a good and blessed year". We say it in Hebrew "L'Shana Tova U'Mevorechet" for a good and blessed year.

L'Shana Tova U'Mevorechet to all of you with love and hugs to each one of you.

33. שְׁהִי כְּשִׁנְבְּרָא אָדָם, מַעֲפָר הַמִּקְדָּשׁ
שְׁלֹמֶטָה נִתְקַן, וְאַרְבָּעָה צַדִּי הָעוֹלָם
הַתְּחַבְּרוּ בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שִׁנְבְּרָא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.
וְאוֹתָם אַרְבָּעָה צַדִּי הָעוֹלָם הַתְּחַבְּרוּ
בְּאַרְבָּעָה צַדִּים, שֶׁהֵם יְסוּדוֹת הָעוֹלָם א"ש
רו"ח וּמִי"ם וְעַפ"ר, וְהַתְּחַבְּרוּ אַרְבָּעָה
צַדִּים אֵלּוּ בְּאַרְבָּעָה
צַדִּי (nitio) הָעוֹלָם, וְהַתְּקִין מֵהֶם הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא גֹּיף אֶחָד בְּתַקוּן עֲלִיּוֹן, וְגֹיף זֶה
הַתְּחַבֵּר מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, מִהָעוֹלָם הַתְּחַתּוֹן
זֶה וּמִהָעוֹלָם שְׁלֹמֶטָה.

34. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בֹּא רֹאֵה, אַרְבָּעָה
רִאשׁוֹנִים הֵם סוּד הָאֲמוּנָה, וְהֵם אֲבוֹת שֶׁל
כָּל עוֹלָמוֹת, וְסוּד הַמִּרְכָּבָה הָעֲלִיּוֹנָה

33. דָּהָא כֹּד אֲתַבְּרִי אָדָם, מַעֲפָרָא דְּמִקְדָּשָׁא
דְּלִתְתָּא אֲתַתְּקִין וְאַרְבַּע סְטְרִי דְּעֻלְמָא, אֲתַזְבְּרוּ
בְּהֵוָּא אֲתֵר דְּאִקְרִי בִּי מִקְדָּשָׁא. וְאֵינֹן אַרְבַּע סְטְרִין
דְּעֻלְמָא, אֲתַזְבְּרוּ בְּאַרְבַּע סְטְרִין, דְּאֵינֹן יְסוּדִין
דְּעֻלְמָא, א"ש רו"ז וּמִי"ם וְעַפ"ר, וְאֲתַזְבְּרוּ אַרְבַּע
סְטְרִין (נ"א יְסוּדִין) אֵלִין, בְּד' יְסוּדִין דְּעֻלְמָא, וְאֲתַתְּקִין
מִנֵּיִהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זֹד גּוֹפָא בְּתַקוּנָא עֲלָאָה.
וְהֵאֵי גּוֹפָא, אֲתַזְבְּרִי מִתְּרִין עֲלָמִין, מַעֲלָמָא דָּא
תַּתָּאָה, וּמַעֲלָמָא דְּלַעֲלָא.

34. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תָּא וְזִי, ד' קְדָמָאֵי אֵינֹן רִזָּא
דְּמִהִיבְנוּתָא. וְאֵינֹן אֲבָהִן דְּכֻלְהוּ עֲלָמִין. וְרִזָּא
דְּרִתִּיכָא עֲלָאָה קְדִישָׁא. וְאֵינֹן ד' יְסוּדִין: א"ש רו"ז

הקדושה. ואותם ארבעה יסודות, א"ש רי"ח ומי"ם ועפ"ר, אלה הם סוד עליון. [ואלו הם האבות, שכל העולמות אבות של הכל] ומתם יוצאים זה"ב וכס"ף ונחש"ת וברז"ל, ותחת אלו מתכות אחרות שדומים להם [כמו שאלו].

Exodus 6:3

”וארא, אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב-באל שדי; ושמתי יהוה, לא נודעתי להם”

“I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them.”

Psalms 32:2

”אשרי אדם-לא יחשב יהוה לו עון; ואין ברוחו רמיה”

“How blessed is the man to whom YHVH does not impute iniquity, And in whose spirit there is no deceit!”

The Zohar tells us that there are many people who have blocked consciousness and don't understand the world around them. When the Holy One Blessed be He, created the worlds, he created man in his own image and established a system to study the Torah and follow the ways of God.

The body of Adam was drawn from the 'dust', which is Malchut of the Holy Temple below but this 'dust' was 'corrected' with the light of Binah. The Holy Temple was a point of connection for the four directions of South, North, East and West, and the four elements of Nature, Fire, Wind, Water, Earth (dust).

The following DZ studies are on the four elements of nature and their different aspects.

35. בא ראה, א"ש רי"ח ומי"ם ועפ"ר אלה הם הראשונים והשרשים שלמעלה ושלמטה, ותחתונים ועליונים עומדים עליהם. ואלה הם ארבעה, לארבעה צדדי העולם, ועומדים בארבעה אלו: צפון ודרום ומזרח ומערב. אלו הם ארבעה צדדים של העולם, ועומדים בארבעה אלו. א"ש לצד צפון, רי"ח לצד מזרח. מי"ם לצד דרום. משום שהדרום הוא חם ויבש. מי"ם קרים ולחים. עפ"ר לצד מערב. וארבעה אלו קשורים בארבעה אלו, וכלם אחד, ואלה עושים ארבע מתכות, שהם זה"ב וכס"ף ונחש"ת וברז"ל. הרי הם שנים עשר, וכלם אחד.

36. בא ראה, האש היא בשמאל, לצד צפון, שהרי האש בו תקף החמימות, והיבש שלו חזק. וצפון ההפך שלו, ונמזגים אחד באחד והוא אחד. מי"ם לימין, והוא לצד דרום, והקדוש ברוך הוא

ומי"ם ועפ"ר. אלה אינן רוא עלאה. (ואילין אינן אבהן דכולהו עלמין אבהן דכלא) ומאין נפקין, זה"ב וכס"ף ונחש"ת וברז"ל. ותוונות (דף כ"ד ע"א) אלה מתכאן אונרין, דרמין לון.

35. (כגונא דאלין) תא וזוי. א"ש רי"ח ומי"ם ועפ"ר, אלה אינן קדמאי ושרשין דלעילא ותתא, ותתאין ועלאין עליהו קיימין. ואלה אינן ארבע, לארבע סטרי עלמא, וקיימין בארבע אלה: צפון, ודרום, ומזרח, ומערב. אלה אינן ארבע סטרי דעלמא, וקיימין בארבע אלה. א"ש לסטר צפון. רי"ח לסטר מזרח. מי"ם לסטר דרום. בגין דדרום חם ויבש מי"ם קרים ולחים עפ"ר לסטר מערב. וארבע אלה בארבע אלה קטירין, וכלהו זוד, ואלה עבדי ארבע מתכאן, דאין זה"ב וכס"ף ונחש"ת וברז"ל הא אינן תריסר, וכלהו זוד.

36. תא וזוי, אש הוא בשמאלא, לסטר צפון, דהא אש, תוקפא דחמימותא ביה, ויבשיו דיליה (עין בתיקונים ס"א ע"א) תקיף. וצפון בהפוכא דיליה הוא, ואתמזיג זוד בזוד ואיהו זוד. מי"ם לימין, והוא לסטר

דרום. וקודש'א בריך הוא, לזב'רא (לאחזרא) לון
כזב'רא, עב'ד מו'גא דא כמו'גא דא.
לחברם [להתזרים] באחד, עושה מזג זה
במזג זה.

Fire, Wind, Water, and earth are the first and roots of everything above and below.
The Book of Formation, Sefer Yetzirah, which is the root of Kabbalah, written by Abraham the patriarch, reveals the four elements. Like the YHVH name
Fire – YH – North, Shuruk, Left column, Gevurah, Gabriel
Wind – H – East, Chirik, Central column, Tiferet, Nuriel
Because Chokmah and Binah are in unification to deliver light to the lower world, Fire and Wind come together. Binah as the wind helps the fire to grow and transform into the heat of the water to manifest the earth in Malchut.
Water – V – South, Cholem, Right column, Chesed, Michael
Earth – H – West, Malchut that receives Fire, Wind and Water, Raphael
When the four elements unified in Malchut they create the metals of Gold, Silver, Copper, and Iron.
Fire – Gold
Water – Silver
Fire + water + Wind + Earth together bring Gold, Silver, and Copper.
All the above bring Iron and below the iron other similar metals.

37. הצפון איהו קר ולז, אש'א זום ויב'ש. אונ'לף לון
לס'טר דרום. דרום, איהו זום ויב'ש. מים קרים
ולזום. וקודש'א בריך הוא מו'ג לון כזב'ר דנ'פקי מ'א
מדרום, ועאלין בגו צפון. ומצפון ג'די מ'א. נ'פיק אש'א
מצפון, ועאל בתוקפא דדרום, ומדרום נ'פיק תוקפא
דזמ'מיותא לעלמא. בגין דקודש'א בריך הוא אונ'ף
דא ב'דא, וכל זוד וזוד אונ'ף לזב'ריה מדיכ'ליה כדקא
זוזי ליה. כזו'גא דא רוזו ומזרוז, בגין דיו'ף כל זוד
לזב'ריה, ואתכליל דא ב'דא, לאתזב'רא כזב'ר.

38. בא ראה, אש מצד זה, מים מצד זה,
והם מחלקת. נכנסת רוח ביניהם ואוחזת
את שני הצדדים. זהו שבתוב (בראשית
א) ורוח אלהים מרחפת על פני המים, שהרי
אש עומדת למעלה בצד זה, ומים עומדים
על פני הארץ. רוח נכנסת ביניהם ואוחזת
את שני הצדדים ומפרידה מחלקת. העפר,
המים עומדים עליו, ורוח ואש, ומקבלת
מכלם בכח של שלשת אלה שעומדים
עליו.

37. צפון איהו קר ולז, אש'א זום ויב'ש. אונ'לף לון
לס'טר דרום. דרום, איהו זום ויב'ש. מים קרים
ולזום. וקודש'א בריך הוא מו'ג לון כזב'ר דנ'פקי מ'א
מדרום, ועאלין בגו צפון. ומצפון ג'די מ'א. נ'פיק אש'א
מצפון, ועאל בתוקפא דדרום, ומדרום נ'פיק תוקפא
דזמ'מיותא לעלמא. בגין דקודש'א בריך הוא אונ'ף
דא ב'דא, וכל זוד וזוד אונ'ף לזב'ריה מדיכ'ליה כדקא
זוזי ליה. כזו'גא דא רוזו ומזרוז, בגין דיו'ף כל זוד
לזב'ריה, ואתכליל דא ב'דא, לאתזב'רא כזב'ר.

38. תא זוזי, אש'א מס'טרא דא, מים מס'טרא דא.
ואינון מוזלוקת. עאל רוזו בינייהו, ואזויד לתרין
ס'טרין. ה'דא הוא דכתיב, (בראשית א') ורוזו אלהים
מרוזפת על פני המים. דהא אש'א קאים לעילא
בס'טרא דא. ומים קיימי על אפי ארעא. רוזא אעיל
בינייהו, ואזויד לתרין ס'טרין, ואפריש מוזלוקת. עפר,
מ'א קיימי עליה ורוזא ואש'א ומקבלא מכלהו,
בזוילא דתלתא אלן דקיימי עליה.

The Zohar reveals different spiritual aspects of the four elements. It would be incomprehensible to translate this and the following Zohar text but I will bring from other studies of the Zohar related to Fire, Water, Air, Earth.

Before the creation of the dry land the world was only water as we read in genesis 1:2, the water existed before God started with the process of Creation. Water is the aspect of Chessed and like our body, the world is about 70% water.

God started creating the world with the word “וַיֹּאמֶר” “And (God) said” (Genesis 1:3). The first two letters וי VY, represents the male aspect of the Light, YHVH, that brings down the Light force. The following three letters are אמר, which the root for “say” and also initials for אש מים רוח, “Fire”, “Water” and “Air”.

The most important body part that is strongly related to the four elements is the mouth. We can build or destroy worlds with the power of the mouth. The heat of the AIR/ vapor coming out of the mouth is FIRE and the moisture is WATER. The aspect of earth exists in the water. When we boil water or let it stand for a while we see the ‘solids’/EARTH that is in the water.

The mouth is the aspect of Malchut and it creates and brings out the four elements. The inner ‘fire’ of the body is very important for the balance of the energies in the body. If the level of fire, temperature, is not as it should all the elements in the body are ‘fighting’ each other and this is a state of illness.

39. בא ראה. רוח ומזרח. מזרח חם ולח, רוח [קר ויבש. הצד שהוא יבש] חם ולח היא, ולכן אחוז את שני הצדדים, שהרי אש חם ויבש, ומים קרים ולחים. רוח הוא חם ולח. הצד שהוא חם אחוז באש. הצד שהוא לח אחוז במים. ועל זה יש הסבמה ביניהם, ומפריד מחלקת של אש ומים.

40. עפר הוא קר ויבש, ולכן מקבל עליו את כלם, וכלם עושים בו מעשיהם, ומקבל מכלם להוציא בכחם מזון לעולם, משום שבמערב נאחז העפר שהוא קר ויבש, וצד שהוא קר אחוז בצפון שהוא קר ולח, שהרי קר נאחז בקר. משום כך צפון נאחז במערב בצד זה. דרום שהוא חם ויבש, באותו היבש שלו אחוז את היבש של המערב בצד אחר, ונאחז מערב בשני צדדים.

39. תא וזוי, ריוז ומורוז. מורוז, זום ולוז, ריוז, (קר ויבש סטרא דאיהו יבישא) זום ולוז איהו, ובגיי כר, אזור לתרין סטרין, דהא אש זום ויבש, ומים קרים ולזום, ריוז איהו זום ולוז, סטרא דאיהו זום, אזור באשא. סטרא דאיהו לוז, אזור במיא. ועל דא אסכים בינייהו, ואפריש מוזלוקת דאשא ומיא.

40. עפר איהו קר ויבש, ועל דא מקבל עליה כלהו, וכלהו עברי ביה עבדתיהו, ומקבלא מכלהו, לאפקא בזויליהו מזונא לעלמא. בגין דבמערב אתאזור עפרא, דאיהו קר ויבש. וסטרא דאיהו קר, אזור בצפון דאיהו קר ולוז, דהא קרירא אתאזור בקרירא. בגין כך צפון אתאזור במערב בסטרא דא. דרום דאיהו זום ויבש, בהוא יבישותא דיליה, אזור ליבישותא במערב בסטרא אזורא, ואתאזור במערב בתרין סטרין.

Water – Brain – body – The brain controls all body functions and water is its ‘power’ source. Without a good and pure supply of water, the brain goes out of balance.

Prayers enhance the balance of water in the brain and help it connect and channel spiritually. It’s good to start the day with good warm water (I squeeze a little bit fresh lemon (הדר) to include before the morning prayer the aspect of Fire and Chessed in the body. Any intake of an impure source before morning prayer would raise some negative elements and we should avoid it. The spiritual connection in the morning brings Chassadim and positive aspect to all of our actions, including helping the body to process and draw positive energy from the food.

Those who don't pray would benefit greatly from Zohar scanning/reading/study/listening of the Daily Zohar and or from the Unity Zohar (check the free app for your phone)

The Pineal gland in the brain is sensitive to chemicals found in water (mostly in common soft drinks and highly processed food). This gland is the aspect of the 'third eye' and can help guide us in life like an excellent spiritual GPS.

Fire – Heart – It is the 'nuclear reactor' of the body that never stops. The brain commands and regulates it and that is why it is second on this list.

Air – Lungs – It's the cooling system of the heart. The lungs are like two wings 'hovering' over the heart and cool it as needed. When the heart runs faster, the 'Fire' grows and requires proper cooling. Without that the heart could fail and lose its proper functions.

Proper breathing of fresh air helps a lot in the quality of cooling and all functions of the body. If you live in a crowded city, take opportunities when the air is clear (after rain, early morning before the pollution increase and rise from the street and sidewalks) and spend few minutes to take it pure air with deep and controlled breathing. Go out of the city to where you can have good air to breathe. Stop smoking.

Earth – Every cell in the body has the aspect of the four elements. The Fire and Air are delivered through the blood circulation. Body temperature should be maintained to keep the body in physical health. Any change in the body temperature cause imbalance and disturbance among the four elements.

41. וכן נאחז דרום במזרח, שהרי חמימות הדרום נאחזת בחמימות המזרח. ומזרח נאחז בצפון, שהרי לחותו נאחזת בלחות הצפון. עכשו נמצא דרומי"ת מזרחי"ת. מזרחי"ת צפוני"ת. צפוני"ת מערבי"ת. מערבי"ת דרומי"ת. וכלם כלולים זה בזה להשתלשל אחד באחד.

41. וכן אתאחזיד דרום במזרח, דהא זומימותא דדרום, אתאחזיד ביה בזומימותא דמזרח. ובמזרח אתאחזיד בצפון דהא כלותא דיליה אתאחזיד בלכותא דצפון. השתא אשתכח דרומי"ת מזרחי"ת. מזרחי"ת צפוני"ת. צפוני"ת מערבי"ת. מערבי"ת דרומי"ת וכלהו כליין דא בדא, לאשתלשל זור בזור.

42. כמו כן צפון עושה זהב, שמצד תקף האש נעשה זהב, והינו שכתוב (איוב לז) מצפון זהב יאתה. שאש אחז בצפון ונעשה זהב, והינו שכתוב (שם כח) ועפרות זהב לו. וסוד זה שנים כרובים זהב.

42. כזונוא דא, צפון עביר דהבא. דמסטרטא דתוקפא דאשא, אתעביר דהבא. והינו דכתיב, (איוב ל"ז) מצפון זהב יאתה. דאש אתאחזיד בצפון, ואתעביר דהבא. והינו דכתיב, (איוב כ"ח) ועפרות זהב לו. ורזא דא, שנים כרובים זהב.

Everything consumed by the body passes through the stomach and liver to remove negative elements from the food. The liver supplies fresh and pure blood to re-energize the heart. To balance the functions of the liver we need to drink from a good source of water and good food.

GMO food has altered DNA, which makes it unnatural and elements that are not part of the original creation. The digestive system doesn't fully recognize GMO food and would have difficulties processing it. The DNA of the GMO is not included in the processing 'program' God 'installed' in the stomach and Liver. The danger is that the liver would reject some elements of the GMO as toxins that would affect the body sooner or later.

The GMO invention came to make greater profits to producers and that comes from greed, which is negative. Bad seed produces a negative outcome. All types of food

‘treatments’ with chemicals, radiation, ‘coating’ etc. go against the natural process. It’s very hard nowadays to find a rotten apple in the store because of the heavy treatments apples and other fruits go through. Some of the apples served in stores, especially in the US are many months old because of the preservation process. This kind of bad apple won’t spoil the bunch.

I’m expanding the view on food because it is the source of health and balance in the body. If the body is not fed with balanced food in balance, then the imbalance causes different levels of unstable organs and illnesses. The body will be dependent on the local pharmacy for chemicals to balance the body. Many of us know people who take pills every day and half of those pills are taken just to counter the side effects of the other pills.

We need to have spiritual and mental balance by serving the soul with sleep, meditation, and prayers but we’ll keep this study for different lessons. Studying the Daily Zohar is an important part of this balance.

Our food is in four categories based on the four elements.

Fire – Wheat, fruit and vegetables that depend on the sun to grow and ripe.

Air – Food that grows on the surface of the earth, like mushrooms and similar

Water – All types of squash and similar

Earth – Potatoes and all root vegetables.

We better eat from all types of naturally grown food to balance the body for strength and health. Each body has its own type so balanced food is individual. That is why some can eat a lot of wheat products (carbs) and stay slim and healthy while others may get fat immediately. The bottom line is to listen to the body. It’s better to stay hungry than to eat something that is not good for the body.

To add the energy of life in our body, we should eat ‘live’ food, meaning food from a natural source without or with minimal processing. Animal flesh has an aspect of death because of the killing process (sorry meat lovers). Kosher slaughtering is a merciful process because it releases and elevates the soul that was incarnated in the animal. I still recommend eating less meat than fresh fruits, vegetables, and grains.

Maimonides, who was a great sage, physician, and philosopher, said that the food we eat is our healer and with good food, we won’t need the help of medicine. As a rule, he recommends to eat only when hungry and drink when thirsty because we cannot distinguish between real hunger that is caused by the drop of sugar level in the blood and desires for food caused by the sight or smell of it. Eating because of boredom or seeking temporary comfort should be avoided.

Maimonides also said that we should not hold from going to the bathroom because we need to vacate the waste from the body as soon as possible to avoid the absorption of toxins in the intestines.

The Kosher laws are made to balance the body on the physical and spiritual levels. Proper blessings of the food cleanse and balance the energy of the consumed food.

Most of the recommendations above are not easy but we should set goals to achieve a state of control over our eating and drinking in balance.

43. מִים נֶאֱחָזִים בְּעֶפֶר, וְקִרְיֹתָא בְּלַחֲוֵי
עוֹשֶׂה כֶּסֶף, בְּעֵת הָרִי עֶפֶר נֶאֱחָז בְּשָׁנִי
עֲדָדִים, בְּזֶהָב וּבְכֶסֶף, וְנִתֵּן בִּינֵיהֶם. רוּחַ
אוֹחֲזָת אֶת הַמִּים, וְאוֹחֲזָת [תְּמִיּהָה, בְּמָה
שֶׁאֵמֵר רוּחַ קָר וְיִבֵּשׁ, שָׁאֵם כֵּן, רוּחַ וְעֶפֶר
שׁוּיִם בְּטֶבַעַם, אֲבָל יֵשׁ אוֹמְרִים כִּי רוּחַ חַם

43. מִים אֲתֵאָחֲזִיד בְּעֶפֶר, וְקִרְיֹתָא בְּלַחֲוֵי עֲבִיד
כֶּסֶף, הַשְׂתָּא הָא עֶפֶר אֲתֵאָחֲזִיד בְּתֵרִין סִטְרִין, בְּזֶהָב
וּבְכֶסֶף, וְאֲתֵייהִיב בִּינֵיהֶו. רוּחָא אוֹחֲזִיד לְמִים,
וְאוֹחֲזִיד (הִגָּהָ תְּמִיּהָה בְּמָה דְאֵמֵר רוּחַ קָר וְיִבֵּשׁ שָׁאֵם
כֵּן עֶפֶר וְרוּחַ שׁוּיִם בְּטֶבַעַם אֲבָל יֵשׁ אוֹמְרִים כִּי רוּחַ חַם

ולח, ואם כן נוכל לומר שאחוז הרוח לשני צדדים - אש חם ויבש, ורוח חם ולח. הצד שהוא חם אחוז באש, והצד שהוא לח אחוז במים, ומפריד מחלקת של אש ומים. עפר הוא קר ויבש, ומים קרים ולחים, והצד הקר אחוז בעפר בצד הקר. נמצא שעפר מקבל עליו כלם, משום כך אחוז לשני הצדדים, שהרי אש חם ויבש, מים קר ולח. ע"כ את האש, ומוציאה שנים באחד, שהוא עין נחשת קלל. ועפר שאמרנו, כשהוא לבדו ביבש והקר שלו, יוצא ברזל, וסימנו - (קהלת י) אם קהה הברזל וגו'.

44. ועפר זה נאחז בכלם, וכלם עושים בו בצורה שלהם. בא ראה, בלא עפר אין זהב וכסף ונחשת, שהרי כל אחד ואחד מלוה לחברו משלו להתקשר זה בזה. והעפר נאחז בכלם, משום ששני צדדים אחוזים אותו, אש ומים. ורוח נקרבת לו בשביל שני אלה ועושה בו מעשה.

ולח (עמ"ש בתיקונים ל"ה ב') ואם כן נוכל לומר דאחיד רוח לתרין סטרין אש חם ויבש ורוח חם ולח סטרא דאיהו חם אחיד באש וסטרא דאיהו לח אחיד במיא ואפריש מחלוקת דאשא ומיא. עפר איהו קר ויבש ומים קרים ולחים וסטרא דקר אחיד בעפר בסטרא דקר אשתכח דעפר מקבל עליה כלהו בגין כך אחיד לתרין סטרין דהא אש חם ויבש מים קר ולח ע"כ) (דף כ"ד ע"ב) לאש, ואפיק תרין כוזב, דאיהו (יחזקאל א') עין זושית קלל. ועפר דקאמרן, כד איהו בלזוזדוי, ביבישו וקרירו דיליה, נפיק ברזל, וסימניה, (קהלת י) אם קהה הברזל וגו'.

44. והאי עפר, אתאחיד בכלהו, וכלהו עבדין ביה כזוזא דלהון. תא זוזי, בלא עפר, לית זהב וכסף ונחשת, דהא כל זוד וזוד אוזיף לזוזבריה מדייליה, לאתקשרא דא בדה. ואתאחיד עפר בכלהו, בגין דתרין סטרין אחידין ליה, אשא ומיא. ורוזא אתקריב ביה, בגין אלן תרין ועבד ביה עבדתא.

We discussed previously the aspects of the four elements in the physical world. Now we will have a short study about attributes of people according to the four elements. There's a connection between the attributes of the elements to the people in that category. The Ramak, a kabbalist from the time of the holy Ari, explains that fire is warm and dry, Air/wind is warm and moist, water is moist and cold and earth is cold and dry. They are connected to each other with shared attribute.

The Holy Ari, reveals that the four elements have sub-elements. The fire has fire of fire, air of fire, water of fire and earth of fire and so on in the other elements, 16 in total.

The description below on different Zodiac signs is general. The hand type guide is for quickly recognizing people to be able to communicate with them without creating conflicts.

Fire Signs: Aries, Leo, Sagittarius. People with lots of fire in their chart are very active and involved and "can do" all kinds of things. Those with little fire can't get started and may need someone to light a fire under them.

Fire hand type: Oblong/rectangle palm and shorter (than palm length) fingers (Shorter/long fingers means relative to palm length)

Air Signs: Gemini, Libra, Aquarius. People with lots of air are analytical; they are able to resolve and draw conclusions. Those with little air have trouble with abstractions and ideas — getting the "big picture."

Air hand type: Square palm, longer fingers

Water Signs: Cancer, Scorpio, Pisces. People with lots of water are very feeling and "sense"-active. Those with little water can't get a feel for things; they run cool.

Water hand type: oblong/rectangle palm, long fingers

Earth Signs: Taurus, Virgo, Capricorn. People with lots of earth are very practical. They can see how to do and use things. Those with little earth can't be objective, aren't grounded or practical.

Earth hand type: square palm, short fingers

45. נמצא שבשמתחבר עפר עם, עושה ומוליד עפרות אחרים כמו שלהם, כמו שזהב מוליד עפר פסלת ירקה, שהיא כמו זהב ממש. כמו שבסוף שמוליד עפרות, וכמו שנחשת העליונה מולידה בדיל שהוא נחשת קטנה. כמו שבדיל מוליד ברזל, וסימנך – (משלי כז) ברזל בברזל יחד.

45. אשתכחז, דכד אתזכר עפרא בהדיהו, עביר ואוליד עפרא אחרין, כגוונא דלהון. כגוונא דזהב, אוליד עפרא (רל"ו ע"ב) סוספיתא ירוקא, דאיהו כגוונא דדהבא ממש. כגוונא דכסף, אוליד עופרת. כגוונא דנחשת עילאה, אוליד קסיטרא דאיהו נחשת זוטא. כגוונא דברזל, אוליד ברזל, וסימנך (משלי כ"ז) ברזל בברזל יחד.

When earth element combines with fire, water and air, it produced gold, silver and copper. From that process also come other similar metals. Gold brought a gold waste that is green like gold. Silver brought lead. Copper brought tin, also called small copper. Iron brought another type of iron as it says in Proverbs 27:17

”ברזל בברזל יחד; ואיש, יחד פני-רעהו”

”Iron like iron together, So one man together with his friend.”

46. בא ראה, אש רוח מים ועפר, כלם אחוים זה בזה וקשורים זה בזה, ואין בהם פריד. והעפר הזה, כשהוא מוליד אחר כך, לא מתקשרים זה בזה כאותם עליונים, כמו שנאמר (בראשית ב) ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים, באלה היה פריד.

46. תא זוזי, אש רוח מים ועפר, כלם אחוין דא בדא, ואתקשרין דא בדא. ולא הוי בהו פרידא. ועפר דא, כד איהו אוליד לבתר, לא מתקשרין דא בדא באינון עלאי, כמה דאת אמר, (בראשית ב') ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים, באלין הוי פרידא.

The four elements connected to each other without separation. The gold, silver, and copper that came out of them inherit the same relation but not what comes out of them like the gold waste, lead, tin, and iron

[Download \(PDF, 149KB\)](#)

47. משום שהרי העפר, כשהוא מוליד בכח של שלשת העליונים, מוציא ארבעה נהרות ששם נמצאות אבנים יקרות, והם במקום אחד, שכתוב שם הבדלח ואבן השהם. ואותן אבנים יקרות הן שתים עשרה, והן לארבעה צדדי העולם כנגד שנים עשר שבטים, שכתוב (שמות כח) והאבנים תהיין על שמות בני ישראל שתים עשרה על שמותם. ושנים עשר הבקר הללו שהם תחת הים.

47. בגין דהא עפר, כד איהו אוליד בזוילא דתלת עלאי, אפיק ארבעה נהרין, דתמן משתכחין אבני יקר, ובאתר זוד אינון, דכתיב שם הבדלח ואבן השהם. ואלין אבני יקר אינון תריסר, ואינון לארבע סטרי עלמא, לקביל תריסר שבטין, דכתיב, (שמות כ"ח) והאבנים תהיין על שמות בני ישראל שתים עשרה על שמותם. ואלין תריסר בקר, דאינון תזוזות ימא.

Genesis 2:10

”ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים”

”Now a river flowed out of Eden to water the garden; and from there it divided and became four rivers.”

The element of Earth with the force of the upper three bring out four rivers with precious stones. The river Pishon came out from the Fire element of the Earth.

”שם האחד, פישון-הוא הסבב, את כל-ארץ החוילה, אשר-שם, הזָהָב:” 11:

“The name of the first is Pishon; it flows around the whole land of Havilah, where there is gold.”

”וזהב הארץ ההוא, טוב; שם הבדלח, ואבן השהם” 12:

“The gold of that land is good; the bdellium and the onyx stone are there.”

There are twelve precious stones in the four rivers. Three to each of the four directions, North, South, East, and West. They are related to the 12 tribes of Israel. Also linked to the twelve oxen holding the sea that King Solomon built in the Holy Temple. The ‘sea’ was a copper pool for water standing on top of twelve oxen. The water in this ‘sea’ used for the different services done in the Holy Temple.

1 Kings 7:25

עמד על-שני עשר בקר, שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה, והים:” עליהם, מלמעלה; וכל-אחריהם, ביתה”

“It stood on twelve oxen, three facing north, three facing west, three facing south, and three facing east; and the sea was set on top of them, and all their rear parts turned inward.”

The twelve precious stones represent the Lights that come from the upper sefirot to Malchut.

48. בא ראה, כל ארבעת הצדדים העליונים שאמרנו, אף על גב שנקשרים זה בזה, והם הקיים שלמעלה ומטה, קיים של העולם יותר הוא הרוח, משום שהכל עומד בגלגלו, ונפש לא עומדת אלא ברוח, שאם נגרעת הרוח אפלו רגע אחד, אין הנפש יכולה להתקיים, וסוד זה פתוב (משלי יט) גם בלא דעת נפש לא טוב. נפש בלי רוח אינה טוב, ולא יכולה להתקיים.

48. תא וזוי, כל ארבעה סטריין עלאין דקאמרן, אף על גב דמתקשרן דא בדא, ואינון קיימא דלעילא ונתתא, קיימא דעלמא יתיר רויז, בגין דכלא קיימא בגיניה, ונפשא לא קיימא אלא ברויזא, דאי גרע רויזא אפילו רגעא וזדא, נפשא לא יכילת לאתקיימא, ורוא דא פתיב, (משלי י"ט) גם בלא דעת נפש לא טוב. נפשא בלא רויזא לאו איהו טוב, ולא יכלא לאתקיימא.

The four elements/aspects make the foundation of the world but to maintain its existence the world needs the light of Ruach, which comes from Da'at that is the root of the Central Column.

Proverbs 19:2

”גם בלא-דעת נפש לא טוב;”

“Without Knowledge (Da'at), Nefesh is not good”

The soul level of Nefesh is the light that holds the vessel together but without the light of Ruach that comes from the Sefira of Da'at, the vessel/body cannot maintain its existence.

49. ובא ראה, אותם שנים עשר שאמרנו, שהם שתיים עשרה אבנים, הם שנים עשר בקר שתחת הים. משום כך נטלו אותם שנים עשר נשיאים (במדבר ז) כל הבקר לעלה שנים עשר פרים וגו'. והכל הוא סוד עליון, ומי שישגיח בדברים הללו, ישגיח בסוד החכמה העליונה, שהעקר של הכל בה.

49. ותא וזוי, אינון תריסר דקאמרן, דאינון תריסר אבנין, אינון תריסר בקר, דתזוזות ימא. בגין כך, נטלו אינון תריסר נשיאים, (במדבר ז') כל הבקר לעלה שנים עשר פרים וגו'. וכלא רוא עלאה הוא, ומאן דישגוז במלין אליון, ישגוז ברוא דחכמתא עלאה, דעקר דכלא ביה.

The 12 precious stones are the 12 oxen under the sea that was built by King Solomon. When the Holy Tabernacle was completed, the twelve heads of the tribes brought offerings on counts of 12 to connect to the light that feeds the Holy Tabernacle.

Numbers 7:87

כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר
“לחטאת”

“all the oxen for the burnt offering twelve bulls, all the rams twelve, the male lambs one-year-old with their grain offering twelve, and the male goats for a sin offering twelve;”

Zeir Anpin is the central column and its 6 sefirot make a vessel with 12 ‘connectors’ that receive the Light from the upper three sefirot. With proper connection, we can draw this light to Malchut.

50. אמר ר' שמעון, הא דאמר ר' זוקיה, דכד ברא קודשא בריך הוא לאדם, מעפרא דמקדשא דלעילא דלתתא אתברי, מעפרא דמקדשא דלעילא אתיהיב ביה נשמתא. כמה דכד אתברי מעפרא דלתתא, אתוזברו ביה תלת סטרא יסודי עלמא. הכי גמי כד אתברי מעפרא דלעילא, אתוזברו ביה תלת סטרי יסודי עלמא, ואשתלים אדם. והיינו דכתיב, (תהלים ל"ב) אשרי אדם לא יזעב יי' לו עון ואין ברוחו רמיה. אימתי לא יחשב ה' לו עון ואין ברוחו רמיה. אימתי לא יחשב ה' לו עון? בזמן שאין ברוחו רמיה.

50. אמר ר' שמעון, הא דאמר ר' זוקיה, דכד ברא קודשא בריך הוא לאדם, מעפרא דמקדשא דלעילא דלתתא אתברי, מעפרא דמקדשא דלעילא אתיהיב ביה נשמתא. כמה דכד אתברי מעפרא דלתתא, אתוזברו ביה תלת סטרא יסודי עלמא. הכי גמי כד אתברי מעפרא דלעילא, אתוזברו ביה תלת סטרי יסודי עלמא, ואשתלים אדם. והיינו דכתיב, (תהלים ל"ב) אשרי אדם לא יזעב יי' לו עון ואין ברוחו רמיה. אימתי לא יחשב ה' לו עון, בזמן דאין ברוחו רמיה.

Rabbi Shimon quotes Rabbi Chizkiya saying that when God created Adam, he used the dust of the Holy Temple in Malchut to form his body. From the Holy Temple at the spiritual level above that is Binah he gave him the soul.

During his creation, Adam was connected to the elements of Fire, Air, and water of the lower level. To make Adam complete he received the soul from the upper level with the aspects of Fire, Air, and Water.

Psalms 32:2

“אשרי אדם לא יחשב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה.”

“How blessed is the man to whom YHVH does not impute iniquity, And in whose spirit there is no deceit!”

The Zohar explains that a man is considered without inequity when his soul is from Binah.

Lesson:

The four elements are the foundation of the material world with similar aspects in the upper spiritual world. We are born in one of the 12 months that is divided into four categories of Fire, Air, Water and Earth. We can achieve purity and high level of the soul when we overcome the negative aspects of the lower four and connect to the pure one above.

Earth:

Negative – Laziness, sadness

Positive – Proactive, happiness, appreciation

Air:

Negative: Evil Speech, Flattery, Gossip, lies

Positive: Study Holy Scriptures, teach, positive speaking

Fire:

Negative: Pride, anger, rigour

Positive: Humility, reduce ego

Water:

Negative: Desires for pleasures, jealousy, envy

Positive: Support others, be happy with what you have

General:

Negative thoughts should be controlled, no pessimism, no sexual fantasies.

Work on bringing the Light and the spiritual aspect in every action. Desire to purify and expand the soul with studies and spiritual connections.

51. בא ראה, משה נתקן יותר מהאבות, משום שדבר עמו הקדוש ברוך הוא, מדרגה יותר עליונה מכלם, ומשה מפנים בית המלך העליון היה, ועל זה כתוב וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב וגו', והרי בארנו את הדברים.

51. תא וזוי, משה אשתלים יתיר מאבהן, בגין דמליל עמיה קודשא בריך הוא, מדרגא עלאה יתיר מכלהו, ומשה פנימא דבי מלכא עלאה הוה, ועל דא כתיב, וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב וגו', והא אוקימנא מלי.

Exodus 6:3

“וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם”

“and I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob, as God Almighty (אל שדי), but by My name, YHVH, I did not make Myself known to them.”

The name ‘אל שדי’ ‘El Shaddai’ is the level of Zeir Anpin.

Numbers 12:7

Moses was on a higher level than the patriarchs. He was at the level of Da’at that is ‘inner’, which means part of the upper three Sefirot.

52. לכן אמר לבני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם. רבי יהודה אמר, פסוק זה הוא הפוך, שכתוב והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים בראשונה, ואחר כך והצילתי אתכם מעבודתם, ואחר כך וגאלתי אתכם. היה לו לומר מתחלה וגאלתי אתכם, ואחר כך והוצאתי אתכם! אלא עקר של הכל בראשונה שרצה הקדוש ברוך הוא לבשר להם במבחר של הכל בראשונה.

52. (שמות ו') לכן אמר לבני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם. רבי יהודה אמר, האי קרא אפכא הוא, דכתיב והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים בקדמיתא, ולבתר והצילתי אתכם מעבודתם, ולבתר וגאלתי אתכם, הוה ליה למימר מעיקרא וגאלתי אתכם, ולבתר והוצאתי אתכם. אלא, עקרא דכלא בקדמיתא, דבעא קודשא בריך הוא לבשרא לון בשבזא דכלא בקדמיתא.

Exodus 6:6

לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מעבודתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים”

“Say, therefore, to the sons of Israel, I am YHVH, and I will bring you out from under the burdens of the Egyptians, and I will deliver you from their bondage. I will also redeem you with an outstretched arm and with great judgments.”

Rabbi Yehuda says that this verse describes the redemption, not in the proper order. It was supposed to say “I will redeem you” then “I will bring you out. He explained that the verse reveals that God wanted to start with the best news, which is going out of Egypt.

53. אמר רבי יוסי, והרי המבחר שבבבל ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים, ואמר אותו לבסוף? אמר לו, באותו זמן אין המבחר אלא היציאה, שחשבו שלא יצאו מעבדותם לעולמים, משום שהיו רואים שם שכל האסירים שהיו ביניהם, קושרים אותם בקשרי כשוף, ולא יכולים לצאת מביניהם לעולמים. ולכן התבשרו במה שחביב עליהם מכל.

Rabbi Yosei says that the best news would be “I will take you for My people” that we can read in the verse that follows
Exodus 6:7

“ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים”
“Then I will take you for My people, and I will be your God; and you shall know that I am YHVH your God, who brought you out from under the burdens of the Egyptians.”
What makes ‘going out of Egypt’ better news for the Israelites. He explains that the ‘burden’ of the Egyptians was their witchcrafts that was so strong on the Israelites that they couldn’t leave them. As long as they were under the control of the Egyptians, they couldn’t enjoy even the freedom of worshipping God. For that reason, God told them that they will go out of Egypt.

54. ואם תאמר, אף על גב שיצאו, הרי אולי ילכו [סילותם] אחריהם להזיק להם – כתוב והצילתי אתכם מעבדותם. ואם תאמר, הרי יצאו וינצלו ולא תהיה להם גאלה – תלמוד לומר וגאלתי אתכם בזרוע נטויה. ואם תאמר לא יקבלם – הרי כתוב ולקחתי. ואם תאמר, כשיקבלם לא יביאם לארץ – הרי כתוב והבאתי אתכם וגו’.

Even if the Egyptians were to go after them, they will be protected because God said ‘I will deliver you from the bondage’

The entire process of the redemption is summarized in Exodus 6:6,7,8

Take them out from the sufferings in Egypt

Deliver them from bondage

Bring judgment on the Egyptians and redeem them.

Take them to be his people

Give them the Torah (‘ידעתם, כי אני יהוה אלהיכם’)

Bring them to the Promised Land, giving it for their heritage.

55. ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני ה' אלהיכם וגו'. מצוה זו ראשונה של כל המצוות. ראשית ראשונה לכל המצוות – לדעת את הקדוש ברוך הוא בכלל. מה זה בכלל? לדעת שיש

53. אמר רבי יוסי, והרי שבוזא דכלא, ולקוחתי אתכם לי לעם והייתי (דף כ"ה ע"א) לכם לאלהים, ואמר ליה לבתר. אמר ליה, בההוא זמנא, לית להו שבוזא אלא יציאה. דזשיבי דלא יפקון מעבדותהון לעלמין, בגין דהו זמנא תמן דכל אסירי דהו בינייהו מקשרו לון בקשרא דזרשי, ולא יכלין לנפקא מבינייהו לעלמין. ובגין כך, מה דזשיבי עלייהו מכלא, אתבשרו ביה.

54. ואי תימא אף על גב דנפקו, הא דילמא ילון (חיליהו) בתרייהו לאבאשא לון, כתיב והצילתי אתכם מעבדותם. ואי תימא הא יפקון וישתבון, ולא יהא לון פריקא, תלמוד לומר וגאלתי אתכם בזרוע נטויה. ואי תימא לא יקבלם, הא כתיב ולקוחתי. ואי תימא כשיקבלם לא יביאם לארץ, הא כתיב והבאתי אתכם וגו’.

55. רעיא מהימנא (שמות ו') ולקוחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יי אלהיכם וגו'. פקודא דא קדמאה דכל פקודין. ראשיתא קדמאה דכל פקודין, למנדע ליה לקודשא בריך הוא

שליט עליון שהוא רבון העולם, וברא אל כל העולמות, שמים וארץ וכל חילותיהם. והוא בכלל. וסוף הכל בפרט, לדעת אותו בפרט.

בכלל. מאי בכלל. למנדע דאית שליטא עלאה, דאיהו רבון עולם, וברא עולם כלו, שמיא וארעא וכל זיליהון. ודא איהו בכלל. וסופא דכלא בפרט, למנדע ליה בפרט.

In the verse above (Previous DZ) we read 'I will take you for My people, and I will be your God and you shall know that I am YHVH your God'. This is a precept to know that YHVH is God on all levels, whole or individual. He is the master and Creator of all worlds.

56. וכלל ופרט הוא ראש וסוף, סוד של זכר ונקבה באחד, ונמצא אדם בעולם הזה שמתעסק בכלל ופרט, אדם בעולם הזה הוא כלל ופרט. תקון של העולם הזה הוא כלל ופרט. משום כך, ראשית הכל – שיש לדעת שיש שליט ודגן על העולם, והוא רבון כל העולמים, וברא את האדם מן העפר, ונפח באפיו נשמת חיים, והוא בדרך כלל.

56. וכלל ופרט איהו רישא וסופא דרזא דכר ונקבא כוזדא, ואשתכחז בר נש בהאי עולם, דאתעסק בכלל ופרט, בר נש בהאי עולם איהו כלל ופרט. תקונא דהאי עולם, איהו כלל ופרט. בגין כך, ראשיתא דכלא, למנדע דאית שליט ודגן על עולם, ואיהו רבון כל עולמין. וברא ליה לבר נש מעפרא, ונפח באפיו נשמתא דחיים, ודא איהו באורז כלל.

The level of 'whole' is Zeir Anpin that represents the presence of God in this world. The level of the 'individual' or the 'details' is the aspect of this world, Malchut, where everything in separation and has an identity. The 'whole' is the beginning and the details is the end.

When we follow the precepts in this world, we connect the 'whole' with the 'individual' and make corrections in the world.

Genesis 2:7

”וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נְשֵׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה.”

“Then YHVH God formed man of dust from the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living being.”

The connection of the 'whole', Zeir Anpin and the 'individual', Malchut is like bringing life from the source to the 'details' in this world.

57. בשיצאו ישראל ממצרים לא היו מכירים את הקדוש ברוך הוא. כיון שבא משה אליהם, למד אותם מצוה ראשונה זו, שבתוב וידעתם כי אני ה' אלקיכם המוציא אתכם וגו'. ואלמלא מצוה זו, לא היו ישראל מאמינים בכל אותם נסים וגבורות שעשה להם במצרים. כיון שידעו מצוה זו בדרך כלל, נעשו להם נסים וגבורות.

57. כד נפקו ישראל ממצרים, לא היו ידעי ליה לקודשא בריה הוא כיון דאתא משה לגבייהו, פקודא קדמא דא אולף לון, דכתיב, וידעתם כי אני ה' אלקיכם המוציא אתכם וגו'. ואלמלא פקודא דא, לא היו ישראל מדימנין, בכל אינון ניסין וגבורין דעבד לון במצרים. כיון דידעו פקודא דא באורז כלל, אתעבידו להון ניסין וגבורין.

Exodus 6:7

”וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיְדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם.”
“I will take you to be my people, and I will be your God, and you shall know that I am YHVH your God, who has brought you out from under the burdens of the Egyptians.”
‘and you shall know that I am YHVH your God’

To 'know God' is a mitzvah that was given to the Israelites through Moses to be able to connect to the future miracles that will deliver them from slavery in Egypt. Without this consciousness and connection, they wouldn't have the vessel and a channel to draw the miracles.

'Knowledge' is the aspect of connection to the Sefira of Da'at. Moses represented this Sefira for his direct connection to Chokmah and Binah. Because of this 'knowledge', the people could see the power of YHVH and strengthen their faith in YHVH and Moses, his servant.

Exodus 14:31

”וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ”

“When Israel saw the great power which YHVH had used against the Egyptians, the people feared YHVH, and they believed in YHVH and in His servant Moses.”

58. וְלִסּוֹף אַרְבָּעִים שָׁנָה, שִׁכְשְׁהֶשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל אוֹתָן מִצְוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁלֹּא מִדָּאֵלֶּיךָ מֹשֶׁה, בֵּין אוֹתָן שְׁנוֹהֶגוֹת בְּאֶרֶץ וּבֵין אוֹתָן שְׁנוֹהֶגוֹת בְּחוּץ לְאֶרֶץ, אֲזַי לִמַּד אוֹתָם בְּדֶרֶךְ פֶּרֶט. זֶהוּ שִׁכְתוּב (דְּבָרִים ד') וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהִשְׁבוֹת אֶל לִבְכָּךְ. הַיּוֹם דְּוָקָא, מַה שְׁלֹא הָיָה רְשׁוֹת מִקֶּדֶם לְבֹן. כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים – זֶה בְּדֶרֶךְ פֶּרֶט. בְּדִבְרֵי זֶה כְּמָה סוּדוֹת וְסִתְרִים יֵשׁ בּוֹ, וְזֶה וְאוֹתוֹ שֶׁבִּהְתַּחֲלָה הַבַּל דְּבַר אֶחָד, זֶה בְּכָלֵל וְזֶה בְּפֶרֶט.

58. וְלִסּוֹף מ' שָׁנִין, דִּקָּא אֲשֶׁתִּדְּלוּ בְּכָל אֵינוֹן פְּקוּדֵין דְּאוֹרֵייתָא, דְּאוֹלִיף לֵון מֹשֶׁה, בֵּין אֵינוֹן דְּמִתְנַהֲגִי בְּאֶרֶץ בֵּין אֵינוֹן דְּמִתְנַהֲגִי לְבַר מֵאֶרֶץ כְּדִין, אוֹלִיף לֵון בְּאוֹרֵי פֶרֶט, הִדָּא הוּא דְּכִתְיִב, (דְּבָרִים ד') וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהִשְׁבוֹת אֶל לִבְכָּךְ, הַיּוֹם דְּיִיקָא, מַה דִּלָּא הָיָה רְשׁוֹ מִקֶּדֶם דְּנָא. כִּי י' הוּא הָאֱלֹהִים, דָּא בְּאוֹרֵי פֶרֶט, בְּמִלָּה דָּא, כְּמָה רִזִּין וְסִתְרִין אֵית בֵּהּ. וְדָא, וְהָיָה דְּקִדְמִיתָא, כָּלָא מִלָּה וְזָדָא, דָּא בְּכָלֵל, וְדָא בְּפֶרֶט.

After the Israelites were following the Torah that Moses taught them for 40 years, it was time for them to learn the connection on the aspect of 'details'.

Deuteronomy 4:39

”וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהִשְׁבוֹת אֶל לִבְכָּךְ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשִׁמְיָם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד”

”Know therefore today, and take it to your heart, that YHVH (יהוה), He is God (אלהים) ELHYM) in heaven above and on the earth below; there is no other.”

This verse from Deuteronomy was told by Moses to the people after 40 years before he left the world.

There is a spiritual aspect of 'whole' and 'part' (also means 'item', 'detail').

The upper level is an aspect of a 'whole' to the level below it because the upper is the cause and includes the 'item/details' below it. Zeir Anpin is considered a 'whole' and Malchut as details/items when the light of Zeir Anpin is revealed in Malchut. The Torah teaches us to connect from the 'individual/detail' to the 'whole'.

The spiritual rules of 'whole' and 'detail' is included in our morning prayers 'Rabbi Yishmael...' 'רבי ישמעאל אומר בשלוש עשרה מדות התורה נדרשת'

DZ 2635

Lesson;

This study teaches us that in order to see miracles in our lives we need a vessel that is formed by 'knowing' YHVH. As we studied many times before, 'knowing' is the aspect of the unification of light and vessel. Moses helped the Israelites formed this vessel by introducing Zeir Anpin to them so they can prepare themselves for the miracles. Moses represented the Torah and the 'knowledge' for them to connect. We don't have leaders like Moses but we have the Torah and the Zohar to study and make the connection to

Da'at/Knowledge. That gives us the opportunity to build vessels and attract miracles in our lives. Miracles come from the highest level and for that, the vessel should be very pure or broken (explanation below). Great Tzadikim with pure vessels were able to make miracles just by raising their wish, which is a form of creating a vessel.

Our generation is contaminated with so many impurities that it is very hard to achieve a high level of purity. Nevertheless, the option of a broken vessel/heart is always available for us to draw miracles.

A broken vessel is considered pure because it loses its identity and has the aspect of death.

Psalms 51:19

“זָבַחַי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְּפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה”

“The sacrifices of God are a broken spirit; a broken and contrite heart, O God, you will not despise.”

The heart is where the soul level of Ruah resides. It connects us to the level of Neshama and the upper spiritual levels. When the heart is ‘broken’ an open channel is created to the upper levels and miracles can appear in a person’s life. Just remember that no one can ‘fake’ a broken heart. It must be real.

I know of people in different desperate situations, feeling that their whole world is collapsing around them. I encouraged them to keep the faith and certainty and miracles would happen. Those who had the certainty saw miracles that changed their lives completely from a low state of desire to even take their own lives to see great hopes and a bright future.

In DZ 2910 <https://dailyzohar.com/daily-zohar-2910/> we learned that ‘Certainty is a bridge over obstacles’. Use these studies and all the Daily Zohar studies to strengthen your certainty and ‘knowledge’ to attract miracles even in the most difficult situations. Never give up and never give in! The Light is always with you, just ‘know’ your miracles.

59. וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי כְּתוּב (משלי

א) יִרְאֵת ה' רִאשִׁית דַּעַת – הַתְרוּץ, זֶה בְּדֶרֶךְ פֶּרֶט לְדַעַת מִי הִיא יִרְאֵת ה'. וְאִם עַל גִּבּוֹ שֵׁשׁ לְאָדָם לִירֵא מִמֶּנּוּ עַד שֶׁלֹּא יֵדַע, אֲבָל כָּאֵן כְּתוּב רִאשִׁית דַּעַת, לְדַעַת אוֹתוֹ שֶׁהֲרִי הוּא רִאשִׁית, לְדַעַת אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ פֶּרֶט.

59. וְאִם תִּימָא, הָא כְּתִיב, (משלי א') יִרְאֵת יי' רִאשִׁית דַּעַת. תִּירוּצָא, דָּא בְּאוֹרוֹ פֶּרֶט, לְמַנְדַּע בְּמֶאן אִיהוּ יִרְאֵת יי'. וְאִם עַל גִּבּוֹ דְּאִית לִיהּ לְכַר זֵשׁ לְדִוּוּלָא מִנִּיהּ, עַד לֹא יֵדַע, אֲבָל הָכָא כְּתִיב רִאשִׁית דַּעַת, לְמַנְדַּע לִיהּ דְּהָא אִיהוּ רִאשִׁיתָא, לְמַנְדַּע לִיהּ בְּאוֹרוֹ פֶּרֶט.

Proverbs 1:7

“יִרְאֵת יְהוָה רִאשִׁית דַּעַת חִכְמָה וּמוֹסָר אֲוִלִּים בָּזוּ”

“The fear(Awe) of YHVH is the beginning of knowledge; fools despise wisdom and instruction.”

The Zohar quotes this verse to bring a point that ‘fear of YHVH’ that is an aspect of ‘whole’ is mentioned as ‘beginning’ that is the aspect of detail, Malchut. But in this case, the explanation is that we begin with awe and fear of YHVH to ‘know’ him on the level/aspect of ‘details’.

‘Beginning’ implies time and process, aspects that exist in Malchut. We begin on the lower level of ‘details’ to achieve an understanding of the ‘whole’ that is a higher spiritual level that includes everything below.

60. לְכֵן מִצְוָה רִאשׁוֹנָה לְהַבִּיר אֶת הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא בְּכָלל וּפְרָט, בְּהִתְחַלָּה וּבְסוּף,

60. בְּגִין כֹּה, פְּקוּדָא קְדָמָא לְמַנְדַּע לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּכָלל וּפְרָט, בְּרִישָׁא וּבְסוּפָא. וְרוּא

וסוד זה – (ישעיה מד) אני ראשון ואני
אחרון. אני ראשון בכלל, ואני אחרון
בפרט. והכל בכלל אחד וסוד אחד. בין
שידע את זה בכלל, ישלים את כל איבריו,
ומי הם? מאתים ארבעים ושמונה מצוות,
שהם מאתים ארבעים ושמונה איברי
האדם. בין שהשתלם בהם על זה בכלל,
או ידע בדרך פרט, שזה הוא רפואה לכלם,
ידע את כל ימות השנה שמתחברים לתת
רפואה לכל האיברים.

דא (ישעיה מ"ד) אני ראשון ואני אחרון. אני ראשון
בכלל, ואני אחרון בפרט. וכלל בכלל וזדא, ורזא
וזדא. בין דינדע דא בכלל, ישלים כל שייפוי. ומאן
אינן. רמ"ז פקודין, דאינן רמ"ז שייפין דבר נשי. בין
דאשתלים בהו על האי בכלל, כדן ינדע באורו
פרט, דדא איהו אסותא לכלהו, וינדע כל יומי
שתא, דמתוזבון למיהב אסותא לכל שייפין.

‘and you shall know that I am YHVH your God’ (Exodus 6:7). This is said in a future form. Moses delivered this message at the beginning of the process of the redemption from Egypt that ended 40 years later just before they entered the Promised Land, an event that is the aspect of ‘detail’.

Isaiah 44:6

”כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים”

“Thus says YHVH, the King of Israel and his Redeemer, YHVH of hosts: “I am the first and I am the last; besides me there is no god.”

“I am the first and I am the last”, the first is ‘whole’ and last is ‘detail’. There are a direct path and process between the ‘whole’ and ‘detail’.

When we ‘know’ (connect) the ‘whole’, we have light for the ‘details’. The 248 parts (‘details’) of body and soul nourish from the ‘whole’ (Light) through the 248 precepts of positive actions, “you shall do...”. These Mitzvot/precepts get to ‘know’ the ‘whole’ and draw the light of healing and life from Chokmah to the ‘details’. The other 365 mitzvot that represent the 365 days of the year and year cycle in Malchut connect to the 248 and bring health to all body parts.

61. ואם תאמר, כל ימות השנה איך
נותנים רפואה לכל האיברים? ודאי כך הוא
למעלה ולמטה. השנה והימים שלה נותנים
רפואה לכל האיברים, למעלה
ולמטה, [בזמן] שהאיברים מריקים ברכות
לימות השנה, ואז רפואה וחיים תלויים
עלינו מלמעלה ומתמלאים מהכל. מי גרם
להם? ימות השנה.

61. ואי תיבא, כל יומי שתא, היר יהבין אסותא לכל
שייפין. ודאי הכי הוא עילא ותתא, שתא ויומי דיליה,
יהבין אסותא לכל שייפין עילא
ותתא, (בזמנא) דשייפין אריקו ברכאן ליומי שתא
כדן אסותא וזיין תליין עין מלעילא, ואתמליין
מכלא. מאן זרים לון. יומי שתא.

The body parts have the aspect of channels of abundance of Zeir Anpin that is in the secret of ‘whole’. Malchut doesn’t have light of its own and the Zohar asks how the days of the year bring healing to the body parts above in Zeir Anpin and below to man. The body parts/channels of Zeir Anpin bestow an abundance of blessings on the days of the year that is Malchut and aspect of ‘details’. Every Mitzvah, positive action that a person does in Malchut draws from one channel of Zeir Anpin to the days of the year that is the aspect of ‘detail’. Then healing and life comes from the ‘whole’ above to the year, the ‘details’ below. Malchut is in a Tikun process and has a lack of light. The days of the year are vessels in Malchut that need ‘correction’, Light. They activate the channels of blessings of Zeir Anpin and because of that, they considered as giving life

and healing to the body parts on the upper level. Lesson; Our daily work that is according to the ways of the Torah, activates Zeir Anpin that is the Tree of Life and channels down to us 'healing' that is the light that corrects our vessels and 'life' that is light of continuation. The reference to the days of the year above is to teach us that every day is important and counted in our final judgment. The days of our years will be counted in the future to see if we revealed light every day to cause the flow of light to the world. I study and share the Zohar every day in addition to my regular prayers and studies. The Daily Zohar helps us fulfill the mitzvah of study Torah every day. How're your days so far?

62. אף כף גם למטה, כשאדם ישלים את גופו באותן מצוות התורה, אין לה כל יום שלא בא להתברך ממנו, וכשהם מתברכים ממנו, אז חיים ורפואה תלויים עליו מלמעלה. מי גרם לו? אותם ימות השנה. ימות השנה, כמו שמתברכים מלמעלה מסוד של אדם, כף גם מתברכים למטה מסוד של אדם.

62. אוף הכי נמי לתתא, כד בר נש ישלים גופיה באינן פקודין דאורייתא לית לה כל יומא דלא אתיין לאתברכא מניה, וכד אינן אתברכאן מניה, כדן זיין ואסוותא תליין עליה מלעילא. מאן גרים ליה. אינן יומי שנתא. יומי שנתא, כמה דאתברכאן מלעילא מרזא (דף כ"ה ע"ב) דאדם. הכי נמי אתברכאן מתתא מרזא דאדם.

Following the precepts in the lower world of Malchut, activate the Tree of Life and the upper channels are filled with an abundance of Life and Healing light. When a person in Malchut completes himself with the 248 precepts of positive actions in the Torah, all his days are blessed because of his actions. He activated the Tree of Life as previously explained.

63. אשריהם ישראל בעולם הזה, באותם מצוות התורה, שנקראים אדם, שבתוב (יחזקאל לד) אדם אתם. אתם קרויים אדם, ואמות העולם לא קרויים אדם. ומשום שישאל נקראו אדם, יש להם להשתדל באותן מצוות התורה להיות הבל אחד בסוד של אדם.

63. זכאין אינן ישראל בהאי עלמא, באלין פקודין דאורייתא, דאקרון אדם, דכתיב. (יחזקאל ל"ד) אדם אתם. אתם קרויים אדם, ועובדי כוכבים ומזלות לא אקרון אדם. ובגין דישראל אקרי אדם, אית לון לאשתדל באינן פקודין דאורייתא, למהוי כלא זזד, ברזא דאדם.

Ezekiel 34:31

"ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה"

"As for you, My sheep, the sheep of My pasture, you are men (Adam, אדם), and I am your God," declares YHVH GOD."

The Israelites are called 'אדם' (Adam), 'Man' because they accepted and follow the Torah. The other nations of the world don't have the privilege to be called the same.

The 613 Mitzvot, Precepts in the Torah have 248 positive actions and 365 protections from negativity. These are tools for us to make connections and draw light of Life and Healing for all of our body parts on the spiritual and corporeal level.

64. בשנתן הקדוש ברוך הוא תורה לישראל על הר סיני, דבר ראשון הוא אנכי. אנכי עולה לסודות [עולמות] רבים, וכאן הוא סוד של מצוה ראשונה להביר

64. כד יהב קודשא בריך הוא אורייתא לישראל על טורא דסיני, מלה קדמאה איהו אנכי, אנכי סלקא לרזין (עלמין) סגיאין. והכא איהו רזא דפקודא קדמאה, למנדע ליה בכלל. בגין דכתיב אנכי, הא

אותו בכלל. משום שכתוב אנכי, הרי רומז
 שיש אלוה שליט עליון [שהוא] על העולם,
 כמו שנאמר כי ה' אלהיך אש אכלה הוא,
 מצוה ראשונה בכלל. בפרט, משום
 שכתוב (בראשית כא) ה' אלהיך. זה פרט,
 וזה כלל ופרט, מצוה ראשונה, שצריך
 לדעת בראש ובסוף כפי שבארנו. (ע"כ
 רעיא מהימנא).

קא רמיו, דאית אלהא שליטא עלאה (דאיהו) על
 עולם, כמה דאת אמר (דברים ד') כי יי' אלהיך אש
 אוכלה הוא, פקידא קדמאה בכלל. בפרט: בגין
 דכתיב, ה' אלהיך דא פרט, ודא כלל ופרט, פקידא
 קדמאה, דאצטריך למנדע ברישא ובסופא, כמה
 דאוקימנא. (ע"כ רעיא מהימנא).

When God gave the Torah to the children of Israel on Mount Sinai, he started with “I am your God” to let us know that he governs this world. He is the aspect of ‘whole’ and when it says, ‘your God’ it is the aspect of ‘detail’ because we are part of the ‘whole’. This is the aspect of first and last, beginning and end that we explained previously.

Lesson;

We are not able to complete all the precepts in one lifetime because there are some for men, women, priests, etc. To connect to all the precepts and have a complete ‘body’ and light we study the Torah. Each precept that we study connects us to the Tree of Life and fill up our ‘days’.

65. וידבר משה בן אל בני ישראל ולא
 שמעו אל משה מקצור רוח. מה זה מקצור
 רוח? אמר רבי יהודה, שלא היו נחים ולא
 היו אוספים לתוכם רוח. אמר רבי שמעון,
 מקצור רוח – שעדין לא יצא יובל לתת להם
 מנוחה. ורוח אחרונה עדין לא שלטה
 לעשות מנהגם, ואז היו בצרות של רוח,
 מועקה של רוח. מיהו? רוח אחרונה, כמו
 שאמרנו. (שעד שלא נתן היובל ברכה על
 הרוח הזה להתקיים הנפש התחתונה, ולא
 שולטת הרוח הזה על הנפש אלא כאשר
 מתברכת מהיובל, אז תהיה רוח. ומי היא
 הרוח הזה? יעקב, שכתוב ותחי רוח יעקב
 וגו').

65. (שמות ו') וידבר משה בן אל בני ישראל ולא
 שמעו אל משה מקצור רוח. מאי מקצור רוח. אמר
 רבי יהודה, דלא הוו נפיש, ולא הוו לקיטי רוחא.
 אמר רבי שמעון, מקצור רוח: דעד לא נפק יובלא,
 למיחב לון נפישו. ורוח בתראה, עד לא שלטא
 למעבד נימוסי, וכדין הוה עאקו דרוחא. מאן איהו.
 רוח בתראה דקאמרן. (נ"א דעד לא יהב ליה יובלא ברכה
 על האי רוחא לאתקיימא נפש תתאה ולא שלטא האי רוח על נפש
 אלא כד אתברכא מיובלא כדין יהא רוחא ומאן איהו רוח)

Exodus 6:9

”וידבר משה בן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצור רוח ומעבדה קשה”

“So Moses spoke thus to the sons of Israel, but they did not listen to Moses on account of their despondency and cruel bondage.”

The Zohar asks; what is ‘on account of their despondency’?. Rabbi Yehuda explains that they didn’t have a rest from work to gather and elevate enough of their spirit (Ruach). Rabbi Shimon says that it means that the level of Binah was not revealed yet in the world to give them rest and freedom. The level of Ruach in Malchut was not present to allow them connection to higher level and draw the Light they needed.

66. בא ראה, כתוב הן בני ישראל לא
 שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל

66. תא וזוי, כתיב (שמות ו') הן בני ישראל לא שמעו
 אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים, מאי ואני

שְׁפָתַיִם. מִה זֶה וְאֲנִי עֶרֶל שְׁפָתַיִם, וְהִרְיָ בַתְּחִלָּה כְּתוּב לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי וְגו', כִּי כְבֹד פֶּה וְכְבֹד לְשׁוֹן אֲנֹכִי, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה מְשִׁיב לוֹ, מִי שֶׁם פֶּה לְאָדָם וְכו', וְהוּא אָמַר וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ, הִתְעַלָּה עַל דְּעִתְךָ שֶׁלֹּא הָיָה בְּךָ? וְעִתָּה אוֹמֵר וְאֲנִי עֶרֶל שְׁפָתַיִם, אִם כֵּן, אִיפֹה הַדְּבָר שֶׁהִבְטִיחַ לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרֵאשׁוֹנָה?

עֶרֶל שְׁפָתַיִם. וְהָא בְּקִדְמִיתָא כְּתִיב (שְׁמוֹת ד') לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי וְגו' כִּי כְבֹד פֶּה וְכְבֹד לְשׁוֹן אֲנֹכִי, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָיָה אוֹתִיב לִיה, (שְׁמוֹת ד') מִי שֶׁם פֶּה לְאָדָם וְגו', וְהוּא אָמַר (שְׁמוֹת ד') וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ, סִלְקָא דְּעִתָּךְ דְּלֹא הָיָה בְּךָ, וְהִשְׁתָּא אָמַר וְאֲנִי עֶרֶל שְׁפָתַיִם, אִי הִכִּי, אֵן הוּא מְלָה דְּאִבְטוּז לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקִדְמִיתָא.

Exodus 6:12

”וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה, לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר: הֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי, וְאִיךָ יִשְׁמְעֵנִי פַרְעֹה, וְאֲנִי עֶרֶל שְׁפָתַיִם?”

“But Moses spoke before YHVH, saying, “Behold, the sons of Israel have not listened to me; how then will Pharaoh listen to me, for I am unskilled in speech?”

Moses tried to be released from the mission God assigned him by telling God that he has limited ability to speak. The Zohar says that God already gave an answer to Moses about this issue as we read two chapters before, where GOD promised ‘I, will be with your mouth, and teach you what you are to say’

Exodus 4:10,11,12

”וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה, בִּי אֲדֹנָי, לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי גַם מִתְּמוֹל גַּם מִשְׁלָשׁ, גַּם מֵאֵז דְּבָרְךָ אֶל-עַבְדְּךָ: כִּי כְבֹד-פֶּה “וְכְבֹד לְשׁוֹן, אֲנֹכִי”

”וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שֶׁם פֶּה לְאָדָם אוֹ מִי יְשׁוּם אֱלֵם אוֹ חֲרָשׁ אוֹ פֶקֶח אוֹ עוֹר הֲלֹא אֲנֹכִי יְהוָה”

”וְעִתָּה, לָךְ; וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם-פִּיךָ, וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר”

“But Moses said to YHVH, “Oh, my Lord, I am not eloquent, either in the past or since you have spoken to your servant, but I am slow of speech and of tongue.”

“Then YHVH said to him, “Who has made man’s mouth? Who makes him mute, or deaf, or seeing, or blind? Is it not I, YHVH?”

“Now then go, and I, even I, will be with your mouth, and teach you what you are to say.”

The explanation would be found in the next Zohar study (DZ 2931)

Lesson;

Moses came to the Israelites with a message and promise from God to deliver them out of Egypt and take them to the Promised Land. The people didn’t listen to him because of their low spiritual state and hard work.

It’s hard for us to imagine that a messenger of God comes with big promises and the people don’t even listen to him.

We are all looking for signs from God to strengthen our faith while we are ‘stuck’ in the daily routine of work, eat, sleep, repeat.

The Israelites didn’t have the Torah at that time and it was hard to listen to Moses when they didn’t have any spiritual level to connect to the message.

Nowadays, we have the Torah and the Zohar as testimonies to the promise of God to take us out of slavery in our personal ‘Egypt’ and lead us to the Promised Land.

We need to prepare for that event by lifting our spirit through the daily study that would block the forces that keep us in slavery. Our slavery is almost unnoticeable because our head is locked into the daily work routine to find bread for our meals.

No matter how busy one maybe, he should always find a few minutes to study and lift his spiritual state. This would build the light of freedom and rest in his life.

The hard work of today is always easy when we know that there’s a great reward at the end of it.

67. אֵלָא סוד הוא. מִשָּׁה הוא קול, וְהַדְּבוּר שְׁהוּא הַדְּבוּר שְׁלוֹ הֵיךְ בְּגִלוּת, וְהוּא הֵיךְ אָטוּם מִלְפָּנֵי דְבָרִים, וּמִשּׁוּם כֵּךְ אָמַר וְאִיךְ יִשְׁמַעֲנִי פְרַעֲה, בְּעוֹד דְּמִלְכָּה דִּילִי אִיחֵי בְּגִלוּתָא דִּילִי, דְּהָא לִית לִי מִלְכָּה. הָא אֲנָא קָלָא מִלְכָּה גָרַע, דְּאִיחֵי בְּגִלוּתָא, וְעַל דָּא, שְׁתַּף קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַהֲרֹן בְּהַדְרִיָּה.

Exodus 6:12

”וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה, לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר: הֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי, וְאִיךְ יִשְׁמַעֲנִי פְרַעֲה, וְאֲנִי עֹרֵל שְׁפָתַיִם”
 “But Moses spoke before YHVH, saying, “Behold, the sons of Israel have not listened to me; how then will Pharaoh listen to me, for I have uncircumcised lips?”
 The Zohar explains that Moses is the aspect of ‘Voice’ and Zeir Anpin. The lips and speech is the aspect of Malchut that express the voice as words.
 Moses argued that because the speech is Malchut and he is in exile, his voice cannot express words. Because of that, God joined Aaron with Moses as a ‘bridge’ between Zeir Anpin and Malchut. Together they could channel the power of God through Moses to make the miracles that lead to freedom of the Israelites from the slavery of Egypt.

68. בָּא רָאָה, כָּל זְמַן שְׁהַדְּבוּר הֵיךְ בְּגִלוּת, הַקּוֹל הַסְתַּלְק מִמֶּנּוּ, וְהַדְּבוּר הֵיךְ אָטוּם בְּלִי קוֹל. בְּשָׂבָא מִשָּׁה בָּא הַקּוֹל, וּמִשָּׁה הֵיךְ קוֹל בְּלִי דְבוּר, מִשּׁוּם שְׁהֵיךְ בְּגִלוּת, וְכָל זְמַן שְׁהַדְּבוּר הֵיךְ בְּגִלוּת, מִשָּׁה הֵלֶךְ בְּקוֹל בְּלִי דְבוּר, וְכָךְ הֵלֶךְ עַד שֶׁקָּרְבוּ לְהַר סִינִי וְנִתְּנָה תּוֹרָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִתְחַבֵּר קוֹל בְּדְבוּר, וְאִזְּ הַדְּבָר דְּבַר, זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. וְאִזְּ מִשָּׁה נִמְצָא שְׁלָם בְּדְבָר כְּרָאוּי, קוֹל וְדְבוּר אֶחָד בְּשְׁלֵמוֹת.

68. תָּא זִוּוּי, כָּל זְמַנָּא דְּדְבוּר הוּא בְּגִלוּתָא, קָלָא אֶסְתַּלַּק מִנֵּיהּ, וּמִלְכָּה הוּא אָטוּם בְּלִי קוֹל, כֵּךְ אֲתָא מִשָּׁה, אֲתָא קוֹל. וּמִשָּׁה הוּא קוֹל בְּלִי מִלְכָּה, בְּגִין דְּהוּא בְּגִלוּתָא, וְכָל זְמַנָּא דְּדְבוּר הוּא בְּגִלוּתָא, מִשָּׁה אֲזִיל קָלָא בְּלִי דְבוּר, וְהָכִי אֲזִיל עַד דְּקָרִיבוּ לְטוֹרָא דְּסִינִי, וְאֲתִיְהִיבַת אֲוִרִיתָא, וּבִהִיבָא זְמַנָּא, אֲתִיְהִיבַת קָלָא בְּדְבוּר, וְכִדִּין מִלְכָּה מְלִיל, הָדָא הוּא דְּכָתִיב, (שְׁמוֹת כ') וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. וְכִדִּין, מִשָּׁה אֶשְׁתַּכּוּז שְׁלָם בְּמִלְכָּה כְּדָקָא יֵאוֹת, קוֹל וְדְבוּר כְּוָדָא בְּשְׁלֵמוֹ.

Moses was a chariot for Zeir Anpin, that is a voice without speech. While in exile there was no connection between Moses, Z”A, and Speech, Malchut. When Moses came to Mount Sinai and brought the Torah, Zeir Anpin connected to Malchut. Voice and speech got connected.

Exodus 20:1

”וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר”
 “And God spoke all these words:”

The verse above is the one that opens the 10 utterances (aka commandments). God spoke the words of the Torah that is the channel of Zeir Anpin to the world.

Lesson;

Moses didn’t really want to avoid the mission. He was concern that he doesn’t have the power to manifest the words of God into proper actions in Malchut. The Torah that was given on Mount Sinai is a tool that channels the Light of Zeir Anpin to Malchut. It made Moses complete and gave us the ability to draw the Light from Zeir Anpin and manifest it in Malchut.

The Torah is written by a scribe on a parchment, which is made from the skin of kosher animals. The skin is the aspect of Malchut*. Each of the Torah columns has 42 rows, except for Yemenite Torah that has 51 rows. 42 connects to the power of Creation and the process of Tikun (7×6). 51 is one above the 50th gates of Binah. Yemenite Torah considered to have older tradition than the one with 42 rows.

The Torah text is written on the parchment without Nikud (vowels) like a voice without sound. Only on Shabbat, the seventh day, Malchut, we read from the Torah, expressing its light by adding the Nikud from the reader's mind with the letters of the Torah to speak the words and manifest the Light for the coming week.

The Torah is Zeir Anpin and a channel for the Light of Binah to Malchut. We read it on Shabbat using seven 'Aliyot' (elevations from Chessed to Malchut). There's a lot of 'spiritual technology' involved in the process of reading the Torah on Shabbat that we will expand about another time. The main points are to understand that the Torah is a voice of God (inner) without a sound (spoken words) until we read it on Shabbat. The Torah reading on Monday and Thursday help us in building our vessels for the complete reading on Shabbat.

It is important to see the letters of the Torah on Shabbat. The ten utterances were spoken by God on Mount Sinai, not Moses to tell us that God's voice is in the Torah and it's our work to reveal it and manifest it in our lives.

* The bone marrow is the aspect of Keter (concealed), The bones is Chokmah. The Sinews is Binah, a bridge between the bones (Chokmah) and the Flesh (Zeir Anpin). The Skin is the outside layer of the body and aspect of Malchut.

69. ועל דא משה אתרעים, דמלה גרע מניה, בר
ההוא זמנא דמליכת לאתרעמא עלוי, בזמנא
דכתיב, (שמות ו') ומאז באתי אל פרעה לדבר
בשמך, מיך – וידבר אלהים אל משה. בא
ראה שפך הוא, שהתחיל דבר לדבר
ומפסיק אותו, משום שעדין לא הגיע זמן
שכתוב וידבר אלהים וגו'. ופסק והשלים
הקול. זהו שכתוב ויאמר אליו אני ה'. משום
שהדבור היה בגלות ולא הגיע זמן
לדבר. [ובא ראה]

69. ועל דא משה אתרעים, דמלה גרע מניה, בר
ההוא זמנא דמליכת לאתרעמא עלוי, בזמנא
דכתיב, (שמות ו') ומאז באתי אל פרעה לדבר
בשמך, מיך (שמות ו') וידבר אלהים אל משה. תא
זוזי דהכי הוא דשרא מלה למלקלא ופסק כה, בגין
דעד לא מטא זמנא דכתיב וידבר אלהים וגו'. ופסק
ואשלים קלא, הדא הוא דכתיב ויאמר אליו אני ה'.
בגין דדבור הוה בגלותא, ולא מטא זמנא
למלקלא. (ותא חזי)

Exodus 5:23, 6:1,2

”ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה וזה הצל לא הצלת את עמך”

”ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו”

”וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה”

5:23 “Ever since I came to Pharaoh to speak in Your name, he has done harm to this people, and You have not delivered Your people at all.”

6:1 “Then YHVH said to Moses, “Now you shall see what I will do to Pharaoh; for under compulsion (Strong Hand) he will let them go, and under (Strong Hand) compulsion he will drive them out of his land.”

6:2 “God (ELHYM) spoke further to Moses and said to him, “I am YHVH;”

Moses came to God complaining about the outcome of his mission. Moses delivered God's words to Pharaoh and as a result, Pharaoh increased the load of work on the Israelites. The Zohar explains that the spoken words are from Malchut and the aspect of the name of God, ELHYM that is the aspect of Left and judgment. YHVH tells

Moses that Pharaoh will be forced to let the people go because he will use the 'Strong Hand' that is the aspect of Left and judgments.

70. משום כך משה לא היה שלם בדבר בתחלה, [שכך נראה] שהוא קול, ובא בשביל דבור להוציא אותה מן הגלות. בין שיצא מן הגלות והתחברו קול ודבור באחד בהר סיני, השתלם משה ונרפא, ונמצא אז קול ודבור באחד בשלמות.

70. בגיני כך, משה לא היה שלם מלה בקדמיתא, (דהכי אתחזי) דאיהו קול, ואתי בגין דבור, לאפקא ליה מן גלותא. בין דנפק מן גלותא, ואתחברו קול ודבור כוונא בטורא דסיני, אשתכלים משה ואתסי, ואשתכוז כדין קול ודבור כוונא בשלימו.

Moses didn't have a complete connection of voice (Z"V) and spoken words (Malchut) until the giving of the Torah on Mount Sinai. 'ELHYM spoke to Moses and said, "I am YHVH"'. Here ELHYM reveals himself to Moses as YHVH, Zeir Anpin.

71. בא ראה, כל הימים שהיה משה במצרים שרצה להוציא הדבור מן הגלות, לא דבר דבר שהוא דבור. בין שיצאה מן הגלות והתחבר קול בדבור, אותו דבר שהוא דבור הנהיג והוליד את ישראל, אבל לא דבר, עד שקרבו להר סיני ופתח בתורה, שכן ראוי. ואם תאמר, כי אמר אלהים פן ינחם העם, לא כתוב כי דבר, אלא כי אמר, שהוא רצון הלב בנשוא, והרי בארנו.

71. תא וזוי, כל יומין דהיה משה במצרים, דבעא לאפקא מלה מן גלותא, לא מליל מלה, דאיהו דבור. בין דנפק מן גלותא, ואתחבר קול בדבור, ההוא מלה דאיהו דבור, אנהיג ודבר לון לישראל, אבל לא מליל, עד דקריבו לטורא דסיני, ופתחו באורייתא, דהכי אתחזי. ואי תיבא, (שמות י"ג) כי אמר אלקים פן ינחם העם, לא כתיב כי דבר, אלא כי אמר, דאיהו רעיתא דלכא בנשוא, והא (ויחי רל"ד ע"ב) אוקימנא.

Moses leads the people out of Egypt without spoken words until they came to Mount Sinai and made a connection to the Torah. The Zohar points to the word of ELHYM that indicated Malchut and speech in the verse below that was said before reaching Mount. Exodus 13:17 "כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושובו" (אמר) "for God (ELHYM) said, 'The people might change their minds when they see war, and return to Egypt.'" The explanation is that there's a difference between the word אמר, 'say' and 'דיבור' 'speak'. 'Speak', 'דיבור' makes sound/expression in Malchut and the verse uses 'אמר', 'say' that is the expression of the heart in silence as we read in Esther 6:6 "ויבא המן ויאמר לו המלך" "So Haman came in and the king said to him, 'What is to be done for the man whom the king desires to honor?'" And Haman said (אמר) to himself (בלבו in his heart), "Whom would the king desire to honor more than me?" Lesson; The voice is originated from Binah to Zeir Anpin and revealed in the heart that 'say' אמר it to us. Then it goes to the mouth that is Malchut and comes out as speech. (Zohar Vayechi #767-769) There's a lot of energy in the process of speaking. We learned that our words manifest in Malchut with the energy it came from. We can use a speech from the Left with the aspect of judgment and create chaos or use the Right of Chessed to bring good. The seeds of thoughts come from the

upper three levels. Many times we don't have control over our thoughts. In such situations we may express our negative thoughts even without control and that would bring negative outcomes. To stay with positive consciousness and produce positive speech that manifests to our benefits, we should feed our consciousness with positive aspects. The study of Zohar creates a positive filter in our mind and blocks negative thoughts. If we start thinking undesired thoughts, we should push it away immediately and without processing it. If we allow it to go down the levels, it would get 'heavier' and harder to get rid of it. When study and build pure consciousness you can speak your heart and make a better life.

72. וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲנִי ה' . רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח, קִמְתִּי אֲנִי לִפְתָּח
לְדוּדֵי וְדוּדֵי חֶמֶק עֶבֶר וְגו'. קִמְתִּי אֲנִי לִפְתָּח
לְדוּדֵי – זֶה קוֹל. בֹּא רֹאֵה, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
כְּשֶׁהִיא בְּגָלוּת, קוֹל מְסַתֵּלֶק מִמֶּנָּה, וְהַדְּבֹר
נִשְׁתַּתֵּק מִמֶּנָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר נִאֲלַמְתִּי
דוּמְיָהּ. וְאִם מִתְעוֹרֵר דְּבַר, מֶה כְּתוּב? וְדוּדֵי
חֶמֶק עֶבֶר, שֶׁהָרִי קוֹל הַסֵּתֵלֶק מִמֶּנָּה וְנִפְסַק
הַדְּבֹר, וְעַל זֶה וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה.
הַתְּחִילָה לְדַבֵּר, וְהַפְסִיקָה וְשָׁתָקָה. אַחֵר כָּךְ
הַשְּׁלִים הַקּוֹל וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה'.

72. (דף כ"ו ע"א) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אֲנִי ה' . ר' יְהוּדָה פֶּתַח, (שִׁיר הַשִּׁירִים ה') קִמְתִּי
אֲנִי לִפְתָּח לְדוּדֵי וְדוּדֵי חֶמֶק עֶבֶר וְגו'. קִמְתִּי אֲנִי
לִפְתָּח לְדוּדֵי, דָּא קָלָא. תָּא זִוּי, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל כֹּד
אִיהִי בְּגָלוּתָא, קָלָא אֶסְתַּלֵּק מִיָּנָה, וּמִכָּל אֶשְׁתַּכַּח
מִיָּנָה, כְּמוֹ דְּאֵת אִמֵּר (תְּהִלִּים ל"ט) זִאֲלַמְתִּי דוּמְיָהּ.
וְאִי אֶתְעַר מִכָּלָתָא, מֶה כְּתִיב, וְדוּדֵי חֶמֶק עֶבֶר, דְּהָא
קָלָא אֶסְתַּלֵּק מִיָּנָה, וּפְסִיקָא מִכָּלָה. (כְּמוֹ דָּאֵת
אִמֵּר) וְעַל דָּא וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה, שְׁרִיאת
לְמִכָּלָא, וּפְסִיק וְשָׁתָקָה. לְבַתֵּר אֶשְׁלִים קָלָא וַיֹּאמֶר
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה'.

Exodus 6:2,3

”וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה.”

”וַאֲרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדַּי וְשְׁמִי יְהוָה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם.”

“Then God spoke to Moses, telling him, “I am YHVH”

“I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them.”

The first verse has two parts “And God (אלהים) spoke to Moses” then “and He told him, ‘I am YHVH’”.

The name ‘אלהים’ that is usually translated as ‘God’ is the aspect of Left column and Gevurah. Binah is at the top of the left column and the holy name that represents Binah is , YHVH with the Nikud of ‘אלהים’ ‘ELHYM’. The name ‘אל שַׁדַּי’ is the holy name for the sefira of Yessod. It is translated here as ‘God Almighty’. ‘אל’ is the

The holy name for Chesed and ‘שַׁדַּי’ is for Yessod. Since Yessod includes all the sefirot above it we also use ‘אל שַׁדַּי’ for Yessod.

The Zohar explains that the first part of the verse “And God (אלהים) spoke to Moses” is expressed from the Shechina but couldn't complete the verse because she is in exile and disconnected from YHVH. The voice that is Zeir Anpin continued to tell Moses ‘I am YHVH’.

73. וַאֲרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב.
בִּיעָקֵב תּוֹסַפֶּת וְא"ו, שְׁהוּא בְּחִיר הָאֲבוֹת,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק

73. וַאֲרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב, בִּיעָקֵב
תּוֹסַפֶּת וְא"ו, דְּאִיהוּ שְׁלִימוֹ דְּאֲבָהֵן, כְּמוֹ דְּאֵת אִמֵּר,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, בִּיעָקֵב

ואלהי יעקב. ביעקב תוספת וא"ו. אמר רבי
 יוסי, אם כן, הרי כתוב אני ה' אלהי
 אברהם אביך ואלהי יצחק. הרי ביעקב
 תוספת וא"ו?

תוספת וא"ו. אמר רבי יוסי, אי הכי, הא
 כתיב (בראשית כ"ח) אני ה' אלהי אברהם אביך
 ואלהי יצחק, הא ביעקב תוספת וא"ו.

Exodus 6:3

”וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם.”

“and I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob, as God Almighty (אל שדי), but by My name, YHVH, I did not make Myself known to them.”

YHVH is telling Moses that he appeared to Abraham, Isaac, and Jacob at the level of Yessod and now he appears to him as Zeir Anpin

The letter Vav 'v' translates to 'and' and the verse uses 'and Jacob' tell us that Jacob represents the Center column, Tiferet. It is the complete state of the Right, Abraham, and Left, Isaac. For that reason, Jacob is considered to be the most significant of the patriarchs.

Lesson;

The entire existence is expressions of the Light of the Endless. The highest level is beyond name and praises because when we praise something we describe different aspects of it and words have limitations. In Psalms 65:2 we read “לך דמיה תהלה”, “Silence is praise for you”. King David knew that no words can be qualified to praise the highest level of what appears to us in the lower levels as names of God.

Each of the names of God is a vessel that expresses different aspects of the endless light. Our individual names have the same aspects. A spark from the endless light is the soul in us. Because the soul is ‘dressed’ with a corporeal body the expression of the light within us is limited and strongly affected by the material existence.

The studies of the Torah increase the strength of the soul to ‘fight’ against the limiting forces of the material world.

74. אמר לו, יפה היה, משום שיעקב היה
 קים, והכליל את יעקב ביעקב, [שהיה
 מת] שחשבו עיניו והיה כמת, שהרי בעוד
 האדם קים בעולם הזה, לא נזכר עליו השם
 הקדוש, ועל כן הכליל אותו ביעקב. עכשיו
 שמת יעקב, בא הדבר למקומו. זהו שכתוב
 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב,
 בתוספת ו'.

74. אמר ליה, שפיר הוה, בגין דיעקב הוה קיים,
 ואכליל ליה ליעקב ביעקב, (דהוה מית) דאתוושכו
 עיניו, והוה כמת, דהא בעוד דבר נש איהו קיים
 בהאי עולם, לא אדכר עלוי שמה קדישא, ועל דא
 אכליל ליה ביעקב. השתא דמית יעקב, אתא מלה
 באתריה. הדא הוא דכתיב וארא אל אברהם אל
 יצחק ואל יעקב, בתוספת ו'.

When God came to Jacob in the dream, we read;

Genesis 28:13

”והנה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה וילוצרעך”

“And behold, YHVH stood above it and said, “I am YHVH, the God of your father Abraham and the God of Isaac; the land on which you lie, I will give it to you and to your descendants.”

The verse shows “and the God of Isaac” with the Vav 'v' of Zer Anpin as explained previously. At that time, Isaac was blind and when in darkness without the ability to see this world, a person is considered dead. For that reason, the Vav of Jacob was

included in Isaac. After Jacob died and YHVH revealed himself to Moses, it says “and Jacob”, which is the right place of the Vav, Zeir Anpin.

75. בָּאֵל שְׁדֵי – נִרְאִיתִי לָהֶם מִתּוֹךְ אֶסְפֶּקְלָרְיָה שְׁלֵא מְאִירָה, וְלֹא נִרְאִיתִי מִתּוֹךְ אֶסְפֶּקְלָרְיָה הַמְאִירָה. וְאִם תֹּאמַר שְׁהָרִי הִשְׁתַּמְשׁוּ בְּנִקְבָּה לְבַד וְלֹא יוֹתֵר – בֹּא רֹאֵה שְׂאִינִם נִפְרָדִים לְעוֹלָמִים. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְגַם הִקְמַתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּם, שְׁהָרִי הַבְּרִית הַתְּחַבְּרָה עִמָּה.

75. בָּאֵל שְׁדֵי (בְּרֵאשִׁית קפ"ג ע"א): אֲתוּזוּינָא לְהוּ, מוּזוּ אֶסְפֶּקְלָרְיָה דְלָא נִהְרָא. וְלֹא אֲתוּזוּינָא מוּזוּ אֶסְפֶּקְלָרְיָה דְנִהְרָא. וְאִי תִיבֵּא דְהָא אֲשֶׁתְּמִשׁוּ בְּנִקְבָּא בְּלִזְזוּד וְלֹא יִתִּיר. תָּא וּזְזִי, דְלָא אֲתַפְּרִשׁוּ לְעִלְמִין, הָדָא הוּא דְכָתִיב וְגַם הִקְיִמוּתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּם, דְהָא בְּרִית אֲתוּזְבֵּר עִמָּה.

God tells Moses that he revealed himself to the Patriarchs as God Almighty (אֵל שְׁדֵי). It wasn't a full revelation of Zeir Anpin, but they had the covenant that gave them a strong bond between Malchut and Yessod of Zeir Anpin.

Exodus 6:4

”וְגַם הִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לֵתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת־אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ:”

“I also established My covenant with them, to give them the land of Canaan, the land in which they sojourned.”

76. מִהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵשׁ לְאָדָם לְלֹמֵד, שְׁהָרִי הוּא אָמַר שְׁלֵא נִודַע לָהֶם, שְׁכָתוֹב בָּאֵל שְׁדֵי, וְכָתוֹב וְגַם הִקְמַתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּם, כְּדִי לָקִים הַבְּרִית בִּיחּוּד אֶחָד, וְגַם הִקְמַתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּם וְגו'. הָרִי נֹאמֵר, מִי שְׁזוֹכֶה לְבְּרִית יוֹרֵשׁ אֶת הָאָרֶץ.

76. מִקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֵית לִיה לְבַר נֶשׁ לְמִיכָל, דְהָא אִיהוּ קְאָמַר דְלָא פְרִישׁ לֶזֶן, דְכָתִיב בָּאֵל שְׁדֵי, וְכָתִיב וְגַם הִקְיִמוּתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּם, בְּגִין לְקִיּוּמָא קִיּוּמָא בְּיִזְוּדָא וּזְד, וְגַם הִקְיִמוּתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּם וְגו'. הָא אֲתֵּמַר, מֵאֵן דְּזָכִי לְבְּרִית, יְרִית לְאֶרֶץ.

We learn from the verse above that the covenant provides for us a continuous connection to Yessod. That bond connects us with the ‘Holy Land’ that was promised to the patriarchs.

Lesson;

The ‘seal’ of the covenant is circumcision.

There are many non-jews studying the Daily Zohar because their soul feels closer to the Light that is revealed with each study. Most of them have Israelite souls that for many reasons reincarnated in the ‘exile’ state, meaning a different body and home.

If any of these people feel strongly to have an Israelite soul and wish to connect to the covenant, I suggest contacting a physician to get a health pass and a rabbi/ Mohel (the one that makes the actual circumcision) to make the spiritual connection.

Most rabbis won't accept making a circumcision if it's not for conversion process but there are rabbinical authorities that would approve the process if a person is pure in his heart and wish to make the Mitzvah/precept of circumcision and pay for it to show his strong desire to follow the Torah. Normally a pure Mohel won't ask payment for his service because it is a mitzvah but they are paid by the parents voluntarily.

If a person was born to a Jewish mother and didn't have circumcision then he should do that as soon as possible because, after death, the soul suffers a lot if the person passed away without circumcision.

The rewards of being part of the covenant are greater than any kind of pain or discomfort.

--==

A blind person is considered dead because he lives in total darkness that is an aspect of death.

Video to support this study

<https://vimeo.com/385894978>

77. רבי חייא ורבי יוסי היו מצויים יום אחד לפני רבי שמעון. פתח רבי שמעון ואמר, גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעו שדיון. שדין כתוב. גורו לכם מפני חרב, איזו חרב? זו (ויקרא כו) חרב נקמת נקם ברית, שהרי חרב זו עומדת להסתכל על מי שמשקר בבְּרִית. שכל מי שמשקר בבְּרִית, הנקמה שנוקמים ממנו זו החרב הזו.

77. רבי חייא ורבי יוסי, הוּוּ שְׂכִיזֵי יוֹמָא זֶדֶד קָמִיָּה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, פְּתִיחַ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (אִיּוֹב י"ט) גִּירוּ (וִיקְרָא נ"ב ע"ב) לָכֶם מִפְּנֵי זֶדֶד כִּי זִמְמָה עֲוֹנוֹת זֶדֶד לְמַעַן תִּדְעוּן שְׁדִיּוֹן. שְׁדִיּוֹן כְּתִיב. גִּירוּ לָכֶם מִפְּנֵי זֶדֶד, מֵאֵן זֶדֶד. דָּא (וִיקְרָא כ"ו) זֶדֶד נִזְקָמָת נִקָּם בְּרִית, דְּהָא הָאִי זֶדֶד קָאִים לְאַסְתַּכְלָא מֵאֵן דְּמִשְׁקֵר בְּבְּרִית, דְּכָל מֵאֵן דְּמִשְׁקֵר בְּבְּרִית, נִזְקָמָא (וִיח' ר"ג ע"ב) דְּנִזְקָמִין מִנִּיהּ, הָאִי זֶדֶד הוּא.

Rabbi Chiya and Rabbi Yossi came to study with Rabbi Shimon. He quoted Job 19:29 "גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעו שדיון:"

"then you should fear the sword yourselves, because wrath brings punishment by the sword, so that you may know there is a judgment."

The 'sword' is the one mentioned in Leviticus 26:25 "I will bring a sword against you to execute the vengeance of the covenant". It is the aspect of judgment inflicted in Malchut on those who don't keep the purity of the covenant, Yessod. Those who corrupt the channel of Yessod with immoral sex and other related sins are subject to the judgment inflicted by this 'sword'.

78. זהו שכתוב כי חמה עונות חרב. מה הטעם? משום שמי שמשקר בבְּרִית, מפריד את התשוקה, ולא נוטל מי שנוטל, ולא נותן למקומו, שהרי לא התעורר אל מקומו. וכל מי ששומר את הבְּרִית הזו, הוא גורם להתעוררות של בְּרִית זו למקומה, ומתברכים עליונים ותחתונים.

78. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (אִיּוֹב י"ט) כִּי זִמְמָה עֲוֹנוֹת זֶדֶד. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּמֵאֵן דְּמִשְׁקֵר בְּבְּרִית, פְּרִישׁ תִּיאוּבָתָא, וְלֹא נָטִיל מֵאֵן דְּנָטִיל, וְלֹא יָהִיב לְאַתְרֵיהּ, דְּהָא לֹא אִתְעַר לְגַבִּיָּה אִתְרֵיהּ. וְכָל מֵאֵן דְּנָטִיר לִיהּ לְהָאִי בְּרִית, אִיהוּ גָרִים לְאַתְעָרָא לְהָאִי בְּרִית לְאַתְרֵיהּ. וְאַתְבָּרְכָאן עֲלֵאִין וְתַתֵּאִין.

Those who cause flaws in the covenant with immoral desires and improper sex for temporary low-level pleasures create a distance between Yessod and Malchut. This aspect of sins goes against the covenant and has the aspect of 'lies'. The 'truth' is a connection to the Center column through Yessod that enables us to draw Lifeforce with holiness. 'Lies' is a disconnection from the 'truth' for energy-draining pleasures in Malchut.

With proper connections, Yessod and Malchut are unified and the Light of sustenance and life force flow purely from the spiritual system and manifest in our world.

79. מי מעורר בְּרִית זו למקומה? בשנמצאים צדיקים בעולם. מניין לנו? מכאן, שכתוב וגם הקמתי את בְּרִיתִי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם. מה זה מגריהם? כמו שנאמר גורו לכם מפני

79. מֵאֵן אִתְעַר הָאִי בְּרִית לְאַתְרֵיהּ. כִּד אִשְׁתַּכְּחוּ וְכֵאִין בְּעֲלָמָא. מִנָּא קֵין, מִהֶכָּא, דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת ו') וְגַם הִקְמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם לְתֵת לָהֶם אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם. מֵאִי מִגְרֵיהֶם. כְּמָה דְּאִתְ

אָמַר גּוֹרֵי לָכֶם מִפְּנֵי זֶרֶב. בְּגִין דְּאִיהוּ אֶתֶר, דְּאִשְׁדִּי חֶרֶב, מִשּׁוּם שֶׁהוּא מְקוֹם שְׁמִטָּה מְגוֹר בְּעוֹלָם, וְעַל זֶה גּוֹרֵי לָכֶם מִפְּנֵי חֶרֶב.

The righteous people of the world keep the bond between Malchut and Yessod to continue blessings to the world. The patriarchs received the Holy Land from God because of their righteousness, and for keeping the covenant.

Exodus 6:4

”וְגַם הִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לִתֵּן לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת־אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ:”

“I also established My covenant with them, to give them the land of Canaan, the land in which they sojourned.”

Lesson;

Yessod is the most important connection for us. All the aspects related to it are hard to follow.

Sexual actions are mostly driven by desires for personal pleasures with minimal or lack of consciousness. Every sexual connection has a spiritual impact that affects our lives. We should treat each unification with our spouse as an opportunity to draw blessings. It would be good to schedule time with proper preparation rather than random encounters, especially when there are greater gaps between.

Torah and Zohar’s studies connect us to Yessod. It’s relatively easy to do but most people abandon their study with the first distraction. It’s like abandoning your spouse in the middle of, taking away from the importance of the unification. We should dedicate and allocate specific times for daily or weekly studies.

Giving Tzedaka is a strong connection to Yessod. Giving from ‘Malchut’ to support the flow of light/life to the world elevates us to Yessod. We should give a regular basis, at least once a week. Divide your monthly tithe into small amounts and spread them among those who support you spiritually. It would keep a strong bond to Yessod and a continuous flow of sustenance. As God said to try it and see the difference. (Malachi 3:10) “Bring the full tithe...And put me to the test...and I will pour down for you a blessing until there is no more need”. Start small, grow big.

To correct immoral and improper sex, one should commit himself to purity, studies, giving Tzedaka and make many fasts (dawn to nightfall).

The connection or disconnection from Yessod can build or destroy spousal relationships, sustenance/finances, memory, and mental stability.

You are blessed for reading and following this study.

Additional study video. In the near future, videos like this one would be available for Daily Zohar members.

<https://vimeo.com/385903353>

80. אֲשֶׁר גָּרוּ בָּהּ, מִיּוֹמָא דְּאִתְקַרְיָבוּ לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּזוּיְלוּ בָּהּ דְּזוּיְלוּ, וְדְזוּיְלוּ (נ"א ודחילו דחילו) עֲלָאָה בָּהּ לְמִיטֶר פְּקוּדוּי. דְּאִי בָּהֵאִי לָא יִשְׁדִּי (נ"א דהא לא אשדי) דְּזוּיְלוּ עַל רִישֵׁיהּ דְּבֵר זֶשׁ, לָא דְזוּיְל לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמִין בְּשָׂאָר פְּקוּדוּי.

80. אֲשֶׁר גָּרוּ בָּהּ, מִיּוֹמָא דְּאִתְקַרְיָבוּ לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּזוּיְלוּ בָּהּ דְּזוּיְלוּ, וְדְזוּיְלוּ (נ"א ודחילו דחילו) עֲלָאָה בָּהּ לְמִיטֶר פְּקוּדוּי. דְּאִי בָּהֵאִי לָא יִשְׁדִּי (נ"א דהא לא אשדי) דְּזוּיְלוּ עַל רִישֵׁיהּ דְּבֵר זֶשׁ, לָא דְזוּיְל לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמִין בְּשָׂאָר פְּקוּדוּי.

The word ‘גרו’ in ‘אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ’ which they sojourned’ has the root ‘גר’ that means ‘fear’. The patriarchs were close to the Holy One Blessed be He, and they feared to lose the

kind of 'revelation' to guide him on the proper path below. It comes to people that have their own merits or because their parents or grandparents have in this world or from heavens.

The giving of the Torah on Mount Sinai had the aspect of "Awakening from above". It gave us the ultimate guide to follow and benefit from the connection to the Torah and the Holy One Blessed be He.

82. וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן וַיֹּצִיאוּם אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פַּרְעֹה מִלֶּךְ מִצְרַיִם. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – לְהַנְהִיגֵם בְּנִחַת בְּרָאוּי. וְאֶל פַּרְעֹה – לְנַהֵג בּוֹ בְּבוֹד, וּפְרִשׁוּתָּהּ.

82. (שמות ו') וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן וַיֹּצִיאוּם אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פַּרְעֹה מִלֶּךְ מִצְרַיִם. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדַבְּרָא לֹון בְּנִיחַת בְּרָאוּי, (דף כ"ו ע"ב) וְאֶל פַּרְעֹה: לְאַנְהֵיגָא בֵּיתָה יְקָר, וְאַקְבֻיָּהּ.

Exodus 6:13

"וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן וַיֹּצִיאוּם אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פַּרְעֹה מִלֶּךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם." אֵלָּה רֵאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלֹאד חֲצִרֹן וְכַרְמִי אֵלָּה מִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן.

"Then YHVH spoke to Moses and Aaron, and gave them a charge to the sons of Israel and to Pharaoh king of Egypt, to bring the sons of Israel out of the land of Egypt."

"These are the heads of their fathers' houses: the sons of Reuben, the firstborn of Israel: Hanoch, Pallu, Hezron, and Carmi; these are the clans of Reuben."

God gave Moses and Aaron the charge to bring the children of Israel out of Egypt. Rabbi Yosi explains that gave them the 'charge' so they can treat them with kindness and patience. God used the full title of Pharaoh "to Pharaoh king of Egypt" to mean that they should give him respect.

83. אָמַר רַבִּי יֵסָא, לָמָּה סִמַּךְ בָּאֵן אֵלָּה רֵאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם? אֵלָּה, אָמַר לֹו הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִנְחִיגוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנִחַת. שְׂאֵף עַל גִּב שְׂהִים יוֹשְׁבִים בַּעֲבוּדָה קָשָׁה, הֵם מְלָכִים בְּנֵי מְלָכִים, וּמִשּׁוּם כֵּךְ כְּתוּב אֵלָּה רֵאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם. אֵלָּה שְׂאֵתָהּ רוּאָה, הֵם רֵאשֵׁי בֵּית אֲבוֹת.

83. אָמַר רַבִּי יֵסָא, אֲמַאי סְמִיךְ הֵכָא (שמות ו') אֵלָּה רֵאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם. אֵלָּה, אָמַר לִיה קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, דְּבָרוּ לֹון לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנִיחַת, דְּאֵף עַל גִּב דְּאֵינוּן יְתִבִּי בְּפוֹלְחוֹנָא קָשִׁיא, מְלָכִין בְּנֵי מְלָכִין אֵינוּן. וּבְגִין כֵּךְ, כְּתִיב, אֵלָּה רֵאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם אֲלִין דְּאֵת זֻמִּי, רִישֵׁי בֵּית אֲבוֹתָן אֵינוּן.

Rabbi Yesa says that the verse that follows the 'assignment' talks about the leaders of the Israelites. It means that the Holy One Blessed be He wanted them to treat the children of Israel as kings and leaders, not as slaves.

84. אָמַר רַבִּי חֲיִיא, שְׂבֻלָּם לֹא שְׁקֵרוּ בְּמִנְהִיגָהֶם, וְלֹא הִתְעַרְבוּ בְּעַם אַחֵר, אֵלָּה הֵם שְׁעֻמְדוּ בְּמִקּוֹמָם הַקְדוּשׁ וְלֹא שְׁקֵרוּ לְהִתְעַרֵּב בְּמִצְרַיִם. אָמַר רַבִּי אַחָא, בְּשִׁבְלִי לְהַבִּיא אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אֶהֱרֹן, שְׂהִים רְאוּיִים לְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל וְלְדַבֵּר לְפָרְעָה וּלְרֹדוֹת אוֹתָם בְּמִקָּל, מִשּׁוּם שְׂבֻלָּ רֵאשֵׁי יִשְׂרָאֵל לֹא נִמְצְאוּ כְמוֹתָם.

84. אָמַר רַבִּי חֲיִיא, דְּכֻלְהוּ לֹא שְׁקֵרוּ זִימוּסִיהוֹן, וְלֹא אֲתַעַרְבוּ בְּעַמָּא אַחֵר אֲלִין אֵינוּן דְּקִימוּ בְּדוּכְתִּיהוּ קְדִישָׁא, וְלֹא שְׁקֵרוּ לְאַתְעַרְבָא בְּהוּ בְּמִצְרַאִי. אָמַר רַבִּי אַחָא, בְּגִין לְאִיתְתָּא לְמֹשֶׁה וּלְאֶהֱרֹן, דְּאֵינוּן אֲתַזוּזוּן לְאַפְקָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, וְלְמַלְכָא לְפָרְעָה, וּלְרֹדָא לִיה בְּזוּטָרָא, בְּגִין דְּבִכָּל רִישִׁיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, לֹא אֲשַׁתְּכּוּז כְּוֹתִיָּהוּ.

Rabbi Chiya brings another explanation and says that presenting the children of Israel as “heads of their fathers’ houses” teaches us that the Israelites followed the spiritual laws and didn’t get mixed with the Egyptians.

Moses and Aaron were given the position to lead the Israelites out of Egypt because they were on a spiritual level above all the others.

85. תא זוזי, (שמות ו') ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים. וכי אלה בלזוזדי הוה. אלא, בגין דפינחס קיים כמיה אלפין ורבין מישראל, והוא קיים לראשי אבהן, (ליואי) כתיב ביה אלה.

85. בא ראה, ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים. וכי אלה בלזוזדי הוה. אלא, בגין דפינחס קיים כמיה אלפין ורבין מישראל, והוא קיים את ראשי האבות, (לויים) כתוב בו אלה.

Exodus 6:25

“ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם.”

“Aaron’s son Eleazar married one of the daughters of Putiel, and she bore him Phinehas. These are the heads of the fathers’ households of the Levites according to their families.”

The Zohar asks why after “She bore him Pinchas”, which is an individual, and then it says “These are the heads” in plural, and explains that because Pinchas saved tens of thousands of Israelites and leaders of tribes when he killed Zimri and Cozbi (Numbers 25:1 – 9) and stopped the plague.

Lesson;

The Israelites were treated with kindness, honor, and as equal by Moses and Aaron because they were about to break the bondage to Egypt and live free as kings.

Pharaoh was an evil king that enslaved the Israelites. He was treated first as a king to give him the opportunity to honor God and let the Israelites go. Later God sent Moses “to Pharaoh”, not like the beginning “to Pharaoh king of Egypt”.

God treats us as if we are in our maximum potential. When we turn our back to God as Pharaoh did, we get the judgment that would make us return to him.

86. תו, ותלד לו את פינחס אלה ראשי, אובדא דרישי דליואי אשתכחז ביה, ומה דאינן (ויקרא נ"ו ע"ב) דרעו ואתוקדו, הוא אשלים, ורווח כהינתא דילחון, ושרא ביה טסטוקא דתרווייהו. אובדא דרישי דליואי אשתכחז ביה, ומאן גינהו. נדב ואביהו. אינן פרישו את קיימא מאתריה, והוא אהא וזבר לון. בגין כה, אתייהיב ליה ירוחא, ורווחא דתרווייהו. ואדכר הכא על מה דלהוי לבתר.

86. עוד, ותלד לו את פינחס אלה ראשי. אבדת ראשי הלויים נמצאה בו. ומה שהם נגרעו ונשרפו – הוא השלים, והרווח את הכהנה שלהם, ושרתה בו הצורה של שניהם. אבדת ראשי הלויים נמצאת בו. ומי הם? נדב ואביהו, שהפרידו אותם הבדית ממקומם, והוא בא וחבר אותם, לבן נתנה לו הירשה והרווח של שניהם, ונזכר כאן על מה שיהיה אחר כך.

The Zohar brings another explanation as to why Pinchas is referenced in a plural form in the above verse.

When Pinchas did what he did to save the Israelites, his soul left his body temporary and he received back the souls of Nadav and Avihu, his uncles. Like the sons of Aaron, they were “heads of the fathers’ households”.

Nadav and Avihu considered as heads of Levites. Pinchas corrected a disconnection between Yessod and Malchut that Nadav and Avihu did and for that, he 'inherited' their status.

87. ואם תאמר, למה נזכר כאן פנחס?
אלא ראה הקדוש ברוך הוא את אהרן
בשעה שאמר ואזכר את בריתי, שעתידי
שני בני אהרן לפגם את הברית הזו, ועכשיו
שהוא שולח אותו למצרים, רצה להעביר
את אהרן שלא ללכת בשליחות זו. כיון
שראה הקדוש ברוך הוא שעמד פנחס וקיים
את הברית הזו במקומה ותקן את
העקמימות שלהם, מיד – הוא אהרן ומשה.
אמר הקדוש ברוך הוא, עכשיו הוא אהרן,
הוא אהרן של ההתחלה.

87. ואי תיבא, אמאי אדכר הכא פינחס. אלא זומא
קודשא בריך הוא לאהרן, בשעתא דאמר ואזכור
את בריתי, דזמין תרין בנותי דאהרן לאפגמא ליה
להאי בריתי, והשתא דקא משדר ליה למצרים, בעא
לאעבא ליה לאהרן, דלא למיהך בשליחותא דא.
כיון דזומא קודשא בריך הוא, דקאים פינחס וקיים
ליה להאי ברית באהריה, ואתקין עקיבא דיליהו,
מיד הוא אהרן ומשה. אמר קודשא בריך הוא,
השתא הוא אהרן, איהו אהרן דקדמיתא.

This Torah portion is about Moses and Aaron and the Zohar asks why Pinchas is mentioned here when his actions are in the future, after leaving Egypt. The Zohar explains that when the Holy One Blessed be He said: “I have remembered My covenant” (Exodus 6:5 #81 above), he saw that the two sons of Aaron, Nadav, and Avihu, would set flaw to the covenant. Because of that, he wanted to remove Aaron from the mission with Moses to take the Israelites out of Egypt. Then he saw that Pinchas restores the connection of the covenant and he accepted Aaron as if nothing happened. We understand this from Exodus 6:26

”הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם.”

“It was the same Aaron and Moses to whom YHVH said, “Bring out the sons of Israel from the land of Egypt according to their hosts.”

Lesson;

Members of a family affect the entire family tree because they share the same spiritual roots. God remove the blemish from our souls if we correct our mistakes and flaws. Our ancestors benefit or suffer from our actions in this world. If we do good in their names, their souls get elevated because they are also judged on Rosh Hashanah for whatever legacy they left behind. It makes a big difference for them if they left their money to their children and it was wasted negatively or used to build and benefit others. Every little action has an impact, even lighting a candle for them on days of remembrance and or giving a few coins to Tzedaka on their names.

To have a good and ‘clean’ future it is important to move forward with a positive outlook. Never to fall into paralysis and darkness state. The Light is always ahead and we walk toward it, small or large steps, depending on how much darkness holds us back. We correct the past by doing the right things now, not later. We teach our children the moral code of the Torah and how to connect to it as they grow up.

88. הוא אהרן ומשה אשר אמר ה' להם
הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים וגו'.
הוא אהרן ומשה, הם אהרן ומשה היה
צריך (לקטב)! אלא להכליל זה בזה, רוח

88. (שמות ו') הוא אהרן ומשה אשר אמר ה' להם
הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים וגו'. הוא אהרן
ומשה. הם אהרן ומשה מבעי ליה. אלא, לאכלא

במים. הוא משה ואהרן – להכליל מים ברות, ועל זה כתוב הוא ולא הם.

דא ברא, רוזא במיא. הוא משה ואהרן: לאכללא במיא ברוזא, ועל דא כתיב הוא, ולא הם.

Exodus 6:26

”הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם.”

“He is Aaron and Moses to whom YHVH said, “Bring out the children of Israel from the land of Egypt according to their armies.”

The verse says “He is” in singular form when referring to Aaron and Moses. It should have written properly as ‘They are...’. The Torah refers to them as one to include water and spirit (Air) together. Aaron has the aspect of Water, which represents the Chessed of Zeir Anpin. Moses is Spirit that is Tiferet of Zeir Anpin.

89. רבי אלעזר ורבי אבא, הוו שכיזוי ליליא זוד בבי אושפיזיהו בלוד, קמו לאשתדלא באורייתא. פתוז רבי אלעזר ואמר, (דברים ד') וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים. האי קרא הכי מבעי ליה. וידעת היום כי ה' הוא האלהים והשבות אל לבבך. (אלא זכאה הוא מאן דאשתדל באורייתא) תו, (תא חזי) והשבות אל לבבך מבעי ליה.

89. רבי אלעזר ורבי אבא, הוו שכיזוי ליליא זוד בבי אושפיזיהו בלוד, קמו לאשתדלא באורייתא. פתוז רבי אלעזר ואמר, (דברים ד') וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים. האי קרא הכי מבעי ליה. וידעת היום כי ה' הוא האלהים והשבות אל לבבך. (אלא זכאה הוא מאן דאשתדל באורייתא) תו, (תא חזי) והשבות אל לבבך מבעי ליה.

Rabbi Elazar and Rabbi Aba were in a hotel in Lod. They got up at night to study Torah. To start the study, Rabbi Elazar quotes Deuteronomy 4:39;

”וידעת היום והשבות אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד.”

“Therefore know this day, and consider it in your hearts, that YHVH Himself is God (ELHYM אלהים) in heaven above and on the earth beneath; there is no other.”

He says that this verse should say “Know that YHVH is God” then “consider it in your hearts” because knowing that YHVH is God prepares the person to take this knowledge into the heart. He adds that the verse should say ‘in your heart (singular)’ and not ‘in your hearts (plural)’.

90. אלא, אמר משה, אם אתה רוצה לעמוד על זה וידעת כי ה' הוא האלהים – והשבות אל לבבך, ואז תדע אותו. לבבך זה יצר טוב ויצר רע, שנכלל זה בזה, והוא אחד. אז תמצא כי ה' הוא האלהים, שהרי נכלל זה בזה והוא אחד, ועל זה והשבות אל לבבך לדעת הדבר.

90. אלא, אמר משה, אי את בעי למינקם על דא, ולמנדע כי ה' הוא האלהים, והשבות אל לבבך וכדין תנדע ליה. לבבך: יצר טוב ויצר רע, דאתכליל דא ברא, ואיהו זוד, כדין תשכח כי ה' הוא האלהים, דהא אתכליל דא ברא, ואיהו זוד. ועל דא והשבות אל לבבך, למנדע מלה.

He answers that when Moses said that verse he was asking; if you want to know and understand that YHVH is God, then ‘take it into your hearts’. The ‘hearts’ in plural refer to the good and bad inclination that resides in the heart.

When it says “You shall love the YHVH your God with all your hearts” (Deuteronomy 6:5, the Shema prayer), it means to transform the bad traits of the evil inclination to be good and to love YHVH without transgressions. Then the two sides would be as one as the name ‘אלהים’ ‘ELHYM (God)’ that is the aspect of Left and judgment is included in the name YHVH that is the aspect of Chessed, Mercy.

To know that YHVH is ELHYM done by first taking it to the heart. That is why the verse starts with 'Take it to your heart'.

91. עוד, אמר רבי אלעזר, רשעים עושים פגם למעלה. מהו הפגם? שהשמאל לא נכלל בימין, שיצר הרע לא נכלל ביצר טוב משום חטאי בני האדם, ופגם לא עושים אלא להם ממש, זהו שכתוב שחת לו לא בניו מומם. כביכול עושים ולא עושים. עושים – כדי שלא ימשכו עליהם ברכות שלמעלה, כמו שנאמר ועצר את השמים ולא יהיה מטר, ולא עושים – שהרי השמים נוטלים אותם לעצמם ברכות מה שצריכים, ולא נוטלים להמשיך למטה, ודאי שזהו מומם של אותם רשעים.

91. תו אמר רבי אלעזר, זוייבין, עבדין פגמימותא דלעילא, מאי פגמימותא. דשמאלא לא אתכליל בימינא. דיצר רע לא אתכליל ביצר טוב, בגין זוייביותו דבני נשא. ופגמו לא עבדי, אלא לון ממש, הדיא הוא דכתיב, (דברים ל"ב) שחת לו לא בניו מומם. כביכול עבדי ולא עבדי. עבדי: דלא יתמשיך עליהו ברפאן דלעילא, כמה דאת אמר (דברים י"א) ועצר את השמים ולא יהיה מטר. ולא עבדי: דהא שביא נטלי לון לזרמייהו ברפאן מאי דאצטריך. ולא נטלי לאמשכא לתתא ודאי מומם דאינן זוייבין איהו.

Rabbi Elazar says that the wicked cause a blemish in the upper levels because of their negative actions. In the upper level, the Right is apart from the Left.

Deuteronomy 32:5

”שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל”

“They have corrupted themselves; They are not His children, Because of their blemish: A perverse and crooked generation.”

Their actions stop the blessings in the heavens from coming down to the world.

92. עוד, לו בו, שלא נכלל ימין בשמאל, בשביל שלא יתמשכו הברכות למטה. לא בא"ל, שהרי לא נוטלים להמשיך לתחתונים. מי גרם את זה? משום שרשעים מפרידים יצר רע מיצר טוב, ונדבקים ביצר רע.

92. תו, לו בו, דלא אתכליל ימינא בשמאלא, בגין דלא יתמשכון ברפאן לתתא. לא בא"ל, דהא לא נטלי לאתמשכא לתתא. מאן גרים דא. בגין דזוייבין מפרישין יצר רע מיצר טוב, ובתדבקין ביצר רע.

The wicked separate the evil inclination from the good inclination, and cling to the evil side.

93. בא ראה, יהודה בא מצד השמאל ונדבק בימין כדי לנצח עמים ולשבר חילם. שאם לא נדבק בימין, לא ישבר את חילם. ואם תאמר למה בימין, והרי שמאל מעורר דינים בעולם?

93. תא זויי יהודה אתי (דף כ"ז ע"א) מסטרא דשמאלא, ואתדבק בימינא, בגין לנצחא עמין, (ויחי רמ"ג ע"א) ולתברא זיליהון. דאי לא אתדבק בימינא, לא יתבר זיליהון. ואי תיבא אמאי בימינא. והא שמאלא אתער דינן בעלמא.

Yehuda came from the Left side, which is Malchut. Malchut comes from the Left to be part of the Right. Yehuda adheres to the Right to overpower the nations and weaken

their strength. The question is why the Left that awakens judgment was not enough for Yehuda to break the power of the nations.

Lesson;

The fight against the evil inclination is constant, from the moment we open our eyes in the morning until we go to sleep at night. It would be a good practice to plan the activities of the next day before we go to sleep. List ONLY positive action so when you wake up, you already have a positive plan for the day, blocking the 'suggestions' of the negative side. Keep a few coins next to your bed, even it is just a minimal amount. Three coins are for Right, Left, and Center. In the morning wash your hands properly (Netilah). Do the morning blessings and put the coins into a Tzedaka box, or any type of container. Later you can give it to charity, or transform its value into an online donation.

Starting or closing the day with Tzedakah helps to break the evil inclination. The act of giving is the key in this case because it connects us to Yessod and opens a flow for the Light of Chassadim to fill our lives.

94. אֵלֶּה סוּד זֶה, בְּשַׁעַת שֶׁהַקֹּדֶשׁ בָּרוּךְ
הוּא דֵּן אֶת יִשְׂרָאֵל, אֵינוּ דֵּן אוֹתָם אֶלָּא
מִצֵּד הַשְּׂמָאל, כְּדִי שִׁיְהִי דוּחָה אוֹתָם
בְּשִׂמְאֵל וּמִקְרֵב בְּיָמִין. אֲבָל לְשֹׂאֵר הָעַמִּים
דוּחָה אוֹתָם בְּיָמִין וּמִקְרֵב אוֹתָם בְּשִׂמְאֵל,
וְסִימְנָה גֵּר צֶדֶק, דוּחָה אוֹתָם בְּיָמִין, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת טו) יְמִינָהּ ה' נֹאדָרִי בַּכַּחַ
יְמִינָהּ ה' תִּרְעֵץ אוֹיֵב. מִקְרֵב אוֹתָם
בְּשִׂמְאֵל, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ.

94. אֵלֶּה רְוֵא דָא, בְּשַׁעַתָּה דִּקְוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא דֵּן
לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, לֹא דֵּן לְהוּ אֵלֶּה מִסְטֵרָא דְשִׂמְאֵלֵא,
בְּגִין דִּיהִיא דְּוִי לֹון בְּשִׂמְאֵלֵא, וּמִקְרֵב בְּיָמִינָא. אֲבָל
לְשֹׂאֵר עַמִּין, דְּוִי לֹון בְּיָמִינָא, וּמִקְרֵב לֹון בְּשִׂמְאֵלֵא.
וְסִימְנָה (שִׁלַּח לך קפ"ח ע"א) גֵּר צֶדֶק, דְּוִי לֹון
בְּיָמִינָא, כְּמוֹה דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת ט"ו) יְמִינָהּ ה' נֹאדָרִי
בַּכַּחַ יְמִינָהּ ה' תִּרְעֵץ אוֹיֵב. מִקְרֵב לֹון בְּשִׂמְאֵלֵא כְּמוֹ
דְּאֲמַרְנוּ.

The secret is that the Holy One Blessed be He judges Israel from the Left side, to push them away from the Left and bring them back with the Right.

For the other nations, he rejects them with the Right and brings them closer to the Left.

When a person comes closer to the holiness and convert, he is called 'גר צדק', 'convert from justice'. 'Justice' is the name of Malchut from its Left side.

Exodus 15:5

"יְמִינָהּ יְהוָה נֹאדָרִי בַּכַּח יְמִינָהּ יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב."

"Your right hand, O YHVH, has become glorious in power; Your right hand, O YHVH, has dashed the enemy in pieces."

Israel comes from the middle line. When they sin, they increase the force of the Left over the Right, and the Left 'punishes' them. When they repent, the Holy One Blessed be He, brings them closer with the Right that is Chessed, and they return to the middle line.

The roots of the other nations are from the Left. When they come closer to the holy side and convert, they heal their root on the Left and they are called 'גר צדק', 'convert from justice', where 'justice' is the name of the Shechina when the Left side comes to support her.

95. מְשׁוּם כֵּן, יְהוּדָה שֶׁהוּא מִצֵּד שְׂמָאל,
נִדְבֵק בְּיָמִין, וּמִסְעוּתִיו לְיָמִין, וְאוֹתָם שְׁעָמוּ
הִתְחַבְּרוּ בָּלֶם לְיָמִין. יִשְׁשָׁכָר שְׁעוֹסֵק בְּתוֹרָה

95. בְּגִינֵי כֵּן, יְהוּדָה דְּאִיהוּ מִסְטֵר שְׂמָאלֵא, אֶתְדָּבֵק
בְּיָמִינָא, וּמִטְלָנוּ לְיָמִינָא. וְאֵינוֹן דְּעַמִּיּוּת אֶתְחַבְּרוּ
כֻּלְהוּ לְיָמִינָא. יִשְׁשָׁכָר דְּלֵעֵי בְּאוֹרֵייתָא, דְּאִיהוּ

שהוא ימין, שכתוב מימינו אש דת למו. זבולון שהוא תומך התורה ימין, כנאמר שוק הימין. ולכן יהודה נקשר מצד זה וזה. צפון במים, שמאל בימין.

ימינא, דכתיב, (דברים ל"ג) מימינו אש דת למו. זבולון דאיהו תמיך אורייתא ימינא, (קע"ד ע"ב וישלח קע"ב) כמה דאת אמר שוק הימין. ועל דא יהודה אתקשר מסטרא דא ודא. צפון במים, שמאלא בימינא.

The tribe of Yehuda that came from the Left connected to the Right to increase their power and ability to overcome the other nations. During the journeys of the children of Israel in the wilderness, the camp of Yehuda was on the Right Side of the Holy Tabernacle together with the tribe of Issachar, who was a Torah scholar. Zevulun was also on the Right. He was a merchant that supported the Torah that is on the Right. The right side of the camps of Israel was on the east, and Yehuda connected the north that is Left with water that is Right

96. ראובן שחטא לאביו שרה בימין, והתקשר בשמאל, ונדבק בו. ולכן אותם שנמצאו עמו הם שמאל. שמעון שהוא שמאל מצד של שור, שכתוב ופני שור מהשמאל. גד שוק שמאל, כתוב (בראשית מט) גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב. כאן נדבק דרום באש, ימין בשמאל.

96. ראובן דחוטא לגבי אביו, (פקודי רכ"ג ע"א) שרא בימינא, ואתקשר בשמאלא, ואתדבק ביה. ועל דא, אינן דאשתכחו עמיה, אינן שמאלא. שמעון דאיהו שמאלא מסטרא דשור, דכתיב, (יחזקאל א') ופני שור מהשמאל. גד שוקא שמאלא, כתיב (בראשית מ"ט) גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב. הכא, אתדבק דרום באשא, ימינא בשמאלא.

Reuben, as a firstborn, was on the Right. After he sinned to his father, he cleaved to the Left. Those who were with Reuben on the Left, Gevurah, are Shimon and Gad. They represent the face of Ox on the Left of the Holy Chariot.

Genesis 49:19

”גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב.”

“Gad will be attacked by raiders, but he will attack their heels.”

Gad has the aspect of the Left leg, Hod. The word ‘Attacked’ from the verse is the aspect of Left, and the heel is the leg where the south that is Right is tied with fire that is Left.

97. ועל זה שהאמרנו והשבת אל לבבך, להכלילם באחד, שמאל בימין. אז תדע (דברים ד') כי ה' הוא האלהים. אמר רבי אבא, ודאי כך הוא, ועכשיו ידוע, הוא אהרן ומשה, הוא משה ואהרן, רוח במים, ומים ברוח, להיות אחד, ועל זה כתוב הוא.

97. ועל דא הא דאמרן והשבות אל לבבך, (תרומה קס"ב ע"ב) לאכללא לון פוזדא, שמאלא בימינא. כדן תדע (דברים ד') כי ה' הוא האלהים. אמר רבי אבא ודאי הכי הוא, והשתא ידיעא, הוא אהרן ומשה, הוא משה ואהרן, רוחא במיא, ומיא ברוחא, למהוי זוד. ועל דא כתיב הוא.

We mentioned in #89 above that ‘Take into the hearts’ is to include the Left in the Right as one to know that YHVH is God (ELHYM). Rabbi Aba says that now we know that when it says ‘He’ in ‘He is Aaron and Moses’ (#88) it means Aaron and Moses, spirit (Tiferet) in water (Chessed) and water with spirit.

98. רבי אבא פתח ואמר, (שם ו') ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל

98. ר' אבא פתחו ואמר, (דברים ו') ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. כהאי

מאדך. כמו זה כאן נרמז היחוד הקדוש, ואזכרה הוא לאדם ליחד את השם הקדוש בראוי באהבה עליונה. בכל לבבך – זה ימין ושמאל (קדוש) שנקראים יצר טוב ויצר רע. ובכל נפשך – זו נפש דוד שנתנה ביניהם. ובכל מאדך – להכלילם למעלה במקום שאין בו שער. כאן הוא יחוד שלם לאהב את הקדוש ברוך הוא בראוי.

וְיִוָּזָא הָכָא אֶתְרַמְיָו יִזְוֹדָא קְדִישָׁא, וְאִזְכְּרָה הוּא לְבָר וְשֵׁי, לְיִזְוֹדָא שְׁמָא קְדִישָׁא כְּדָקָא יְאוּת, בְּרוּזִימוּ עֲלָאָה. בְּכָל לְבָבְךָ: דָּא יְמִינָא וּשְׁמָאלָא (נ"א קדישא) דְּאִקְרִי יִצְרָ טוֹב וְיִצְרָ רָע. וּבְכָל נְפִשְׁךָ: דָּא נְפִשׁ דְּדָוִד, דְּאִתְיָהִיבַת בִּינְיָיָהּ. וּבְכָל מְאֲדָךְ לְאִכְלָלָא לֹון לְעִילָא בְּאַתָּר דְּלִית בֵּיה שְׁעִירָא. הָכָא הוּא יִזְוֹדָא שְׁלִים לְמִרְוּזָם לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדָקָא יְאוּת.

Rabbi Aba says "You shall love the YHVH your God with all your hearts, with all your soul, and with all your might" (Deuteronomy 6:5) and explains that it is about a holy unification of the Right and Left with supernal love. 'Your hearts' are the Good and the evil inclinations that should be brought together in the spiritual level where there are no limits.

When a person transforms his bad side to do good he unifies the Right (Chessed) and the Left (Gevurah) and pleases the Holy One Blessed be He.

'With all your soul (Nefesh)' is the secret of Malchut that is completed with the unification and called 'Nefesh of David' that is between the Right and the Left.

Then it says 'With all your might' to elevate Chessed and Gevurah to the upper three where there are no limits.

99. עוד, ובכל מאדך – זה יעקב, שהוא אחוז לכל הצדדים, והכל הוא יחוד שלם בראוי, משום כך הוא אהרן ומשה, הוא משה ואהרן, הכל הוא אחד בלי פרוד.

99. תו, ובכל מאדך: דא יעקב, דאיהו אִזְוִיד לְכָל סְטָרִין, וְכָלָא הוּא יִזְוֹדָא שְׁלִים כְּדָקָא יְאוּת, בְּגִינֵי כָךְ, הוּא אֶהְרֹן וּמֹשֶׁה הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, כְּלָא הוּא זִיד בְּלָא פְרוּדָא.

Also, 'With all your might' is Jacob, which is Zeir Anpin that as the center column holds the Right and Left sides.

Lesson;

This study teaches us that the Shema Israel prayer that starts in Deuteronomy 6:4 makes a complete unification between Malchut and the upper three Sefirot.

Chessed and Gevurah are Right and left at the top of Zeir Anpin, Moses and Aaron are Right and Left at the lower part of Zeir Anpin. Jacob is the centerline between the Right and the Left. This unification connects Malchut through Yessod and the upper three.

The upper three sefirot are Keter, Chokmah, and Binah before the unification. Chokmah, Binah, and Da'at when in the unification of the Right and Left.

100. כי ידבר אליכם פרעה לאמר. רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים קיט) מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי. וכתוב חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. בא ראה, דוד הוא מלך ישראל, והצטרף לדון את העם, להנהיג את ישראל ברועה המנהיג צאנו שלא יסנו מדרך

100. (שמות ז') כי ידבר אליכם פרעה לאמר. רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים קי"ט) מה אהבתי תורתך כל היום היא שייחתי. וכתוב, (תהלים קי"ט) וזצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. תא וזוי, דוד איהו מלכא דישראל, ואצטרף למידן עמא, לדברא לון לישראל, ברעיא המדבר עאניה דלא יסטון מאורזא דקשוט. הא בלילה כתיב, וזצות

הַאֲמַת. הָרִי בַלַּיְלָה כְּתוּב חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם
לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה, וְהוּא
מִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה וּבַתְּשׁוּבוֹת שֶׁל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא עַד שְׁמִינִי הַבֶּקֶר.

Psalms 119:62

”חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה.”

“At midnight I will rise to give thanks to You, Because of Your righteous judgments.”

Rabbi Yehuda quotes this verse and explains; David was the King of Israel, and he needed to judge the people, and lead the nation like a shepherd leads his flock so they won't leave the path of truth.

King David was waking up at midnight and occupied himself with Torah and praised to the Holy One Blessed be He, until morning.

101. וְהוּא מְעוֹרֵר אֶת הַבֶּקֶר, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב (שם נז) עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה הַנֶּבֶל
וְכֹנֵן אֶעֱרֶה שָׁחַר. כְּשֶׁבָּא הַיּוֹם, אָמַר פֶּסוּק
זֶה, מָה אֶהְבֵּתִי תוֹרָתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחֲתִי.
מָה זֶה כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחֲתִי? אֵלֹא מִכָּאֵן
לְמַדְנִי, שֶׁכָּל מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵּל בַּתּוֹרָה לְהַשְׁלִים
הַדִּין עַל בְּרִיּוֹ, כְּאֵלּוּ קִיַּם אֶת הַתּוֹרָה בְּלֵה.
מִשּׁוּם כֵּךְ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחֲתִי.

King David awakened the dawn as it is written;

Psalms 57:9

”עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכֹנֵן אֶעֱרֶה שָׁחַר.”

“Awake, my glory! Awake, lute, and harp! I will awaken the dawn.”

When the morning comes he said this verse;

Psalms 119:97

”מָה אֶהְבֵּתִי תוֹרָתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחֲתִי.”

“Oh, how I love Your law! (Torah) It is my meditation all the day.”

We learn from this that whoever studies the Torah throughout the night, is like he fulfilled the entire Torah. That is why it says ‘It is my meditation all the day’.

102. בָּא רָאָה, בַּיּוֹם הַתְּעַסֵּק בַּתּוֹרָה
לְהַשְׁלִים הַדִּינִים, וּבַלַּיְלָה הַתְּעַסֵּק בְּשִׁירוֹת
וְתְשׁוּבוֹת עַד שֶׁבָּא הַיּוֹם. מָה הַטַּעַם? כָּל
הַיּוֹם הַתְּעַסֵּק לְהַשְׁלִים הַדִּינִים בְּדִי לְהַכְלִיל
שְׂמַאל בְּיָמִין, בַּלַּיְלָה, בְּדִי לְהַכְלִיל דְּרָגַת
הַלַּיְלָה בַּיּוֹם.

The night is under the control of the Left that is judgment. The day time is the aspect of the Right and Chassadim. King David was praising the Holy One Blessed be He at night until daybreak when he studied to bring rest to the judgments. His purpose was to connect night and day and to include the Left with the Right to reveal Chassadim.

103. וּבָא רָאָה, בַּיּוֹם יוֹד הַמֶּלֶךְ הָיָה
מִקְרִיב כָּל אוֹתָם חֲתוּ שְׂדֵי אֵל הָיָם. בֵּינָן

לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה. וְאִיהוּ
אֲתַעְסֵק בְּאוֹרֵייתָא וּבַתְּשׁוּבוֹת דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
עַד דְּאֲתִי צְפָרָא.

101. וְאִיהוּ אֲתַעֲר צְפָרָא, כְּמוֹהֵ דְכְּתִיב, (תהלים
נ"ז) עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכֹנֵן אֶעֱרֶה שָׁחַר. כִּד
אֲתִי יוֹמָא, אָמַר הָאִי קָרָא, מָה אֶהְבֵּתִי תוֹרָתְךָ כָּל
הַיּוֹם הִיא שִׁיחֲתִי. מָה כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחֲתִי. אֵלֹא,
מִכָּאֵן אוֹלִיפָנָא, דְּכָל מָאן דְּיִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא,
לְאַשְׁלֵמָא דִּינָא עַל בּוֹרֵייתָא, כְּאֵלּוּ קִיַּם אוֹרֵייתָא
כָּלָא. בְּגִין כֵּךְ, כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחֲתִי.

102. תָּא זִוְי, בַּיּוֹמָא אֲשֶׁתִּדְּרַל בְּאוֹרֵייתָא, לְאַשְׁלֵמָא
דִּינָן. בְּלִילָא, אֲשֶׁתִּדְּרַל בְּשִׁירִין וְתְשׁוּבוֹת, עַד דְּאֲתִי
יּוֹמָא. מָה טַעְמָא. כָּל יוֹמָא אֲתַעְסֵק לְאַשְׁלֵמָא דִּינָן,
בְּגִין לְאַכְלָלָא שְׂמַאלָא בְּיָמִינָא. בְּלִילָא, בְּגִין
לְאַכְלָלָא דְרָגָא דְלִילָא בְּיּוֹמָא.

103. וְתָא זִוְי, (תרומה קמ"ה ע"א) בַּיּוֹמִי דְדוֹד
מִלְכָּא, הָיָה מִקְרִיב כָּל אִינוּן (תהלים ק"ד) זִוְיָתוֹ שְׂדֵי,

שָׁבַא שְׁלֹמֹה, יָצָא הֵימָּה וְהִתְמַלֵּא וְהִשְׁקָה אוֹתָם. אֵיזָה מֵהֶם נִשְׁקִים בְּרֹאשׁוֹנָה? הֲרִי פֶרְשׁוּהָ, אֵלֹו הַתְּנִינִים הַגְּדוֹלִים הָעֲלִיּוֹנִים, שֶׁכְּתוּב בָּהֶם (בְּרֹאשִׁית א') וּמָלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיָּמִים.

לְגַבִּי יָמָא. כִּיּוֹן דָּאֲתָא שְׁלֹמֹה, נִפְקַּי יָמָא וְאֲתַמְלִי, וְאִשְׁקִי לָהּ. הִי מַעֲיִיחָה אֲתַשְׁקִיין בְּקֶדְמִיּוּתָא. הָא אוֹקְמוּהָ. אֵלִין תְּנִינִיָּא רַבְרַבִּין עֲלֵאין, דְּכִתְיִב בָּהּ, (בְּרֹאשִׁית א') וּמָלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיָּמִים

Isaiah 56:9

”כָּל חַיְתוֹ שָׂדֵי אֶתִּיו לֶאֱכֹל כָּל חַיְתוֹ בְּיַעַר.”

“All you beasts of the field, come to devour, All you beasts in the forest.”

During King David's life, he was bringing the 'beasts of the field' to the sea. When King Solomon came, the sea became full and gave water to the beasts. First to receive were the sea-serpents, as it is written in Genesis 1:22

”וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמָלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיָּמִים וְהָעוֹף יִרְבַּ בָּאָרֶץ.”

“And God blessed them, saying, “Be fruitful and multiply, and fill the waters in the seas, and let birds multiply on the earth.”

Explanation: King David drew down the upper three worlds of Beriah, Yetzirah, and Asiyah, to the sea that is Malchut.

When King Solomon came, the Nukva was filled with Light, and the worlds of Beriah, Yetzirah, and Asiyah went up to the world of Atzilut. The sea that is the Nukva elevated to the supernal Father and Mother, where Malchut can connect to its source of Light and get filled.

The 'Sea-serpents' that are the angels Metat-, and Sandal- receive first because they are above all angels of the lower three worlds.

104. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּסִטְרָא יְמִינָא יוֹצֵאִים שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר מַעֲנֹנוֹת עֲלִיּוֹנִים נְהָרוֹת עֲמָקִים. אֵלֶּה עוֹלִים וְאֵלֶּה יוֹרְדִים. כָּל אֶחָד נִכְנָס בְּחִבְרוֹ. אֶחָד מוֹצִיא רֹאשׁוֹ וּמִכְנֵס אוֹתוֹ בְּשָׁנֵי גּוֹפִים, גּוֹף אֶחָד הַמַּאֲד נּוֹטֵל מִיָּמִין לְמַעְלָה, מִפְּרִיד לְמַטָּה אֶלָּף יְאוּרִים שְׂוִיעָאִים לְאַרְבַּעַה צַדִּדִּים.

104. אָמַר רַבִּי (דף כ"ז ע"ב) אֶלְעָזָר, בְּסִטְרָא יְמִינָא עֲלֵאָה, נִפְקִין תַּלְסָר מַבּוּעִין עֲלֵאין, נִהְרִין עֲמִיקִין, אֵלִין סִלְקִין, וְאֵלִין נִזְזִיתִין, עֲנִיל כָּל זֶדֶד בְּזוּבְרִיהָ. זֶדֶד אֶפִּיק רִישִׁיהָ, וְאֵעִיל לִיהָ בְּתֵרִין גּוֹפִין, זֶדֶד גּוֹפָא דְנִהָרָא נְטִיל מִיָּמִין לְעֵילָא, אֶפְרִישׁ לְתַתָּא אֶלָּף יְאוּרִין, נִפְקִין לְאַרְבַּע סִטְרִין.

Exodus 7:9

”כִּי יִדְבַּר אֲלֵכֶם פֶּרַעַה לֵאמֹר תֵּנוּ לָכֶם מוֹפֶת וְאִמְרַתְּ אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת מִטְּף וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי פֶרַעַה יְהִי לְתַנִּין.”

“When Pharaoh speaks to you, saying, ‘Show a miracle for yourselves,’ then you shall say to Aaron, ‘Take your rod and cast it before Pharaoh, and let it become a sea-serpent.’”

Rabbi Yehuda quotes Rabbi Elazar explaining that there are sea-serpents from the holy side and others from the Klipa. When Aaron cast his rod before Pharaoh, it turned into a sea-serpent from the Holy Side. The magicians of Pharaoh did the same and created similar serpents but Aaron's rod swallowed theirs.

From the right side of Binah come out thirteen springs and deep rivers. They represent the sefirot that go down and split to Right and Left. The Right illuminates from above downward and the Left from below upward.

Their movement through the levels put them together as one that takes Chassadim from the right and split to four directions that each has 250 streams from the holy side, and together 1000 streams that are called holy sea-serpents.

105. מאותם נהרות ומעינות שלשה עשר, נפרדים שלשה עשר יאורים. נכנסים ונוטלים מים ארבע מאות ותשעים ותשעה יאורים וחצי מצד זה, וארבע מאות ותשעים ותשעה יאורים מצד זה בשמאל. נשאר חצי מכאן וחצי מכאן, ונעשה אחד. זה נכנס בין היאורים ונעשה נחש.

From the thirteen rivers of the Left and the springs from the Right come out thirteen streams with lights from the Left. They take 499 and a half parts from the Right and 499 and a half parts from the Left. The two remaining halves become one that enters between the streams and turn into a Snake.

106. ראשו אדם בשושנה. קשקשיו קשים כברזל. כנפיו כנפים שטים ונפרדים לכל אותם יאורים. בשעולה זנבו (אליו), מכה ובוטט את שאר הדגים. אין מי שיקום לפניו.

107. פיו לוחט אש. בשנוסע בכל אותם יאורים מזדעזעם שאר התנינים, ובורחים ונכנסים לים. אחת לשבעים שנה רובץ לצד זה, ואחת לשבעים שנה רובץ לצד זה. אלה יאורים חסר אחד מתמלאים ממנו. תנין זה רובץ בין אותם יאורים.

108. בשנוסע, יוצאת פסת יד של אש בקלפות. כלם עומדים וזועפים בזעפם, (ועומדים בענפיו) מתערבים אותם יאורים לעין (העין) תכלת שחורה. וגלגלים נוסעים לארבעת צדדי העולם. זקף ונבו, מכה למעלה, מכה למטה, וכלם בורחים לפניו.

109. עד שלצד צפון עומדת שלהבת אש אחת, והכרוז יוצא: התניצבו זקנות והתפארו לארבע זויות, הרי התעורר מי ששם קולר על פני התנין, כמו שנאמר (יחזקאל כט) ונתתי חכים בלחייך וגו'. אז כלם התפארו, ולוקחים את התנין ונוקבים פניו בצד הלחיים, ומכניסים אותו לתוך נקב תהום רבה עד שנשבר בחו, ואז מחזירים אותו לנהרותיו (לנחיריו).

105. מאיזון נהרין מבועין תליסר, מתפרשין תליסר יאורין, עאלין ונטלי מיה, ארבע מאה ותשעין ותשעה יאורין ופלגא, מסטרא דא. וארבע מאה ותשעין ותשעה יאורין ופלגא, מסטרא דא בשמאלא. אשתאר פלגא מכאן, ופלגא מכאן, ואתעביר זור. דא אעיל בין יאורין, ואתעביר זוריא.

106. רישא: סומקא בורדא. קשקשיו: תקיפין כפרזלא. גרפוי: גרפין שטאן ואתפרשין לכל איזון יאורין. כד סליק זנביה, (נ"א לגביה) מזוי ובטט לשאר נזנין, לית מאן דיקום קמיה.

107. פומיה: מלהטא אשא. כד נטיל בכל איזון יאורין, מזדעזען שאר תניניא, וערקין ועאלין בימא. זור לשבעין שנין רביין לסטרא דא. וזור לשבעין שנין רביין לסטרא דא. אלה יאורין זור אתמליין מניה. דא תנינא, רביין בין איזון יאורין.

108. כד נטיל נפק זור פסותא דאשא בקליפין, כלהו קיימין וזעפין בזעפוי, (נ"א זקפין בענפוי) מתערבין איזון יאורין לעין (נ"א העין) תכלא אוכמא. וגלגלין נטלין לארבע סטרי דעלמא. זקף ונביה, מזוי לעילא, מזוי לתתא, כלא ערקין קמיה.

109. עד דלסטור צפון, קם זור שלהובא דאשא, וכרוזא קרי, אדרקפו סבתין אתבדרו לד' זוין, הא אתער מאן דשוי גדלא, על אנפוי דתנינא, כמה דאתמר, (יחזקאל כ"ט) ונתתי זוזים בלחייך וגו'. כדן כלהו אתבדרון. ונקטין ליה לתנינא, ונקבי אנפוי בסטר עלעוי, ועאלין ליה לזוקבא דתהומא רבא, עד דאתבר זזיליה, כדן אהדרו ליה לנהריו. (נ"א לנחוריו)

110. אחת לשבעים שנה עושים לו כף, כדי שלא יקלקל מקומותיהם של הקדושים ועמדיהם, ועליהם הכל מודים ומברכים ואומרים, (תהלים צה) בואו נשתחוה ונברכה נברכה לפני ה' עושינו.

111. התנינים נכנסים (העליונים) למעלה, עומדים אותם שמתברכים, כמו שנאמר (בראשית א) ויברך אתם אלהים. אלו שולטים על כל שאר הדגים, שפתיב ומלאו את המים בימים. ועל זה כתוב (תהלים קד) מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית.

112. אשכול הפפר דודי לי. אשכול – זו האם העליונה. מה אשכול מתקשט בכמה עלים בכמה זמורות לישראל שאוכלים אותו, כך השכינה העליונה מתקשטת בכמה קשטים של שמונה כלים, מכמה קרבנות, מכמה מיני תבשטים של כפרה לבגיה, והיא עומדת בהם לפני המלך, ומיד – וראיתה לזכר ברית עולם, ונותנת להם משאלותם) לנו את בקשותיה בברכות הללו שתקנו רבותינו בתפלה לבקש לפני המלך.

113. באותו זמן כל הדינים של השכינה התחתונה, שהיא הוה"י אדנ"י, מתהפכים לרחמים, כמו זה יהו"ה, לקים (ישעיה ה) אם יהיו חטאיכם בשנים בשלג ילבינו – יהו"ה. אם יאדימו בתולע – הוה"י. בצמר יהיו – יהו"ה. בכל דינים זה (כל הדינים של זה) מתלבנים מהשכינה העליונה.

114. והיא השכינה הוה"י, (בראשית ג) להט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים. ופרשוה רבותינו, שמתהפכת לפעמים רחמים, לפעמים דין, לפעמים אנשים, ולפעמים נשים. לפעמים דין כמו זה הוה"י. לפעמים רחמים כמו זה יהו"ה. שהרי הוא מצד של עץ החיים, כל הדינים

110. וזר לשבעין שנין עבדין ליה כדין, בגין דלא יטשיטש אתרין דרקיעין וסמכיהו. ועליהו כלא אודן, ומברכאן ואמרינן, (תהלים צ"ה) בואו נשתחוה ונברכה נברכה לפני ה' עושינו.

111. תנינא עלאין אילין (ס"א לעילא) קיימין אינן דמתברכאן, כמה דאת אמר (בראשית א') ויברך אותם אלהים. אילין שלטין על כל שאר נוגין, דכתיב ומלאו את המים בימים. ועל דא כתיב, (תהלים ק"ד) מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית.

112. תוספתא (שיר השירים א') אשכול הכופר דודי לי. אשכול: דא אימא עלאה. מה אשכול מתקשט בכמה עלין בכמה זמורות לישראל דאכלין ליה, הכי שכינתא עלאה, מתקשטת בכמה קשטיין דשמונה כלים, מכמה קרבנין, מכמה מיני תבשטיין דכפרה לבגיה, ואיהי קמת בהון קמי מלכא, ומיד (בראשית ט') וראיתה לזכור ברית עולם. ויהיבת (ס"א לון שאלתין דלהון) לן שאילתין דילה, באלין ברכאן דתקינן רבנן בצלותא, למשאל קמי מלכא.

113. בהוה"א ומנא, כל דינין דשכינתא תתאה, דאיהי הוה"י אדנ"י, מתהפכן לרוזמי, כוונא דא ידו"ד, לקיים (ישעיה א') אם יהיו חטאיכם בשנים בשלג ילבינו, ידו"ד. אם יאדימו בתולע. דוד"י. בצמר יהיו, ידו"ד. כל דינין (נ"א כל דינין דדא) מתלבנין משכינתא עלאה.

114. ואיהי שכינתא דוד"י, (בראשית ג') להט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ הזוה"י. ואוקמוה רבנן, דמתהפכא זמנין רוזמי, זמנין דינא פעמים אנשים, פעמים נשים. זמנין דינא, כוונא דא דוד"י. זמנין רוזמי, כוונא דא ידו"ד. דהא איהו מסטרא דאילנא דזו"י, כל דינין מתהפכין לרוזמי. ומסטרא

מתהפכים לרחמים. ומצד של עין הדעת טוב ורע, כל הרחמים מתהפכים לדין, לדון בהם את אותם שעוברים על דברי התורה.

115. ועין זה בעולם הבא, שהוא בינה, כל שמות הדין מתהפכים בה [לדין] לרחמים, משום זה פרשה רבותינו, לא כמו העולם הזה העולם הבא, ומשום כך בינה היא להט החרב המתהפכת, שמתהפכת מדין לרחמים לצדיקים, לתת להם שכר בעולם הבא. מלכות, להט החרב המתהפכת מרחמים לדין לדון בה את הרשעים בעולם הזה.

116. אבל מעין הדעת טוב ורע, שהוא כמו המטה, לפעמים מתהפכים הנשים לשדות, ואנשים לשדים, ומשום זה (בראשית כט) ויגד יעקב לרחל. ומשום זה פרשה רבותינו, שאין לו לאדם לשמש עם אשתו עד שיספר עמה, שמא נתחלפה לו בשדה, משום שלהט בעין הדעת טוב ורע מתהפכת משוב לרע. ואם תאמר שהמכשפים של פרעה, שבתוב ויעשו בן החרטמים בלטיהם, היו מהפכים אותם המטות שלהם לנחשים. ומצד של אלה ההתהפכות יכולים להתהפך. (ע"כ תוספתא)

117. ואמרת אל אהרן קח את מטך. מה הטעם מטה אהרן ולא מטה משה? אלא אותו של משה יותר קדוש, שנחקק בגן העליון בשם הקדוש, ולא רצה הקדוש ברוך הוא לטמא אותו באותם מטות של המכשפים, ולא עוד, אלא לכפות אותם לכל אותם הבאים מצד השמאל, משום שאהרן בא מימין, והשמאל נכפה לימין.

118. רבי חייא שאל את רבי יוסי, הרי גלוי לפני הקדוש ברוך הוא שאותם מכשפים יעשו תנינים, מה הגבורה לעשות לפני פרעה תנינים? אמר לו, משום שמשם היא הראשית להלקות, ומראשית התנין מתחיל שלטונו, (לשלטונו), ומתחלת

העין הדעת טוב ורע, כל רוחמי מתהפך לדין, למידן בהו לאינון דעברי על פתגמי אורייתא.

115. ועין דא בעלמא דאתי, דאיהו בינה, כל שמהו דדינא מתהפכין בה (לדינא) רוחמי, בגין דא אוקמוה רבנן, לא כהעולם הזה העולם הבא. ובגין דא, בינה, איהי להט החרב המתהפכת, דמתהפכת מדינא לרוחמי לצדיקים, למיהב לון אגרא בעלמא דאתי. מלכות, להט החרב המתהפכת, מרוחמי לדינא, למידן בה לרשיעייא (דף כ"ח ע"א) בעלמא דין.

116. אבל מעין הדעת טוב ורע, דאיהו כנווןא דמטה, זמנין דמתהפכין הנשים לשדות, אנשים לשדים. ובגין דא, (בראשית כ"ט) ויגד יעקב לרחל. ובגין דא, אוקמוה רבנן, דלית ליה לבר זש לשומעא עם אתתיה, עד דמספר עמה, שמא נתחלפה לו בשדה. בגין דלהט בעין הדעת טוב ורע, מתהפכת משוב לרע, ואי תימא דמכשפי פרעה, דכתיב ויעשו בן החרטומים בלטיהם. הוּו מַהפְּכִין אִינוֹן מִטּוֹת דְּלִהוֹן לְנוֹשֵׁיין. ומסטר א דאלין הפוכן יכלין לאתהפכא. (ע"כ תוספתא).

117. (שמות ז') ואמרת אל אהרן קח את מטך. מאי טעמא מטה אהרן, ולא מטה משה. אלא, שהוא דמשה איהו קדישא יתיר, דאתגלף בגנתא עלאה בשמא קדישא, ולא בעי קודשא ברין הוא לסאבא ליה באינון זוטרין דנרשיא. ולא עוד, אלא לאכפייא לון לכל אינון דאתנין מסטרא דשמאלא, בגין דאהרן אתא מימינא, ושמאלא אתכפייא בימינא.

118. רבי זיידא שאל לרבי יוסי, הא גלי קמי קודשא ברין הוא, דאינון זורשין יעבדון תנייניא, מאי גבורתא איהו למעבד קמי פרעה תנייניא. אמר ליה, בגין דמתבין הוא שירותא לאלקאה, ובשירותא דתנינא שארי שולטניה, (נ"א לשולניה ומשירותא דשולטניה)

שלטונו התחיל (להלקות) אז שמחים כל המכשפים, שהרי ראש החכמה של הנחש שלהם כך היתה. מיד חזר אותו תנין של אהרן לעץ יבש ובלע אותם.

119. ועל זה תמהו וידוע ששלטון עליון יש בארץ, שהם חשבו שזה למטה (למעלה), חוץ מהם אין שלטון לעשות דבר, ואז ויבלע מטה אהרן. דוקא מטה אהרן שחזר לעץ ובלע אותם.

120. ולכן עשה אהרן שני אותות, אחד למעלה ואחד למטה. אחד למעלה, תנין עליון ששולט על אותם שלהם. אחד למטה, ששולט העץ על התנין שלהם. ופרעה היה חכם מכל מכשפיו, והסתכל ששלטון העליון שולט על הארץ, שולט למעלה ושולט למטה.

121. אמר רבי יוסי, אם תאמר שכל מה שעושים המכשפים אינו אלא במראית העין, שכן נראה ולא יותר – בא להשמיענו ויהיו דוקא, שבתוב ויהיו לתנינם. ואמר רבי יוסי, אפילו אותם תנינים שלהם חזרו להיות עצים, ועץ אהרן בלע אותם.

122. בתוב (יחזקאל כט) הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרובץ בתוך יאירי. משם ראשית למטה בשלטון שלהם, אבל חכמתם למטה מכל הדרגות [הם].

123. בא ראה, חכמתם בדרגות תחתונות לכפותם לאותן דרגות בדרגות עליונות, ראש שלטון ועקר שלהם למטה מאותו תנין, ומשתלשלים בתנין, שהרי משם נוטל חיל דרגה עליונה שלהם, משמע שבתוב אשר אחר הרחמים.

124. רבי חייא היה יושב יום אחד על דלת שער של אושא. ראה את רבי אלעזר קטפירא (ס' עוף) טס אליו. אמר לו לרבי

שרי (לאלקאה) כדין, וזרו כולו וזרשי, דהא ריש זכמתא דנזוש דילהון הכי הוה. מיד אתהדר ההוא תנינא דאהרן לאשא בישא, ובלע לון.

119. ועל דא תוהו, וידעו דשולטנא עלאה אית בארעא, דאיןן וזשיבו, דהא לתתא, (נ"א לעילא) בר בנייהו לא אית שולטנא למעבד מיד, כדין, ויבלע מטה אהרן, מטה אהרן דייקא, דאתהדר לאשא ובלע לון.

120. ועל דא עבד אהרן תרין אתין, זוד לעילא, וזוד לתתא. זוד לעילא, תנינא עלאה דשולטא על איןן דלהון. זוד לתתא, דשליט אשא על תנינא דילהון. ופרעה זוכים הוה מכל זרשוי, ואסתכל דשולטנא עלאה שליט על ארעא, שליט לעילא שליט לתתא.

121. אמר רבי יוסי, אי תיבא, זרשיא כל מה דעבדין לאו איהו אלא בזויו דעיןא, דהכי אתווי, ולא יתיר, קא משמע לן ויהיו דייקא, דכתיב ויהיו לתנינים. ואמר רבי יוסי, אפילו איןן תנינא דילהון אהדרו למהוי אעין, ואשא דאהרן בלע לון.

122. כתיב, (יחזקאל כ"ט) הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרובץ בתוך יאירי. מתמן שרותא לתתא בשולטנא דילהון. אבל זכמתא דילהון, לתתא מכלהו דרגין איהו. (איןן)

123. תא וזוי, זכמתא דילהון בדרגין תתאין, לאכפין לון לאלין דרגין בדרגין עלאין, רישי שולטנותהון ועקרא דילהון, לתתא מההוא תנינא, ומשתלשלן בתנינא, דהא מתמן נטיל וזילא דרגא עלאה דילהון. משמע דכתיב, (שמות י"א) אשר אזור הרזנים.

124. רבי זיאי, הוה יתיב יומא וזדא, אבבא דתרעא דאושא. זומא ליה לרבי אלעזר זוד קטפירא טאסא

אלעזר, משמע שאפלו בדרבך הכל משתוקקים ללכת אחריו. החזיר ראשו וראה אותו. אמר, ודאי יש אצלו שליחות, שהרי הקדוש ברוך הוא עשה שליחות בכל, וכמה שלוחים יש לקדוש-ברוך-הוא, שלא תאמר דברים שיש בהם רוח בלבד, אלא אפלו אותם דברים שאין בהם רוח.

125. פתח ואמר, (חבקוק ב') כי אבן מקיר תזעק וכפס מעץ יעננה. כמה יש לאדם להזהר מחטאיו שלא יחטא לפני הקדוש ברוך הוא. ואם יאמר מי יעיד בו? הרי אבני ביתו ועצים של ביתו יעידו בו. ולפעמים הקדוש ברוך הוא עושה בהם שליחות. בא ראה, מטה אהרן שהוא עץ יבש, הקדוש ברוך הוא עשה בו את ראשית הנסים, ושתי שליחות נעשו בו. אחד שהוא עץ יבש ובלע את אותם התנינים שלהם, ואחד שהרי לשעה אחת חזר ברוח ונעשה בריה.

126. אמר רבי אלעזר, תפח רוחם של אותם שאומרים, שלא עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים, ואיך יעשה מהם בריה חדשה. יבאו יראו אותם הטפשים את הרשעים, הרחוקים מן התורה, רחוקים ממנו, ביד אהרן היה מטה, עץ יבש, והקדוש ברוך הוא לפי שעה הפך אותו לבריה משנה ברוח וגוף. אותם גופים שהיו בהם רוחות ונשמות קדושות ושמרו את מצוות התורה והשתדלו בתורה יומם ולילה, והקדוש ברוך הוא טמן אותם בעפר – אחר כך בזמן שיחדש את העולם על אחת כמה וכמה שיעשה אותם בריה חדשה.

127. אמר רבי חייא, ולא עוד, אלא שאותו גוף שהיה, יקום. משמע שבתוב (ישעיה כו) יחיו מתים ולא כתוב יברא, משמע שהם בריות אבל יחיו. שהרי עצם אחת נשארת מן הגוף תחת האדמה,

גביה, אמר ליה לרבי אלעזר, משמע, דאפילו באורוזה כלל תאיבין למהר אבתרה. אהדר רישא וזמא ליה. אמר, ודאי שליחותא אית גביה. דהא קודשא בריך הוא בכלל עביר שליחותיה, וכמה שליחות אית ליה לקודשא בריך הוא, דלא תימא מלין דאית בהו רוזא בלוודייהו, אלא אפילו אינן מלין דלית בהו רוזא.

125. פתחו ואמר, (חבקוק ב') כי אבן מקיר תזעק וכפס מעץ יעננה. כמה אית ליה לבר נש לאודרהא מוזובוי, דלא יוזטא קמי קודשא בריך הוא. ואי יימא מאן יסדיר ביה. הא אבני ביתיה ואע"י ביתיה יסדירו ביה. ולזמנן דקודשא בריך הוא עביר בהו שליחותא. תא וזוי זוטרא דאהרן, דאיהו אע"י יבישא, קודשא בריך הוא שירותא דנסין עביר ביה, ותרין שליחותי ביה אתעבירו. וזר דאיהו אע"י יבישא ובלע לאינן תנייניא דילהון. וזר דהא לשעתא אתהדר ברוזא ואתעביר ביה.

126. אמר רבי אלעזר, תפוז (דף כ"ח ע"ב) רוזיהון, דאינן דאמרינן, דלא זמין קודשא בריך הוא לאזוייא מתניא, והיה יתעביר מנייהו בריה זודתא. ייתון ויזובון אינן טפשיאין זוייביא, רוזיקין מאורייתא, רוזיקין מניה, בידיה דאהרן הוה זוטרא, אע"י יבישא, וקודשא בריך הוא לפום שעתא אהדר ליה בריה, משגא ברוזא וגופא. אינן גופין, דהו בהו רוזין ונשמותין קדישין, ונטרו פקודי אורייתא, ואשתדלו באורייתא יממא וליילי, וקודשא בריך הוא טמיר לון בעפרא. לבתר, בזמנא דיזודי עלמא, על אזות כמה וכמה דיעבד להו בריה זודתא.

127. אמר רבי חייא, ולא עוד, אלא דההוא גופא דהוה, יקום. משמע דכתיב, (ישעיה כ"ו) יזיוו מתיה, ולא כתיב יברא, משמע דבריין אינן אבל יזיוו. דהא (בראשית קל"ז ע"ב) גרמא זור, ישתאר מן גופא תזוזת ארעא, וההוא לא אתרקב ולא אתבלי

והיא לא נרקבת ולא תבלה בעפר לעולמים, ובאותו זמן הקדוש ברוך הוא יברך אותו, ויעשה אותו כמו שאור שבעסה, ותעלה ותתפשט לארבע פנות, וממנה ישתכלל הגוף וכל איבריו, והקדוש ברוך הוא יתן בו רוח אחר כך. אמר לו רבי אלעזר, כך הוא. ובא ראה, אותה עצם במה התרככה? בטל, שכתוב כי טל אורות טלף וגו'.

128. ויאמר ה' אל משה אמר אל אהרן קח מטף ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקנה מימיהם ויהיו דם וגו'. אמר רבי יהודה, יש להסתכל בפסוק הזה, ואיך יכול ללכת לכל המקומות הללו? [ולא עוד, אלא] ועוד, שהרי כתוב וימלא שבעת ימים אחרי הכות ה' את הארץ. את הארץ כתוב, ואתה אמרת על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם?

129. אלא, מימי מצרים היה הנילוס, ומשם מתמלאים כל אותם שאר אגמים ויאורים ומעינות וכל מימיהם, ועל זה אהרן לא נטה להכות, רק את הנילוס לבדו. ובא ראה שככה זה, שכתוב ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר.

130. אמר רבי אבא, בא ראה, מים תחתונים נפרדים לכמה צדדים, (ומים עליונים על אסת כמה וכמה וגו') [עליונים שהרי] ומים עליונים מתפנסים לבית בנוס המים, שכתוב (בראשית א) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, וכתוב ולמקנה המים קרא ימים. הפסוק הזה פשוט, ובא ראה, אותו רקיע שיש בו שמש ולבנה, כוכבים ומזלות, זהו בית בנוס למים הרבים, שהוא נוטל כל המים ומשקה את הארץ, שהוא עולם תחתון, בין שנוטל את המים, מפזר אותם ומחלק אותם לכל עבר, ומשם הוא משקה את כלם.

בעפרא לעלמין, ובההוא זמנא, קודשא בריך הוא ירכך ליה, ויעביד ליה כוזמירא בעיסה, ויסתלק ויתפשט לארבע זוין ומניה ישתכלל גופא וכל שייפוי. וקודשא בריך הוא יהיב ביה רוזא לבתר. אמר ליה רבי אלעזר הכי הוא. ותא זוזי, ההוא גרמא במה אתרכך. בטל. דכתיב, (ישעיה כ"ו) כי טל אורות טלף וגו'.

128. ויאמר ה' אל משה אמור אל אהרן קוז מטף ונטה ידך על מימי מצרים על נהרותם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקנה מימיהם ויהיו דם וגו'. אמר רבי יהודה, האי קרא אית לאסתכלא ביה, והיך יכול למנהך לכל הגי אתרי. (ולא עוד אלא) ותא דהא כתיב וימלא שבעת ימים אחרי הכות ה' את הארץ. את היאר כתיב, ואת אמרת על מימי מצרים על נהרותם על יאריהם ועל אגמיהם.

129. אלא, מימי מצרים זילוס הוה. ובתמן אתמליין כל אינון שאר אגמין ויאורין ובבועין וכל מימין דילחון. ועל דא, אהרן לא נטה לבזוזא אלא לזילוס בלחודו. ותא זוזי דהכי הוא, דכתיב ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר.

130. אמר רבי אבא, תא זוזי, מיין תתאין מתפרשאן לכמה סטריין, (נ"א ומיין עלאי ע"כ וגו') (עלאין דהא) ובמיין עלאין מתכנשי בבי כנישו מיא, דכתיב, (בראשית א') ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד. וכתוב ולמקנה המים קרא ימים. האי קרא אוקמוה. ותא זוזי, ההוא רקיעא דאית ביה שמישא וסיהרא כוכביא ומזלי, דא איהו בי כנישיות מיא רבא, דהוא נוטל כל מיין, ואשקי לארעא, דהיא עלמא תתאה, כיון, דנטל מיא בדר לון, ופליג לון לכל עיבר, ובתמן אתשקיין כלא.

131. ובזמן שדין שורה, העולם התחתון לא יונק מאותו רקיע, ויונק מצד השמאל, ואז נקרא (ישעיה לד) חרב לה' מלאה דם. אוי לאותם שיונקים ממנה אז ומשקים ממנה, שבאותו זמן הם יונק משני צדדים, היה מתחלק לשני חלקים, לבן ואדום, ואז שופך ליאר את החלק של מצרים, ומלקה למעלה ומלקה למטה, ולכן ישראל שותים מים והמצרים דם.

132. אם תאמר שזה היה משום הגעל ולא יותר – בא ראה, שותים את הדם ונכנס למעיהם ומתעלה ובוקע, עד שהיו ישראל מוכרים להם מים בממו, ואז שותים מים, ומשום כך ראשית הלקאתם היתה דם.

133. רבי יצחק פתח פסוק זה, (תהלים קמה) ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד. בא ראה, דוד בנגד דרגתו אומר, שכתב אלהי, שלי משום שרצה להעלות שבחו ולהכניס אותו לאור עליון להתערב זה בזה להיות הכל אחד, משום כך ארוממך אלהי המלך וגו'.

134. ששנינו, כל ימות דוד השתדל לתקן את הכסא ולהאיר פניה כדי שתגן עליו, ויאר תמיד האור התחתון באור העליון להיות הכל אחד. וכשבא שלמה, מצא העולם שלם, והלבנה התמלאה, ולא צריך לטרח עליה להאירה.

135. בא ראה, בשעה שרצה הקדוש ברוך הוא לקחת נקמות מעמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות, התעורר השמאל, והתמלאה הלבנה מאותו הצד דם. ואז נבעו מעינות ונחלים של מטה, כל אותם של צד שמאל בדם, ולכן הדין שלהם דם.

136. בא ראה, בשהדס הזה מתעורר (כשהדין מתעורר על העולם בגלל אותו דם של ההרגים, הקדוש ברוך הוא

131. ובזמן דדינא שריא, עלמא תתאה לא ינקא מן ההוא רקיעא, וינקא מסטר שמאלא, וכדין אקרי (ישעיה ל"ד) חרב לה' מלאה דם. ווי לאינון דינקין כדין מינה, ואתשקיין מינה, דבההוא זמנא ימא ינקא מתרין סטרין, הוה אתפלג לתרין זוכלין, זוור וסומק. וכדין שדי ליאורא זוכלקא המצרים, ואלקי לעילא ואלקי לתתא. ועל דא שתאן ישראל מיא. ומצראי דמא.

132. אי תימא בגין גיעולא הוה ולא יתיר. תא זוזי, שתאן דמא ועאל למעייהו, ואסתלק ובקע, עד דהו מוזגין לון ישראל מיא בממונא, וכדין שתאן מיא בגיני כך שירותא לאלקאה לון הוה דמא.

133. רבי יצחק פתח האי קרא, (תהלים קמ"ה) ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד. תא זוזי, דוד לקביל דרגא דיליה קאמר, דכתיב אלהי ידי. בגין דבעא לסלקא שבחיה, ולאעלא ליה לנהורא עלאה, לאתערבא דא בדא, למיהוי כלא זוד. בגיני כך, ארוממך אלהי המלך וגו'.

134. דתנינן, כל יומי דדוד, אשתדל לאתקנא כורסיה, ולאנהרא אנפיה, בגין דיגין עליה ואיתנהיר תדיר גהורא תתאה (דף כ"ט ע"א) בנהורא עלאה, למיהוי כלא זוד. וכד אתא שלמה, אשכח עלמא שלים, וסיהרא דאתמליא, ולא אצטריך לאטרוזא עלה לאנהרא. (ע"כ)

135. תא זוזי, בשעתא דבעי קודשא בריך הוא למיסב נוקמין מעמין עובדי עבודה זרה, אתער שמאלא, ואתמליא סיהרא מההוא סטרא דמא. וכדין, נבעין מבויעין ונזולין דלתתא, כל אינון דלסטור שמאלא דמא. ועל דא, דינא דיליהון דמא.

136. תא זוזי, כד האי דמא אתער (נ"א כד דינא אתער על עלמא בגין ההוא דמא דקטולין קודשא בריך הוא אתער) על עמא, ההוא דמא דקטולין איהו דיתער עלייהו עמא

מתעורר) על העם, אותו דם של ההרוגים הוא שיתעורר עליהם עם אחר והורג אותם, אבל [כעת] במצרים לא רצה הקדוש ברוך הוא להביא עליהם עם אחר לעורר עליהם דם, משום שישאל היו ביניהם ולא יצטערו משום שדרים בארצם, אבל הקדוש ברוך הוא הכה אותם בדם בנהרות שלהם, שלא היו יכולים לשתות.

137. ומשום שהשלטון שלהם שולט באותו נהר, צוה הקדוש ברוך הוא לשליט שלהם בראשונה, כדי שתלקה יראתם בראשונה, משום שהגילוס היה אחד מיראותיהם, וכן שאר היראות שלהם נבעו דם. זהו שכתוב והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים.

138. רבי חייא קם לילה אחד לעסק בתורה, והיה עמו רבי יוסי הקטן, שהיה תינוק. פתח רבי חייא ואמר, (קהלת ט) לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך. מה ראה שלמה המלך שאמר פסוק זה?

139. אלא שלמה, כל דבריו היו בחכמה, וזה שאמר לך אכל בשמחה לחמך. בשעה שאדם הולך בדרכי הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא מקרב אותו אליו ונותן לו שלווה ומנוחה, ואז הלחם והיין שאוכל ושותה בשמחת הלב, בגלל שהקדוש ברוך הוא מרצה במעשיו.

140. אמר לו אותו תינוק, אם כך, הרי אמרת שכל דברי שלמה היו בחכמה, איפה כאן החכמה? אמר לו, בני, בשל את בשילך ותראה את הפסוק הזה. אמר לו, בטרם בשלתי ידעתי. אמר לו, מנין לך?

141. אמר לו, קול אחד שמעתי מאבי שהיה אומר בפסוק הזה, ששלמה מזהיר את האדם לעטר את בנסת ישראל בשמחה, שהוא צד ימין, והוא רצון, והוא

אזרא וקטיל לון. אבל (השתא) במצרים, לא בעא קודשא בריך הוא לאייתא עליוהו עמא אזרא לאתערא עליוהו דמא בגין דישראל הוו בינייהו, ולא יצטערו בגין דדיירין בארעא דילהון, אבל קודשא בריך הוא מוזה לון בדמא, בנהרין דלהון, דלא הוו ככלין למשתי.

137. ובגין דשולטנותא דלהון, שולטא בההוא נהרא, פקיד קודשא בריך הוא לשולטנותא דלהון בקדמיתא, בגין דילקי דזולא דלהון בקדמיתא, בגין דגילוס זוד דזולא דלהון הוה, וכן שאר דזולין דלהון נבעין דמא. הדרא הוא דכתיב והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים.

138. ר' זוייר קם ליליא זוד למלעי באורייתא, והוה עמיה ר' יוסי וזטא, דהוה רביא. פתח ר' זוייר ואמר, (קהלת ט) לך אכול בשמחה לזמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך. מאי קא זומא שלמה דאמר האי קרא.

139. אלא שלמה כל מלוי בזכמה הוו, והאי דאמר לך אכול בשמחה לזמך, בשעתא דבר נש אזיל באורזוי דקודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא מקרב ליה לגביה, והיב ליה שילה וזייוזא, כדין נהמא וזמרא דאכיל ושתה, בזודה דלכא, בגין דקודשא בריך הוא אתרעי בעובדוי.

140. אמר ליה ההוא רביא, אי הכי, הא אמרת דכל מלוי דשלמה בזכמתא הוו, אן הוא זכמתא הכא. אמר ליה ברי תבשל בשולך, ותזומי האי קרא. אמר ליה עד לא בשילנא ידענא. אמר ליה מנא לך.

141. אמר ליה קלא זוד שמענא מאבא, דהוה אמר בהאי קרא, דשלמה קא אזהר ליה לבר נש, לאעטרא לה לכנסת ישראל בשמחה, דאיהו סטרא דימינא, ואיהו נהמא, דיתעטר בזודה. ולבתר,

לחם שיתעטר בחדוה. ואחר כך יתעטר ביין, שהוא שמאל, כדי שתמצא באמונה של הכל חדוה שלמה, בימין ושמאל, וכאשר תהיה בין שניהם, ואז כל הברכות שורות בעולם. וכל זה כשמתרצה הקדוש ברוך הוא במעשי בני אדם. זהו שכתוב כי כבר רצה האלהים את מעשיך. בא רבי חייא ונשקו. אמר, חייך בני, דבר זה השארתני בשבילך, ועכשו ידעתי שרוצה הקדוש ברוך הוא לעטר אותך בתורה.

142. עוד פתח רבי חייא ואמר, אמר אל אהרן קח מטף ונטה ידך על מימי מצרים. מה הטעם אהרן ולא משה? אלא, אמר הקדוש ברוך הוא, אהרן המים עומדים במקומו, והשמאל רוצה להשפיע מים משם. אהרן שבא מאותו צד יעורר אותו, וכששמאל לוקח אותם, הם חוזרים להיות דם.

143. בא ראה, התחתון שבכל הדרגות הוא הכה בתחלה. אמר רבי שמעון, מהתחתון מתחיל הקדוש ברוך הוא, וידו מכה בכל אצבע ואצבע, וכשמגיע לדרגה העליונה שבכל הדרגות, הוא עושה את שלו ועובר בארץ מצרים והורג את הכל, ובגלל כך הרג את כל הבכורות בארץ מצרים, משום שהיא הדרגה העליונה ובכורת הכל.

144. ובא ראה, פרעה היה שלטון במים, (בראשונה ומסתתנה התחיל הקדוש ברוך הוא, וכאשר הגיע לדרגתם העליונה, שהיא הבכורה שבדרגות, הרג כל בכור בארץ מצרים, משום שהיא מדרגה עליונה והבכורה של הכל. ובא ראה, פרעה היה בכור, ושלטון במים) שכתוב (יחזקאל כט) התנים הגדול הרבץ בתוך יאיריו. משום כך התהפך נהרו לדם בתחלה. אחר כך הצפרדעים שהיו נוגפים בהם בקולות, רועדים ומקרקרים בתוך ביצותם מעיהם, (מקרקרים בתוך היאור) ויוצאים

יתעטר בזמרא, דאיהו שמאלא, בגין דתשתכחז במהימנותא דכלא, וזדויותא שלימותא, בימינא ושמאלא, וכד תהוי בין תרווייהו כדן כל ברכאן שראן בעלמא. וכל דא, כד אתרעי קודשא בריך הוא בעובדיהון דבני נשא, הדא הוא דכתיב כי כבר רצה האלהים את מעשיך. אתא ר' זייד ונשקיה, אמר, זייד ברי האי מלה שבהקנא בגינה, והשתא ידענא, דקודשא בריך הוא בעי לאעטרא לך באורייתא.

142. תו פתח ר' זייד ואמר, אמור אל אהרן קח מטף ונטה ידך על מימי מצרים. מאי טעמא אהרן ולא משה. אמר קודשא בריך הוא, אהרן מיין קיימין בדוכתיה, ושמאלא בעי לנגדא מיין מתמן, אהרן דאתי מההוא סטרא יתער ליה, וכד שמאלא נקיט לון, אינן יתהדרון דמא.

143. תא זייד תתאה דכל דרגין מוזא בקדמיתא. אמר רבי שמעון מתתאה שרא קודשא בריך הוא. וידא דיליה, מוזא בכל אצבעא ואצבעא. וכד מטא לדרגא עלאה דכל דרגין, עבד איהו דיליה, ועבר בארעא דמצרים, וקטל כלא. ובגעי כף קטל כל בוכרין בארעא דמצרים, בגין דאיהו דרגא עלאה ובוכרא דכלא.

144. ותא זייד, פרעה היה שולטניה במיא, (נ"א בקדמיתא ומתתאה שרא קודשא בריך הוא וכד מטא לדרגא עילאה דילהון דאיהו בוכרא דכל דרגין דילהון קטל כל בוכרא בארעא דמצרים בגין ההוא דרגא עילאה ובוכרא דכולא ותא חזי פרעה הוה בוכרא ושולטניה במיא) דכתיב, (יחזקאל כ"ט) התנים הגדול הרובץ בתוך יאיריו, בגין כף אתהפך נהריה בדמא בקדמיתא. לבתר צפרדעים דמשמטי לון בקלין טסירין מקרקרין בגו מעיהו, (נ"א מקרקרין בגו יאורא) ונפקי בגו יאורא, וסלקי בישתא וראמין קלין בכל סטריין, עד דאינן נפלין כמתין בגו ביתא.

מתוך היאור ועולים ליבשה, ומרימים קולות לכל הצדדים, עד שהם נופלים כמו מתים בתוך הבית.

145. וסוד הדבר – כל אותם עשרה אותות שעשה הקדוש ברוך הוא, כלם היו מתוך היד החזקה, ואותה יד התחזקה על אותן דרגות כלם והשליטון שלהם כדי לבלבל את דעתם, ולא היו יודעים לעשות דבר. בא ראה, כל מדרגותיהם, בין שיוצאים לעשות דבר, שהכל רואים שלא יכולים [אמר כן] לעשות דבר. אימתו? באשר (בגלל אותה) יד

חזקה (שורה) ששרתה עליהם. [שכתוב] ושרץ היאור צפרדעים ועלו ובאו בביתך.

146. רבי שמעון פתח ואמר, (ירמיה לא) קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה וגו'. בא ראה, הפסוק הזה פשוטו בכמה מקומות. ופסוק זה קשה, רחל מבכה על בניה – בני רחל היו יוסף ובנימין ולא יותר, ולא [כלם] ששה שבטים היו לה, למה בכתה רחל ולא לאה?

147. אלא כך אמרו, כתוב (בראשית כט) ועיני לאה רבות. למה רבות? משום שכל יום יצאה לפרשת דרכים ושאלה על עשו, והיו אומרים לה את מעשיו של אותו רשע, ופחדה לפל בגורלו, והיתה בוכה כל יום עד שהתרככו עיניה.

148. והקדוש ברוך הוא אמר: את בכית בשביל אותו צדיק כדי שלא תהיי בגורלו של אותו רשע, חייך אחותך תעמד בפרשת דרכים ותבכה על גלות ישראל, ואת תעמדי בפנים ולא תבכי עליהם, ורחל היא הבוכה על גלות ישראל.

149. אבל פסוק זה הוא על מה שאמרנו. אבל סוד הדבר, שרחל ולאה הן שני

145. ורוא דמלה, כל אינן עשר אתין דעבד קודשא בריה הוא, בלהו הוו מגו ידא תקיפא, והוא ידא אתתקף על אינן דרגין (דף כ"ט ע"ב) כולהו שלטנותא דלהון, בגין לבלבלא דעתיהו, ולא הוו ידעי למעבד מיד. תא וזוי, כל אינן דרגין דלהון, בין דנפקי למעבד מיד, דאתווי לכלא לא יכלין (לבתר) למעבד מיד. (אימת כד) (נ"א בגין ההוא) ידא תקיפא (ו"א שריא) דשריא עליהו.

146. (דכתיב) (שמות ז') ושרץ היאור צפרדעים ועלו ובאו בביתך. ר' שמעון פתח ואמר, (ירמיה ל"א) קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה וגו'. תא וזוי, האי קרא אוקמוה בכמה אתרי. והאי קרא קשיא, רחל מבכה על בניה, בנהא דרחל יוסף ובנימין הוו ולא יתיר, ולא (כולהו) שית שבטין הוו דילה, אמאי בכת רחל ולא לאה.

147. אלא הכי אמרו כתיב, (בראשית כ"ט) ועיני לאה רבות. אמאי רבות. בגין דכל יומא נפקת לפרשת ארוזין, ושאלת על עשו, והוו אמרין לה עובדוי דההוא רשע, ודוילת למנפל בגו עדביה, והות בכת כל יומא, עד דאתרככו עינהא.

148. וקודשא בריה הוא אמר, אנת בכת בגין דהוא צדיקא, דלא תהוי בעדביה דההוא רשע. וזייה, אנתה תקום בפרשת ארוזין, ותבכי על גלותהון דישראל, ואת תקום לגו ולא תבכי עליהו ורחל איהי בכת על גלותהון דישראל.

149. אבל האי קרא, איהו על מה דאמרן. אבל רוא דמלה, דרחל ולאה תרי עלמין גינהו. וזר עלמא

עולמות, אחד עולם הנבסס, ואחד עולם הנגלה, ולכן זו נקברה ונסתתרה בתוך המערה ונתפסתה, וזו עומדת בפרשת דרכים בנגלה, והכל בצורה העליונה, ולכן לא הכניס אותה יעקב למערה ולא במקום אחר, שהרי כתוב (שם מח) בעוד בברת ארץ לבא אפרתה, ולא הכניס אותה לעיר, משום שהיה יודע שמקומה היה במקום הנגלה.

150. בא ראה, בנסת ישראל נקראת בך: רחל. כמו שנאמר (ישעיה נג) וברחל לפני גווייה נאלמה. למה נאלמה? שבששולטים שאר העמים, הקול נפסק ממנה והיא נאלמת.

151. וזהו שכתוב קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים. קול ברמה נשמע – זו ירושלים למעלה. רחל מבכה על בניה – כל זמן שישראל הם בגלות, היא מבכה עליהם שהיא האם שלהם. מאנה להנחם על בניה, מה הטעם? כי איננו. כי אינם היה צריך (לכתב) אלא משום שבעלה הוא קול, הסתלק ממנה ולא התחבר עמה.

152. ובא ראה, לא שעה אחת היא בוכה על ישראל, אלא בכל זמן וזמן שהם בגלות, ולכן הקדוש ברוך הוא גרם למצרים קול, שכתוב (שמות יא) והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמחו לא נהיתה וגו'. והזמין להם קולות אחרים באותם הצפרדעים שהרימו קולות במעיהם, והיו נופלים בשוקים כמו מתים.

153. ותעל הצפרדע, היתה אחת והולידה, והתמלאה הארץ מהם. והיו כלן מוסרות עצמן לאש, שכתוב ובתנור ובמשארותיה. ומה היו אומרות? (תהלים 10) באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה.

דאתפסיה, וזו עולם האתגליא. ועל דא, דא אתקברת ואתנפיתא לזו במערתא ואתפסיתא. ודא קיימא בפרשת ארזון באתגליא. וכלא כגוויא עלאה. ובגין כך לא אעיל לה יעקב במערתא, ולא באתר אחר, דהא פתיב (בראשית מ"ח) בעוד בברת ארץ לבוא אפרתה, ולא אעיל לה למותא. בגין דהיה ידע דאתרה הוה באתרא דאתגליא.

150. תא וזוי, בנסת ישראל הכי אקרי, רחל. כמה דאתא אומר, (ישעיה נ"ב) וברחל לפני גווייה נאלמה. אמאי נאלמה. דכד שלטין שאר עמין, קלא אתפסק מינה, והיא אתאלמת.

151. ודא הוא דכתיב, קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים. קול ברמה נשמע דא ירושלים לעילא. רחל מבכה על בניה, כל זמן דישאל אינן בגלותא, איהי מבכה עליהו דאיהי אימא דלהון. מאנה להנחם על בניה. מאי טעמא. כי איננו. כי אינם מבכי ליה. אלא, בגין דבעלה דאיהו קול, אסתלק מינה, ולא אתנפך בהדה.

152. ותא וזוי, לאו שעתא וזדא, איהי דבכת עליהו דישאל, אלא בכל זמן וזמן דאינן בגלותא. ובגין כך, קודשא בריך הוא גרם לזו קלא למצראי, דכתיב, (שמות י"א) והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמחו לא נהיתה וגו'. וזמין לזו קלין אורזין, באינן עורדענין, דרמאן קלין במעיהו, והיו נפלי בשוקי כמתים.

153. ותעל הצפרדע, וזדא הוה, ואולידת, ואתמליית ארעא מינייהו. והיו כללו מסרין גרמייהו לאשא, דכתיב ובתנור ובמשארותיה, ומאי הוה אמרו. (תהלים 10) באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה.

154. כְּתִיב (בראשית י"ב) וַיֵּרְאוּ אוֹתָהּ שְׂרֵי פֶרַעַה וַיִּהְלְלוּ אוֹתָהּ אֵל פֶּרַעַה וַתִּקְחָהּ הָאִשָּׁה בֵּית פֶּרַעַה. פֶּסוּק זֶה לְדִרְשָׁהּ הוּא בָּא. שְׁלֹשָׁה פֶּרַעַה בָּאן. אֶחָד בְּאוֹתוֹ זְמַן, וְאֶחָד בִּימֵי יוֹסֵף, וְאֶחָד בִּימֵי מֹשֶׁה שֶׁהִלְקָהוּ בְּמִקְלּוֹ. (הַפְּסוּק הַזֶּה כָּלוּ הַתִּקְנִים בְּפֶרַעַה הָרָאשׁוֹן, אֲבָל בְּשָׁעָה וְכו') (וְהַפְּסוּק הַזֶּה הַתִּקְנִים).

155. פֶּרַעַה קָדְמָא, בְּשַׁעֲתָהּ דְּאַתְנָסִיבִת שְׁרָה לְגַבִּיָּה, רַמּוֹ לְאוֹמֵנִין, וַיֵּצִירוּ הָהוּא דְּיוֹקָנָא בְּאַדְרִיָּה, עַל עֲרִסִיָּה בְּכוֹתָלָא, לֹא מִזֶּה דְּעִתִּיָּה, עַד דְּעִבְדוּ דְּיוֹקָנָא דְּשְׁרָה בְּנִסְרִיו, וְכַד סְלִיק לְעֲרִסִיָּה, סְלִיק לָהּ עֲמִיָּה. כָּל מַלְכָּא דְּאַתָּא אֲבִתְרִיָּה, הוּא זִמְנִי הָהוּא דְּיוֹקָנָא מִצִּירָא צִירָא, וְהוּ עֲאֻלִּין קָמִיָּה בְּדִיּוּזִין, כַּד סְלִיק לְעֲרִסִיָּה הוּא אֲתֵהֵי בְּהָהוּא צִיר. בְּגִין כֵּה, מַלְכָּא אֻלְקִי הָכָא יִתִּיר מַכְלָא. (תא חזי) הֵינֵּו דְּכִתִּיב, וּבַזֹּדֶר מִשְׁכָּבָהּ וְעַל מִטָּתָהּ. וּלְבִיתָהּ, וּבְבִית עֲבָדֶיהָ וּבְעַמָּהּ. וּבְכֻלָּהּ לֹא כְּתִיב עַל מִטָּתָהּ, אֲלָא לִיה בְּלִחוּדִיהָ.

156. ר' אבא פתח, (קהלת א') כָּל הַנְּחָלִים הַלְכִים אֵל הַיָּם וְהַיָּם אֵינָּו מֵלֹא אֵל מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הַלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לְלֶכֶת. פֶּסוּק זֶה נֶאֱמַר וַאֲמָרוּ אוֹתוֹ הַחֲבֵרִים, אֲבָל בֹּא רֵא, כְּשִׁאוֹתָם נְחָלִים נִכְנָסִים לַתּוֹךְ הַיָּם, וְהַיָּם לֹקַח אוֹתָם וְשׂוֹאֵב אוֹתָם לַתּוֹכֹ בְּשִׁבִּיל שְׁקוּפָאִים הַמֵּים בַּתּוֹךְ הַיָּם, וְאוֹתוֹ הִקְרַח שׂוֹאֵב אֶת הַמֵּים שֶׁנִּכְנָס בּוֹ, וְאַחֵר כֵּךְ יוֹצֵאִים הַמֵּים בַּתִּקְוָה שֶׁל הַדְּרוֹם, וּמִשְׁקָה אֶת כָּל חַיֹּת הַשָּׂדֶה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) יִשְׁקוּ כָּל חַיֹּת שְׂדֵי.

157. וְתֵּא זִמְנִי, יִמָּא דְּקֶפֶא שְׂאִיב כָּל מִיָּא, וְאַשְׁתִּירִי בְּתוֹקְפָא דְּדְרוֹם, כְּמֹה דְּאַתְמֵר, וּבְגִין כֵּךְ אֵינָּו מֵלֹא, וְאַתְמֵר.

154. כְּתִיב (בראשית י"ב) וַיֵּרְאוּ אוֹתָהּ שְׂרֵי פֶרַעַה וַיִּהְלְלוּ אוֹתָהּ אֵל פֶּרַעַה וַתִּקְחָהּ הָאִשָּׁה בֵּית פֶּרַעַה. הָאִי קָרָא לְדִרְשָׁא הוּא דְּאַתָּא. תִּלְתָּ. פֶּרַעַה כְּתִיב (בראשית י"ב) וַיֵּרְאוּ אוֹתָהּ שְׂרֵי פֶרַעַה וַיִּהְלְלוּ אוֹתָהּ אֵל פֶּרַעַה וַתִּקְחָהּ הָאִשָּׁה בֵּית פֶּרַעַה. הָאִי קָרָא לְדִרְשָׁא הוּא דְּאַתָּא. תִּלְתָּ פֶּרַעַה (דף ל' ע"א) הָכָא. זֹדֶר, בְּהָהוּא זְמַנָּא. וְזֹדֶר, בְּיוֹמוֹי דְּיוֹסֵף. וְזֹדֶר, בְּיוֹמוֹי דְּמֹשֶׁה דְּאַלְקִי בְּקוֹלְפוֹי. (ס"א הָאִי קָרָא כֹּלָא אֲתִקִּיִּים בְּפֶרַעַה קְדָמָא אֲבָל בְּשַׁעֲתָא וְכו') וְהָאִי קָרָא אֲתִקִּיִּים

155. פֶּרַעַה קָדְמָא, בְּשַׁעֲתָהּ דְּאַתְנָסִיבִת שְׁרָה לְגַבִּיָּה, רַמּוֹ לְאוֹמֵנִין, וַיֵּצִירוּ הָהוּא דְּיוֹקָנָא בְּאַדְרִיָּה, עַל עֲרִסִיָּה בְּכוֹתָלָא, לֹא מִזֶּה דְּעִתִּיָּה, עַד דְּעִבְדוּ דְּיוֹקָנָא דְּשְׁרָה בְּנִסְרִיו, וְכַד סְלִיק לְעֲרִסִיָּה, סְלִיק לָהּ עֲמִיָּה. כָּל מַלְכָּא דְּאַתָּא אֲבִתְרִיָּה, הוּא זִמְנִי הָהוּא דְּיוֹקָנָא מִצִּירָא צִירָא, וְהוּ עֲאֻלִּין קָמִיָּה בְּדִיּוּזִין, כַּד סְלִיק לְעֲרִסִיָּה הוּא אֲתֵהֵי בְּהָהוּא צִיר. בְּגִין כֵּה, מַלְכָּא אֻלְקִי הָכָא יִתִּיר מַכְלָא. (תא חזי) הֵינֵּו דְּכִתִּיב, וּבַזֹּדֶר מִשְׁכָּבָהּ וְעַל מִטָּתָהּ. וּלְבִיתָהּ, וּבְבִית עֲבָדֶיהָ וּבְעַמָּהּ. וּבְכֻלָּהּ לֹא כְּתִיב עַל מִטָּתָהּ, אֲלָא לִיה בְּלִחוּדִיהָ.

156. ר' אבא פתח, (קהלת א') כָּל הַנְּחָלִים הַלְכִים הוֹלְכִים אֵל הַיָּם וְהַיָּם אֵינָּו מֵלֹא אֵל מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הוֹלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לְלֶכֶת. הָאִי קָרָא אֲתֵמֵר, וְאַמְרִי לִיה זִמְנִיָּא. אֲבָל תֵּא זִמְנִי, כַּד אֵינָּו נְזֻלִּין עֲאֻלִּין לְגֹז יִמָּא, וְיִמָּא נְקִיט לֹזֶן, וְשְׂאִיב לֹזֶן בְּגִיָּה, בְּגִין דְּקֶפֶא מִיָּא בְּגֹז יִמָּא, וְהָהוּא גְּלִידִי שְׂאִיב כָּל מִיָּא דְּעֲאֻלִּין בִּיָּה, וּלְבִיתָהּ נְפִיקִין מִיָּא בְּתוֹקְפָא דְּדְרוֹם, וְאַשְׁקִי יֵת כָּל זִיּוֹת בְּרָא, כְּמֹה דְּאַתָּא אֲמֵר (תהלים ק"ד) יִשְׁקוּ כָּל זִיּוֹתוֹ שְׂדֵי. (זהו הנזכר הכא).

157. וְתֵּא זִמְנִי, יִמָּא דְּקֶפֶא שְׂאִיב כָּל מִיָּא, וְאַשְׁתִּירִי בְּתוֹקְפָא דְּדְרוֹם, כְּמֹה דְּאַתְמֵר, וּבְגִין כֵּךְ אֵינָּו מֵלֹא, וְאַתְמֵר.

158. והרי התעוררו בו החברים, אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת. מה הטעם הם שבים? משום שאותו נהר ששופע ויוצא מעדן לא פוסק לעולמים, והוא מוציא תמיד מים לים, ועל זה המים שבים ללכת, ושבים, והולכים ושבים, ולא פוסקים לעולמים. וכשהוא שב ללכת, כדי ללכת להשקות את הכל, ובאה רוח צפון והמים קופאים, ורוח הדרום שהיא חמימה, (מפשינה) משילה אותם ללכת לכל צד. ועל זה הים הזה יושב בין שני הצדדים הללו, ובשכילם הוא עומד, ואננות הולכות ונוסעות לכל צד.

159. בא ראה, בשחמלך בא למטות בשעה שנחלק הלילה, רוח צפון מתעוררת, שהיא מעוררת חביבות לגבירה, שאלמלא רוח הצפון אין מתחבר המלך עמה, משום שמצפון מתחילה חביבות, כמו שנאמר (שיר ב) שמאלו תחת לראשי. ודרום מחבק באהבה, שכתוב וימינו תחבקני. ואז כמה בדחנים מעוררים שירה עד שבא הבקר, שכתוב (איוב לח) ברוך יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים.

160. וכשבא הבקר, כל העליונים והתחתונים אומרים שירה, וישראל כמו כן למטה, שכתוב (ישעיה סב) המזכירים את ה' אל דמי לכם. אל דמי לכם למטה דוקא [בלילה].

161. בשחמלך הלילה, אותם שתשוקתם להזכיר תמיד את הקדוש ברוך הוא, לא נותנים שנה ללב, ועומדים להזכיר את הקדוש ברוך הוא. בשעולה הבקר, מקדימים לבית הכנסת ומשבחים את הקדוש ברוך הוא, וכן אחר חצות היום, וכן בלילה בשחמלך ונדבק הלילה בחשך ולן השמש, ועל אלה כתוב המזכירים את ה' אל דמי לכם. וזה עם ישראל הקדוש.

158. והא אתערו ביה זברייא. אל מקום שהנחלים הולכים שם הם שבים ללכת. מאי טעמא הם שבים. בגין דההוא נהר דנגיד ונפיק מעדן לא פסיק לעלמין, והוא אפיק תדיר מיא לימא, ועל דא, מיין שבין ללכת, ותבין, ואולין ותבין, ולא פסיקין לעלמין. וכד איהו תב ללכת, בגין למהר לאשקאה לכלא, ואתי רוזן (וארא כ"ד ע"א) צפון וקפי מיא, ורוזא דדרום דאיהו זומימא, (ס"א שרי) שדי לון למהר לכל סטר. ועל דא, האי ימא יתיב בין תרי סטרי אלין, ובגין דהו קיימא, ואר בין אולין וגטלין לכל סטר.

159. תא זוזי, כד מלכא, אתי לערסיה, בשעתא דאתפליג ליליא, רוזא דצפון אתער, דאיהו אתער זוביבותא לגבי מטרונותא, דאלמלא אתערותא דצפון, לא אתזכר מלכא בהדה, בגין דצפון שארי זוביבותא, כמה דאתמר, (שיר השירים ב') שמואלו תזוזת לראשי. ודרום זוביק ברוזימו דכתיב וימינו תזובקני, כדן כמה בדיוזין מתערין שירתא, עד דאתי צפרא, דכתיב, (איוב ל"ח) ברוך יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים.

160. וכד אתי צפרא, כלהו עלאי ותתאי אמרי שירתא, וישראל כגוונא דא לתתא, דכתיב, (ישעיה ס"ב) המזכירים את ה' אל דמי לכם. אל דמי לכם לתתא דייקא. (בלילה)

161. כד אתפליג ליליא, איזון דתיאובתא דילהון לאדפרא תדיר לקודשא בריך הוא, לא יתבי שכיבו כלבא, וקיימין לאדפרא ליה לקודשא בריך הוא. כד סליק צפרא מקדימין לבי בגישתא, ומשבחזאן ליה לקודשא בריך הוא. וכן בטר פלגות יומא. וכן בליליא, כד אתזושף ואתדבק ליליא בזשוכא, ובת שמשא. על אלן כתיב המזכירים את ה' אל דמי לכם. ודא עמא קדישא דישראל.

162. ולכן הזכירם הקדוש ברוך הוא במצרים ועלה על פרעה, אלו שלא שוככים יומם ולילה, ומי הם? צפרדעים, שקולם לא שוכך תמיד, משום שהחזיק בעם הקדוש שלא שוככים ימים ולילות לשבח את הקדוש ברוך הוא, ולא היה איש במצרים שיכל לדבר זה עם זה, ומהם נשחתה הארץ, ומקולם היו יונקים וילדים קטנים מתים.

163. ואם תאמר, איך לא יכלו להרג אותם? אלא אם הרים אדם מקל או אבן להרג אחת, התבקעה ויצאו ממנה שש מתוך מעיה, וחלכות ומקלקלות את הארץ עד שהיה מהנמנע לקרב אליהם.

164. בא וראה כמה נהרות, כמה יאורים יוצאים מתוך הים העליון, בשנמשכים ומפשירים המים ומתחלקים כמה נחלים לכמה צדדים, לכמה יאורים, לכמה נהרות. החלק של הממנה של צד מצרים הם המים המרחשים האלה, שאין לה מים שיוצאים מתוך הים שלא מוציאים דגים למיניהם.

165. מי הם הדגים? אותם שלוחים בעולם ממנים לעשות את רצון אדונם, ממנים ברוח של חכמה. ועל זה שנינו, יש מים מגדלים חכמים, ויש מים מגדלים טפשים, לפי אותם נהרות שמתחלקים לכל הצדדים.

166. וכאן נהרות מצרים מגדלים בעלי כשפים, דגים בסוגים שונים, בעשר דגות של כשפים, שבתוב (דברים יח) קוסם, קסמים, מעונן, ומנחש, ומכשף, וחובר, חבר, ושואל אוב, וידעוני, ודורש אל המתים. הרי עשרה מינים של חכמת המכשפים.

167. ובאותו זמן הושיט הקדוש ברוך הוא אצבע שלו ובלבל אותם נחלים ונהרות של

162. ועל דא, אדכר לון קודשא בריך הוא במצרים, וסליק על פרעה, אלן דלא משתככי יממא וליילא, ומאן אינון. אורדעניא, דקלהון לא משתכך תדיר, בגין דאתקיף בעמא קדישא, דלא משתככי יממא וליילא, לשבזא ליה לקודשא בריך הוא. ולא הוה בר נש במצרים, דזיכל למשתעי בהדי הדדי. ובמנייהו אתזבכלת ארעא. ומקלהון הוו יונקין ורבין מתין.

163. ואי תיבא הין לא יכלין לקטלא לון. אלא, אי ארים בר נש זוטרא, או אבנא, לקטלא זזא, אתבקעת, ונפקין שית מינה, מוּו מעהא, ואזלי וטרטשי בארעא, עד דהוי, מתמנע למקרב בהו.

164. תא וזוי, כמה נהרין, כמה יאורין, נפקא מוּו ימא עלאה, כד אתמישכן ומשתרן מיא, (ויחי רמ"ג) ומתפלגין (דף ל' ע"ב) כמה נחלין, לכמה סטרין, לכמה יאורין, לכמה נהרין. וזולקא דמבנא דסטרא דמצרים אינון מיין (בראשית קכ"ט) מרוזשין אלן, דלית לה מיין דנפקין מוּו ימא, דלא מפקי נגין לוינין.

165. מאן אינון נגין. אינון שליוון בעלמא, מונן למעבד רעותא דמאריהון, מונן ברוזא דזוכמתא. ועל דא תנינן, אית מיין מגדלין זוכיבין. ואית מיין מגדלין טפשיין. לפום אינון נהרין דמתזולקין לכל סטרין.

166. והכא נהרי דמצראי, מגדלין מארי דזורשין, נגין בסיטין, קפיטין בעשר דרגין דזורשין, דכתיב, (דברים יח) קוסם, קסמים, מעונן, ומנחש, ומכשף, וזוהר זכר, ושואל אוב, וידעוני, ודורש אל המתים. הא עשר וינין דזוכמתא דזורשיא.

167. ובההוא זמנא, אושיט קודשא בריך הוא אצבעא דידיה, ובלבל אינון נחלין נהרין דמצראי,

מצרים, ונמנעו אותם הדגים של החכמה שלהם. אחד התנהפף לדם, ואחד שהעלו הדגים קולות [שכל הדגים תלויים] בלי תועלת, ולא באה עליהם רוח של אותן חכמות.

168. ערב – באותה דגמא, שערבב להם מיני חכמה שלהם, ולא יכל להדבק, ולא עוד, אלא אפלו שאלה שנמצאו בארץ, משחיתים אותם בארץ ומשחיתים את דרכיהם. ערב, מה זה ערב? ערובינא, כמו שנאמר ובגד בלאים. ערובין – (ויקרא יט) שדף לא תזרע בלאים. מינים רבים בהרמת יד.

169. בא ראה כמה בחות התעוררו למעלה באחד, ובלבל אותם הקדוש ברוך הוא באחד כדי לבלבל את הפח התקיף שלהם למעלה. וכל אותן גבורות שעשה הקדוש ברוך הוא במצרים, ביד אחת זה היה, שהרים ידו עליהם למעלה ולמטה, ומשם אבדה חכמת מצרים, שכתוב (ישעיה כט) ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר.

170. ובא ראה, כתוב (שם יט) וסכסכתי מצרים במצרים. מצרים – למעלה, במצרים – למטה. משום שאותם חילות למעלה ממנים על החילות של מטה, והתערבו כלם. התערבו למעלה, שלא היו המצרים יכולים להתקשר לכשפיהם, באותם מקומות שהיו מתקשרים בהתחלה, שהרי התבלבלו, ועל זה הביא עליהם ערב, חיות שהיו מערבות זה בזה.

171. בנים – שעלה עפר הארץ. ובא ראה, כל פרי שגולד בארץ, מחיל שלמעלה ממנה שגזרע עליה הוא, והכל היה כמו שלמעלה.

172. ובא ראה, שבעה רקיעים עשה הקדוש ברוך הוא, כמו זה שבע ארצות.

ואתמנעו אינן נוגי דזכמתא דילהון. וזר אתהפך לדמא, וזר דסליקו נוגי קלין, (דכולהו נוגין תליין) בלא תועלתא, ולא אתי עלייהו רוזא דאינן זכמתין.

168. ערוב: כי האי גוונא, דערבב לון איני דזכמתא דילהון, ולא יכלין לאתדבקא, ולא עוד, אלא אפילו דהני דאשתכחו בארעא, מוזבין לון בארעא, ומוזבין אורזייהו. ערוב, מאי ערוב. ערובינא. כמה דאת אמר (ויקרא י"ט) ובגד בלאים. ערובין: (ויקרא י"ט) שדף לא תזרע בלאים: איני סגיאין בארמות דא.

169. תא וזוי, כמה זיילין אתערו לעילא כוזר, ובלבל לון קודשא בריך הוא כוזר, בגין לבלבלא זיילייהו תקיפא לעילא. וכל אינן גבורין דעבד קודשא בריך הוא במצרים, בידא זוזא הוה, דארים ידיה עלייהו, לעילא ותתא, ומתמן אתאבדת זכמתא דמצרים, דכתיב, (ישעיה כ"ט) ואבדה זכמת זכמיו ובינת גבוניו תסתתר.

170. ותא וזוי, כתיב, (ישעיה י"ט) וסכסכתי מצרים במצרים. מצרים לעילא, במצרים לתתא. בגין דאינן זיילין לעילא, ממנן על זיילין דלתתא, ואתערבו כלהו. אתערבו לעילא, דלא הוו מצראי יכלי לאתקשרא בזרשייהו, באינן דוכתי דהו מתקשרי בקדמיתא, דהא אתבלבלו. ועל דא אייתי עלייהו ערוב, זיוון דהו מתערבי דא בדא.

171. בנים, דסלקא עפרא דארעא. ותא וזוי, כל איבא דאתילידת בארעא, מוזילא דלעילא ממנא דאדרע עלה איהו, וכלא הוה כזוונא דלעילא.

172. ותא וזוי, שבעה רקיעין עבד קודשא בריך הוא, כזוונא דא שבעה ארעאן. ואינן תזומין דמתפרשין

ואותם תחומים שנפרדים במקומם. שבעה רקיעים למעלה, שבעה תחומי ארץ למעלה, כמו כן למטה נפרדות הדרגות, שבעה רקיעים, ושבעה תחומי ארץ. והרי פרשוה החברים, בשבע ארצות בגלדי בצלים זה על זה.

173. ואותם שבעה תחומים של הארץ למעלה, כל אחד ואחד [נפרדים לשבעים ממנים] נפרדים לעשרה, והם מתחלקים לשבעים ממנים שממנים על שבעים עמים, ואותה ארץ תחום לכל עם ועם סביב הארץ הקדושה של ישראל, כמו שנאמר (שיר ג) הנה מטתו של שלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל. ועשרה בתוכם טמונים, והם שבעים שסובבים את הארץ הקדושה, וזהו למעלה כמו זה למטה.

174. ובא ראה, אותה ארץ התחום של חלק מצרים, באותו זמן הושיט הקדוש ברוך הוא אצבעו, ונולדו להבות אש באותו תחום, והתניבשו כל אותם תחומים שמרפכים במים. וכל הירק של המים שנובעים אז למטה, נראו הכנים מעפר הארץ.

175. והרי נאמר שאהרן היה מכה, אבל משום זה אהרן היה מכה, להראות שימינו של הקדוש ברוך הוא שוברת שונאים, כמו שנאמר (שמות טו) ימינה ה' תרעץ אויב. כמו זה עתיד הקדוש ברוך הוא להביא על העיר רומא רבת, שכתוב (ישעיה לד) ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית. ועל זה, כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים.

176. רבי יהודה ורבי חייא היו הולכים בדרך. אמר רבי חייא, בשחברים הולכים בדרך, צריכים ללכת בלב אחד, ואם נפגשו או שהולכים עמם הרשעים של העולם, או בני אדם שאינם מהיכל המלך, צריכים להפרד מהם. מנין לנו? מפלג,

בדוכתייהו. ו' רקיעין לעילא, שבעה תחומי ארעא לעילא, כהאי גוונא לתתא מתפרשין דרגין, ו' רקיעין, ו' תחומי ארעא. והא אוקמוהו זביריא, ב' ארעין כסופטא דא על דא.

173. ואינון ו' תחומי ארעא לעילא, כל זוד וזוד (מתפרשאן לשבעין ממנו) מתפרשין לעשר, ואינון מתפלגאן לע' ממנו, דממנו על שבעין עמין. (בלק ר"ט ע"ב) והוא ארעא, תחומא דכל עמא ועמא, סוזרא לארעא קדישא דישראל. כמה דאת אמר (שיר השירים ג') הנה מטתו של שלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל ועשרה בגווייהו טמירין, ואינון ע' דסוזרן ארעא קדישא. ודא הוא לעילא, כגוונא דא לתתא.

174. ותא זוזי, ההוא ארעא, תחומא דזולקא דמצראי, בההוא זמנא, אושיט קודשא בריך הוא אצבעא דיליה, ואתילידו טפסירין בההוא תחומא, ואתיבשו כל אינון תחומין דרכיכו מיא. וכל ירוקא דמיין דנבעין, כדין לתתא, אתגזיאו קלמין מעפרא דארעא.

175. והא אתמר דאהרן הוה מווי. אבל בגין דא אהרן הוה מווי, לאוונא דיימינא דקודשא בריך הוא תבר לשנאין, כמה דאת אמר, (שמות טו) ימינה יי' תרעץ אויב. כגוונא דא, זמין קודשא בריך הוא לאיתתא על קרתא דרומי רבתא, דכתיב, (ישעיה ל"ד) ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית. ועל דא, כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים.

176. רבי יהודה ורבי חייא, הוו אזלי באורזא. אמר רבי חייא, זביריא כד אינון באורזא, (דף ל"א ע"א) בעיין למהר בלבא זוד. ואי איערעו, או אזלי בגווייהו זוייבי עקמא, או בגי נשא דלאו אינון מהיכלא דמלכא, בעו לאתפרשא בגווייהו. מנא כן.

שְׁכָתוֹב (במדבר יד) וְעַבְדֵי כָלֵב עֶקֶב הִיתָה רוּחַ אַחֲרֵת עִמּוֹ וַיִּמְלֵא אַחֲרָי. מִה זֶה רוּחַ אַחֲרֵת? שֶׁנִּפְרַד מֵאוֹתָם מְרַגְלִים, שְׁכָתוֹב (שם יג) וַיַּעֲלוּ בִנְגֵב וַיָּבֹא עַד חֲבֵרוֹן. שֶׁנִּפְרַד מֵאוֹתָם מְרַגְלִים וְבָא לְבַדּוֹ לְחֲבֵרוֹן לְהִשְׁתַּטֵּחַ עַל קְבְרֵי הָאֲבוֹת.

177. וְחֲבֵרוֹן נִתְּנָה לוֹ חֵלֶק יִרְשָׁה לְהַחְזִיק בָּהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים א') וְלוֹ אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרַךְ בָּהּ. לָמָּה נִתְּנָה לוֹ אֶת חֲבֵרוֹן? אִם מִשּׁוּם שֶׁהִשְׁתַּטַּח בְּקְבְרֵי הָאֲבוֹת לְהַנְצִיל מֵאוֹתָהּ עֶצֶה שֶׁלָּהֶם שֶׁנֶּצֶל – לֹא.

178. אֵלֶּה, סוּד הַדָּבָר שֶׁמַּעֲתִי, כְּמוֹ זֶה כְּתוּב (שמואל א ב') וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּה' לֵאמֹר הֲאֶעֱלֶה בָּאֲחֵת עָרִי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר ה' אֵלָיו עֲלֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד אָנֹכִי אֶעֱלֶה וַיֹּאמֶר חֲבֵרְנָה. כָּאֵן יֵשׁ לְהִסְתַּבֵּל, בֵּינוֹן שְׁהָרִי מֵת שְׁאוּל, וְדָוִד נִמְשַׁח בִּימֵי שְׁאוּל לְקַבֵּל מַלְכוּת, בֵּינוֹן שְׁמֵת שְׁאוּל לָמָּה לֹא הִמְלִיכּוּ אֶת דָּוִד וְלֹא קִבֵּל מַלְכוּת עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְבָא לְחֲבֵרוֹן וְקִבֵּל מַלְכוּת עַל יְהוּדָה לְבַדָּה שְׁבַע שָׁנִים, וְהִתְעַכֵּב שָׁם כָּל שְׁבַע הַשָּׁנִים הַלָּלוּ, וְאַחֲרֵי שְׁמֵת אִישׁ בִּשְׁתׁ קִבֵּל מַלְכוּת עַל כָּל יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַיִם?

179. אֵלֶּה הַכֹּל הוּא סוּד לִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. בֹּא רָאָה, הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה לֹא קִבֵּלָה מַלְכוּת שְׁלָמָה עַד שֶׁהִתְחַבְּרָה בְּאֲבוֹת, וּכְשֶׁהִתְחַבְּרָה בָּהֶם, נִבְּנָה בִּנְיָן שְׁלֵם מֵעוֹלָם הָעָלְיוֹן, וְהָעוֹלָם הָעָלְיוֹן נִקְרָא שְׁבַע שָׁנִים, מִשּׁוּם שֶׁכֻּלָּם בּוֹ.

180. וְסִימְנִיךְ – (מלכים א ו') וַיִּבְנֶה שְׁבַע שָׁנִים. זֶהוּ הָעוֹלָם הָעָלְיוֹן. וְלֹא כְּתוּב וַיִּבְנֶהוּ בְּשֶׁבַע שָׁנִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות לא) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. מִי אֵלּוּ שֵׁשֶׁת הַיָּמִים? זֶה אֲבִרְהָם, שְׁכָתוֹב (בראשית ב') אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם, בְּאֲבִרְהָם. וְאַבְרָהָם נִקְרָא

מִכָּלֵב, דְּכִתִּיב, (במדבר י"ד) וְעַבְדֵי כָלֵב עֶקֶב הִיתָה רוּחוֹ אַחֲרֵת עִמּוֹ וַיִּמְלֵא אַחֲרָי. מִי רוּחוֹ אַחֲרֵת. דְּאֶתְפָּרֵשׁ מֵאֵינוֹן מְאֻלְלִין, דְּכִתִּיב, (במדבר י"ד) וַיַּעֲלוּ בִנְגֵב וַיָּבֹא עַד חֲבֵרוֹן. דְּאֶתְפָּרֵשׁ מֵאֵינוֹן מְאֻלְלִין וְאֵתָּה אִיהוּ בְּלוֹזוּדוֹי לְחֲבֵרוֹן, לֹא שֶׁתִּטְוֶא עַל קְבְרֵי אֲבֵהֶן.

177. וְחֲבֵרוֹן, אֶתִּיהִיב לִיה זִוּלָּךְ אֲזִסְנָא לְאֶתְתִּיקָא בִּיה, כְּמֹה דְּאֶתְ אֲמַר, (דברים א') וְלוֹ אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרַךְ בָּהּ. אֲמַי יְהִיבּוּ לִיה זִוּבְרוֹן. אִי בִּגִין דְּאֶשְׁתַּטְוּ בְּקְבְרֵי אֲבֵהֶן לֹא שֶׁתִּטְוֶא מִהֵוּא עֵיטָא דִּילָהוֹן דְּאֶשְׁתִּיב. לֹא.

178. אֵלֶּה, רָזָא דְּמִלְכָּה שְׁמִיעָנָא. כְּזִוּנָא דָּא כְּתִיב, (שמואל ב' ב') וַיִּשְׁאַל דָּוִד בִּי לֵאמֹר הֲאֶעֱלֶה בָּאֲזוּת עָרִי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר יי' אֵלָיו עֲלֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד אָנֹכִי אֶעֱלֶה וַיֹּאמֶר זִוּבְרוֹנָה. הָכָא אִית לֹא שֶׁתִּכְלָא, בֵּינוֹן דְּהָא מִיִּת שְׁאוּל, וְדָוִד בִּיּוֹמֵי דְּשְׁאוּל אֶתְמַשִּׁיז לְקַבֵּל מַלְכוּ. בֵּינוֹן דְּמִיִּת שְׁאוּל אֲמַי לֹא אֲמַלִּיכוּ לִיה לְדָוִד, וְלֹא קִבִּיל מַלְכוּ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֶתָּה לְזִוּבְרוֹן, וּמַלְכוּ קִבִּיל עַל יְהוּדָה בְּלוֹזוּדוֹי שְׁבַע שָׁנִים, וְאֶתְעַכֵּב תַּמָּן כָּל הַגִּי שְׁבַע שָׁנִים. וְלְבַתֵּר דְּמִיִּת אִישׁ בּוֹשֵׁת, קִבִּיל מַלְכוּ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַיִם.

179. אֵלֶּה, כָּלָא הוּא רָזָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. תָּא זִוּי, מַלְכוּתָא קְדִישָׁא לֹא קִבִּיל מַלְכוּ שְׁלִימָתָא, עַד דְּאֶתְזוּבֵר (בראשית ע"ט ע"ב) בְּאֲבֵהֶן. וְכֹד אֶתְזוּבֵר בְּהוּ, אֶתְבְּנִי בְּבִנְיָנָא שְׁלִימוּ, מֵעַלְמָא עַלְמָה, וְעַלְמָא (בראשית רמ"ז ע"א) עַלְמָה אֲקָרִי שְׁבַע שָׁנִים, בִּגִין דְּכָלְהוּ בִּיה.

180. וְסִימְנִיךְ (מלכים א' ו') וַיִּבְנֶהוּ שְׁבַע שָׁנִים, דָּא עַלְמָא עַלְמָה. וְלֹא כְּתִיב וַיִּבְנֶהוּ בְּשֶׁבַע שָׁנִים. כְּמֹה דְּאֶתְ אֲמַר, (שמות ל"א) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. מֵאֵן שֵׁשֶׁת יָמִים, דָּא אֲבִרְהָם. דְּכִתִּיב, (בראשית ב') אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם, בְּאֲבִרְהָם. וְאַבְרָהָם שֵׁשֶׁת יָמִים אֲקָרִי

ובגין (נ"א וביה) דאיהו שישית ימים, אתבני עלבא. ביהוא (נ"א בהאי) גוונא ויבנהו שבע שנים.

ששת ימים, ומשום (ובי) שהוא ששת ימים, נבנה העולם באותו (בזה) גון, ויבנהו שבע שנים.

181. ותא וזי, דוד בעא לאתבנא במלכו שלמיתא לתתא, כגוונא דלעילא, ולא אתבני, עד דאתא ואתזכר באבהן. וקאים שבע שנים לאתבנא בגווייהו. לבתר שבע שנים, אתבני בכלא, אתמשכא מלכותיה די לא תעדי לעלמין. ואי לאו דאתעבר בזכרון לאתזכרא בדוכתיה, לא אתבני מלכותיה לאתמשכא בדקא יאות. כהאי גוונא כלב, אתגהיר ביה רוזא דזכמתא, ואתא לזכרון, לאתזכרא באבהן, ולדוכתיה אול, ולבתר, דוכתיה הוה, וירית ליה.

181. ובא ראה, דוד רצה להבנות במלכות שלמה למטה כמו שלמעלה, ולא נבנה עד שבא והתחבר באבות, ועמד שבע שנים להבנות בתוכם. אחר שבע שנים נבנה בכל, נמשכה מלכותו שלא תעבר לעולמים. ואם לא שנעשה בחברון להתחבר במקומו, לא נבנתה מלכותו להמשך פראוי. כמו כן כלב, האירה בו רוח חכמה, ובא לחברון להתחבר באבות ולמקומו הלך. אחר כך מקומו היה, וירש אותו.

182. רבי ייסא (נדפס מקץ קצ"ו ע"ב) ורבי וזקיה, הוו אזלי מקפוטקיא ללוד, והוה עמהון זוד יודאי במטול דקטפירא דזומרא. עד דהוו אזלי, אמר רבי ייסא לרבי וזקיה, אפתוז פומך, ואימא זוד מלה, מאינן מלי מעלייתא דאורייתא, דאת אמרת בכל יומא, קמי בוצינא קדישא.

182. רבי ייסא ורבי חזקיה היו הולכים מקפוטקיא ללוד, והיה עמם יהודי אחד עם משא של עופות (שנקראים קטפירא) על חמור. עד שהיו הולכים, אמר רבי ייסא לרבי חזקיה, פתח פיך ואמר דבר אחד מאותם דברי התורה המעלים שאמה אומר לפני המנורה הקדושה.

183. פתוז ואמר, (משלי ג') דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום. דרכיה דרכי נעם, אלן אורוזין דאורייתא, דמאן דאזיל באורוזי דאורייתא, קודשא בריך הוא, אשרי עליה זעימותא דשכינתא, דלא תעדי מניה לעלמין. וכל נתיבותיה שלום, דכל שביילין דאורייתא, כולהון שלם. שלם ליה לעילא, שלם ליה לתתא. שלם ליה בעלבא דין, שלם ליה בעלבא דאתי.

183. פתח ואמר, (משלי ג') דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום. דרכיה דרכי נעם – אלו דרכי התורה, שמי שהולך בדרכי התורה, הקדוש ברוך הוא משרה עליו נעם השכינה שלא תזוז ממנו לעולמים. וכל נתיבותיה שלום – שכל שבילי התורה כלם שלום. שלום לו למעלה, שלום לו למטה. שלום לו בעולם הזה, שלום לו בעולם הבא.

184. אמר ההוא יודאי, איסורא בקיסטרא, כהאי קרא אשתכחז. אמר ליה מניין כך. אמר ליה, מאבא שבענא, ואוליפנא הכא כהאי קרא מלה טבא.

184. אמר אותו יהודי, מטבע בכים בפסוק זה נמצא. אמר לו, מנין לך? אמר לו, שמעתי מאבי, ולמדתי כאן בפסוק הזה דבר טוב.

185. פתוז ואמר, האי קרא בתרין גוויין איהי, ובתרין סטרין. קרי ביה דרכים, וקרי ביה נתיבות. קרי ביה

185. פתח ואמר, פסוק זה הוא בשתי צורות ובשני צדדים. קוראים בו דרכים, וקוראים בו נתיבות. קוראים בו נעם,

וקוראים בו שלום. מה זה דרכים, ומה זה נתיבות? מה זה נעם, ומה זה שלום?

186. אלא דרכיה דרכי נעם, הינו שבתוב (ישעיה נג) הנותן בים דרך. שהרי כל מקום שנקרא בתורה דרך, היא דרך פתוחה לכל, כמו זה זו שפתוחה לכל אדם – כף דרכיה. אלו דרכים שפתוחים מהאבות, שפרו בים הגדול ונכנסים לתוכו. ואותם דרכים נפתחות לכל עבר ולכל צדדי העולם.

187. ונעם זה הוא נעימות שיוצאת מן העולם הבא, (ומהעולם הבא מאירות כל המנוחות) ומאירה את כל המנוחות, ונפרדים (האורות) לכל עבר. ואותו טוב ואור של העולם הבא שיונקים האבות נקרא נעם. דבר אחר, העולם הבא נקרא נעם. וכשמתעורר העולם הבא, אז כל השוב וכל השמחה וכל האורות וכל החרות של העולם מתעוררים, ולכן נקרא נעם.

188. ועל זה שנינו, רשעי הגיהנם, בשעה שנכנסת שבת, כלם נחים, ויש להם (חרות) שמחה ומנוחה בשבת. וכיון שיוצאת שבת, יש לנו לעורר שמחה עליונה עלינו כדי שננצל מאותו הענש של הרשעים שנדונים מאותה שעה והלאה, ויש לנו להתעורר ולומר, (תהלים צ) ויהי נעם ה' אלהינו עלינו. זהו נעם עליון, (חרות) שמחת הכל. ועל זה, דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום.

189. מה זה נתיבותיה? אלו אותם נתיבות ושבילים שיוצאים מלמעלה, וכלם לוקח אותם ברית היחיד שנקרא שלום, שלום הבית, ומכנים אותם לים הגדול. כשהוא בתקפו, ואז נותן בו שלום. זהו שבתוב וכל נתיבותיה שלום. באו רבי ייסא ורבי חזקיה ונשקו לו. אמרו, ומה כל הדברים העליונים הללו טמונים אצלך ולא ידענו? הלבנו.

נעם, וקרי ביה שלום. מאן דרכים. ומאן נתיבות. מאן נעם. ומאן שלום.

186. אלא, דרכיה דרכי נעם, הינו דכתיב, (ישעיה מ"ג) הנותן בים דרך. והא כל אתר האקרי באורייתא דרך, הוא אורזא פתיזא לכלא. כהאי אורזא דהוא פתיזא לכל בר נש. כה דרכיה, אלין דרכים דאינון פתיזון מאבהן, דכראן בימא (דף ל"א ע"ב) רבא, ועאלין בגויה. ואינון אורזון מתפתוזין לכל עיבר, ולכל סטרי עלמא.

187. והאי נעם, הוא נעימו דנפיק מעלמא דאתי, (נ"א ומעלמא דאתי נהרין כל בוצינן) ונזיר לכל בוצינן, ובתפרשין (נ"א נהורין) לכל עיבר, וההוא טיבו, ונהורא דעלמא דאתי, דינקין אבהן, אקרי נעם. דבר אחר, עלמא דאתי, אקרי נעם. וכד אתער עלמא דאתי, כל טיבו, וכל זידו, וכל נהורין, וכל זירו דעלמא אתער. ובגויי כה, אקרי נעם.

188. ועל דא תנינן, וזיבין דגיהנם, בשעתא דעאל שבתא, כלהו זיזון, ואית להו (ס"א חירו) זידו, וזיזון בשבתא. כיון דנפיק שבתא, אית לן לאתערא זידו עלאה עלנא, דנשתויב מההוא עונשא דזיבין, דאתדנו מההיא שעתא ולהלאה. ואית לן לאתערא ולימא, (תהלים צ) ויהי נעם יי אלהינו עלינו. דא הוא נעם עלאה, (חירו) זידו דכלא. ועל דא, דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום.

189. מאן נתיבותיה. אלין אינון נתיבות ושבילין, דנפקי מלעילא, וכלהו נקיט לון ברית יחידאי, דאיהו אקרי שלום, שלמא דביתא, ועאל לון לימא רבא, כד איהו בתוקפיה. וכדין יהיב ליה שלום. הדא הוא דכתיב וכל נתיבותיה שלום. (ע"כ) אתו רבי ייסא ור' חזקיה, ונשקו ליה, אמרו ומה כל הגי מלין עלאין טמירין גבר, ולא ידענא. אלו. כד מוטו זור בי זקל,

בשהגיעו לבית שדה, ראו בהמות של השדה מתים. אמרו, ודאי דבר של בהמות יש במקום זה.

190. אמר אותו יהודי, זה שאמרתם שהקדוש ברוך הוא הרג במצרים כל אותם הצאן, כל אותם בהמות. שלשה סוגי מות היו בבהמות, אחד דבר, ואחד אותם שהרג הברד, ואחד אותם בכורי הבהמות.

191. ומה היה המות שלהם? אלא זה כתוב בתחלה, הנה יד ה' הויה במקנף אשר בשדה. למה בכלם לא כתוב יד ה'? אלא כאן (כתוב יד אלהים, אלא יד ה') (אל יד ה') זה יד עם חמש אצבעות, שהרי בתחלה כתוב אצבע אלהים היא, וכאן כל חמש האצבעות, וכל אצבע ואצבע הרגה מין אחד. וחמשה מינים היו, שכתוב בסוסים, בחמורים, בגמלים, בבקר, ובצאן. הרי חמשה מינים לחמש אצבעות, שנקראת יד. משום כך הנה יד ה' הויה וגו' דבר כבד מאד. שהיו מתים מעצמם ונמצאו מתים.

192. מאחר שלא חזרו המצרים, אותן אותיות ממש חזרו והרגו כל אותם שנשארו, ודבר הפך לברד. מה בין זה לזה? אלא זה בנחות, וזה בתקף הרגו, ושני אלה היו במקום אחד בחמש אצבעות.

193. בא וראה, דבר אותיות שהיו בנחות, מות במנוחה, שהיו מתים מעצמם. ברד שהתהפכו האותיות לתקף הרגו והרג הכל. ישבו באותו שדה, ראו צאן שבאים למקום אחד ומתים שם. קם אותו יהודי לאותו מקום, וראה שני נאדות מלאים ארס.

194. פתח ואמר, כתוב ואעשה לגוי גדול ואברכה ואגדלה שמך והיה ברכה. דבר זה של רבי אלעזר שאמר (בראשית

וזמו בעירי דבי זקל מתינן, אמרו ודאי דבר דבעירי אית באתר דא.

190. אמר ההוא יודאי, הא דאמרינו דקודשא בריך הוא קטל במצרים, כל אינן עאני, כל אינן בעירי. תלת מותני הוו בבעירי. זוד, דבר. וזוד, אינן דקטיל ברד. וזוד, אינן בוכרי דבעירי.

191. ומה היה מותנא דילהון. אלא, הא, כתיב בקדמייתא, (שמות ט') הנה יד יי' הויה במקנף אשר בשדה, אמאי בכלהו לא כתיב יד יי'. אלא, הכא (נ"א לא כתיב יד אלהים אלא יד יי') (ס"א אל יד ה') איהו ידא בוזמשה אצבעאן. דהא בקדמייתא כתיב, אצבע אלהים היא. והכא כלהו זומש אצבעאן, וכל אצבעא ואצבעא, קטל זינא וזומש זינן הוו, דכתיב, בסוסים, בחמורים, בגמלים, בבקר, ובצאן. הא זומש זינן, לזומש אצבעאן, דאקרון יד. בגיני כך, הנה יד יי' הויה וגו' דבר כבד מאד. דהוו מתים בזומשיהו, ואשתכחו מתים.

192. בטר דלא אהדרו מצראי, אינן אתון ממש, אהדרו וקטלו כל אינן דאשתארו. ודבר, אהדר ברד. מה בין האי להאי. אלא דא בגיזיותא, ודא בתקיפו דרוגא. ותרין אלן, הוו באתר זוד, בוזמש אצבעאן.

193. תא זזי, דבר אתון דהוו בגיזיותא, מותנא בגיזיותא, דהוו מתין בזומשיהו. ברד, דאתהדרו אתון בתקוף רוגא, וקטל כל. יתבו בזהו זקל, זמו עאני דאתין לאתר זוד, ומתינ תמן, קם ההוא יודאי לגבי ההוא אתר, וזומא תרין קטפירי, דמליין אקוסטרא.

194. פתח ואמר, כתיב (בראשית י"ב) ואעשה לגוי גדול ואברכה ואגדלה שמך והיה ברכה. האי מלה דרבי אלעזר, דאמר, ואעשה לגוי גדול, לקבל כף

יב) ואעשש לגוי גדול – כנגד לך לך. ואברכה – כנגד מארצה. ואגדלה שמך – כנגד וממולדתך. והיה ברכה – כנגד ומבית אביך, וזה כנגד זה.

195. רבי שמעון אמר, סוד החכמה יש כאן. ואעשש לגוי גדול – כנגד צד ימין. ואברכה – כנגד צד שמאל. ואגדלה שמך – כנגד צד האמצע. והיה ברכה – כנגד צד ארץ ישראל, והכל סוד המרובה הקדושה.

196. בא ראה, בהתעוררות שלמטה מתעורר למעלה, ועד שלא מתעורר למטה לא מתעורר למעלה לשרות עליו. מה כתוב באברהם? ויצאו אתם מאור כשדים. ויצאו אתם – ויצאו אתו היה צריך (לכתוב)! שהרי כתוב ויקח תרח את אברהם בנו [ואת לוט בן הרן] וגו'. מהו ויצאו אתם? אלא, תרח ולוט יצאו עם אברהם ושרה, שבין שנצול אברהם מן האש, חזר תרח לעשות את רצונו, ולכן ויצאו אתם. בין שהם התעוררו תחלה, אמר לו הקדוש ברוך הוא לך לך.

197. רבי שמעון אמר, לך לך – לתקונך, לעצמך. מארצה – מאותו הצד של הישוב שאתה שוקל, שנולדת בו. וממולדתך – מאותו תולדה שלך. ומבית אביך – שהרי השגיח בשרש שלהם. אל הארץ אשר אראך – שם אגלה לך מה שאתה מבקש. אותו בח שממנה עליה, שהוא עמק וסתום, מיד – וילך אברהם כאשר דבר אליו ה'. ואנו רצינו ללכת מכאן לדעת סוד החכמה.

198. רבי יוסי ורבי חייא היו הולכים בדרך. אמר רבי יוסי לרבי חייא, למה אתה שותק, הרי הדרך לא מתקנת אלא רק בדברי תורה? נאנח רבי חייא ויבכה. (אמר לו, מהי? אמר לו, אוי וכו') פתח ואמר (בראשית יא) ותהי שרי עקרה אין לה

לה. ואברכה, לקבל מארצה. ואגדלה שמך, לקבל וממולדתך. והיה ברכה, לקבל ומבית אביך. ודא לקבל דא.

195. ר' שמעון אמר, רזא דזוכמתא הכא. ואעשש לגוי גדול, לקבל סטר ימינא. ואברכה, לקבל סטר שמאלא. ואגדלה שמך, לקבל סטר אמצעיתא. והיה ברכה, לקבל סטר ארעא דישראל. וכלא רזא דרתיכא קדישא.

196. תא וזוי, באתערוותא דלתתא, אתער לעילא. ועד לא יתער לתתא, לא יתער לעילא, לאשראה עליה. מיה פתיב באברהם, (בראשית י"א) ויצאו אתם מאור כשדים. ויצאו אתם, ויצאו אתו מבועי ליה. דהא פתיב ויקוז תרוז את אברהם בנו (ואת לוט בן הרן) וגו'. מהו ויצאו אתם. אלא, תרוז ולוט נפקו עם אברהם ושרה, דכיון דאשתויב אברהם מן נורא, אתהדר תרוז למעבד רעיתיה. ובגין (דף ל"ב ע"א) כה, ויצאו אתם. כיון דאינון אתערו בקדמיתא, אמר ליה קודשא בריך הוא לך לך.

197. רבי שמעון אמר, לך לך. לתקונך לגרמך. מארצה, מזההו סטרא דישובא דאת תקיל, דאתלידת ביה. וממולדתך, מזההו תולדת דילך. ומבית אביך, דאת אשזוז בשרשא דלהון. אל הארץ אשר אראך, תמן אתגלי לך, מיה דאת בעי, ההוא זילא דממנא עלה, דאיהו עמיק וסתים. מיד, וילך אברהם כאשר דבר אליו יי'. ואנן קא בעינון למהר מוהכא למנדע רזא דזוכמתא (חסר).

198. רבי יוסי ורבי זיניא הוו אזלי באורזא. אמר רבי יוסי לרבי זיניא, אמאי את שתיק, דא אורזא לא אתתקן, אלא במולי דאורייתא. אתנגיד רבי זיניא, ובכה, פתוז ואמר, (בראשית י"א) ותהי שרי עקרה אין לה ולך ווי על דא, ווי על ההוא זמנא דאוליידת הגר לישמעאל. (פתח רבי אבא ואמר (צפניה ג') כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יי'

ולד. אוי על זה! אוי על אותו זמן שהולידה
הגר את ישמעאל.

199. אמר לו רבי יוסי, למה? והרי הולידה
אחר כך, והיה לה בן גזע קדוש? אמר לו,
אתה רואה ואני רואה. וכך שמעתי מפי רבי
שמעון דבר, ובכיתי. [ס"א אמר לו מה היא
אמר לו ווי וכו'] אוי על אותו הזמן שבגלל
ששרה התעכבה, כתוב (בראשית
18) ותאמר שרי אל אברהם וגו' בא נא אל
שפחתי וגו'. ועל זה עמדה השעה להגר
לרשת את שרה גברתה, והיה לה בן
מאברהם.

200. ואברהם אמר, לו ישמעאל יחיה
לפניך. ואף על גב שהקדוש ברוך הוא היה
מבשר לו על יצחק, נדבק אברהם
בישמעאל, עד שהקדוש ברוך הוא השיב
לו, ולישמעאל שמעתיך וגו'. אחר כך נמול
ונכנס לברית הקדוש, עד שטרם יצא יצחק
לעולם.

201. ובא ראה, ארבע מאות שנים עמד
אותו ממנה של בני ישמעאל ובקש לפני
הקדוש ברוך הוא. אמר לו, מי שנמול יש לו
חלק בשםך? אמר לו, בן. אמר לו, והרי
ישמעאל נמול, [ולא עוד, אלא שנמול בן
שלוש עשרה שנה] אז למה אין לו חלק בך
כמו יצחק? אמר לו, זה נמול בראוי
ובתקונו, וזה לא בך. ולא עוד, אלא שאלה
נדבקים בי בראוי לשמונה ימים, ואלה
רחוקים ממני עד כמה ימים. אמר לו, ועם
כל זה, בין שנמול, לא יהיה לו שָׂכָר טוב
בשביל זה?

202. אוי על אותו זמן שנולד ישמעאל
בעולם ונמול, מה עשה הקדוש ברוך הוא?
הרחיק את בני ישמעאל מן הדבקות
העליונה, ונתן להם חלק למטה בארץ
הקדושה בשביל אותה המילה שבהם.

לעבדו שכם אחד. וכתוב (זכריה י"ד) והיה יי' למלך
וגו' ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד).

199. אמר ליה רבי יוסי, אמאי. והא אולידת לבתר,
והוה לה ברא זעא קדישא. אמר ליה, את זומי, ואנא
זומינא, והכי שמענא מפומי דרבי שמעון מלה,
ובכינא (ס"א אמר ליה מאי היא אמר ליה ווי וכו') ווי
על ההוא זמנא, דבגין דשרה אתעכבת,
כתיב, (בראשית ט"ז) ותאמר שרי אל אברהם וגו' בא
נא אל שפחתי וגו'. ועל דא, קיימא שעתא להגר,
למירת לשרה גברתה, והוה לה ברא מאברהם.

200. ואברהם אמר, (בראשית י"ז) לו ישמעאל יחיה
לפניך, ואף על גב דקודשא בריך הוא הוה מבשר
ליה על יצחק, אתדבק אברהם בישמעאל, עד
דקודשא בריך הוא אתיב ליה, (בראשית
י"ז) ולישמעאל שמעתיך וגו'. לבתר אתגזר, ועאל
בקיימא קדישא, עד לא יפיק יצחק לעלמא.

201. ותא זומי, ארבע מאה שנין, קיימא ההוא בזמנא
דבני ישמעאל, ובעא קמי קודשא בריך הוא, אמר
ליה, מאן דאתגזר אית ליה זולקא בשמך. אמר ליה
אין. אמר ליה והא ישמעאל דאתגזר, (ולא עוד אלא
דאתגזר בר תליסר שנין) אמאי לית ליה זולקא בך
כמו יצחק. אמר ליה, דא אתגזר כדקא יאות
ובתיקונו, ודא לאו הכי. ולא עוד, אלא דאלין
מתדבקין בי כדקא יאות, לתמנא יומין ואלין רוזיקין
מני עד כמה ימים. אמר ליה, ועם כל דא, בין
דאתגזר לא יהא אגר טב בגיניה.

202. ווי על ההוא זמנא, דאתיליד ישמעאל בעלמא,
ואתגזר. מה עבד קודשא בריך הוא, ארוזיק להו
לבני ישמעאל, מדבקותא דלעילא, ויהב להו זולקא
לתתא בארעא קדישא, בגין ההוא גזירו דבהון.

203. ועתידים בני ישמעאל לשלט בארץ הקדושה בשהיא ריקה מהכל זמן רב, כמו שהמילה שלהם ריקה בלי שלמות, והם יעבדו את בני ישראל לשוב למקומם, עד שישתלם אותה זכות של בני ישמעאל.

204. ועתידים בני ישמעאל לעורר קרבות חזקים בעולם ולהתפנסות בני אדם עליהם, ויעוררו בהם קרב, אחד על השם, ואחד על היבשה, ואחד סמוך לירושלים, וישלטו אלה באלה, וארץ הקדושה לא תמסר לבני אדם.

205. באותו זמן יתעורר עם אחד מסוף העולם על רומי הרשעה, ויערף בה קרב שלשה חדשים, ויתפנסו שם עמים, ויפלו בידיהם, עד שיתפנסו כל בני אדם עליהם מסופי כל העולם, ואז יתעורר עליהם הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב (ישעיה לד) כי זבח לה' בבצרה וגו'. אחר זה מה כתוב? לאחז בכנפות הארץ וגו'. ויכלה את בני ישמעאל ממנה, וישבר כל החילות – כחות שלמעלה, ולא ישאר כח למעלה על העם של העולם, אלא כח ישראל לבדו, זהו שכתוב (תהלים קכא) ה' צלף על יד ימינה.

206. משום שהשם הקדוש בימין, ותורה בימין, ועל זה בימין תלוי הכל, ושנינו שצריך לזקף את הימין על השמאל, כמו שפרשוקה, שכתוב מימינו איש דת למו. ובזמן שיבא, (תהלים ס) הושיעה ימינה וענני. ובאותו זמן כתוב, כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד. וכתוב ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

203. וזמנין בני ישמעאל, למשלת בארעא קדישא, כד איהי ריקניא מכלא, זמנא סג, כמה דגזירו דלהון בריקניא בלא שלימו. ואינון יעכבון להון לבני ישראל לאתבא לדוכתייהו, עד דאשתלים ההוא זכותא דבני ישמעאל.

204. וזמנין בני ישמעאל, לאתערא קרבין תקיפין בעלמא, ולא תכנשא בני אדום עלייהו, ויתעורון קרבא בהו, וזד על ימא, וזד על יבשתא וזד סמוך לירושלים, וישלטון אלן באלן, וארעא קדישא לא יתמסר לבני אדום.

205. בההוא זמנא, יתער עמא זד מסייפי עלמא, על רומי וזיבא, ויזוז בה קרבא תלת ירוזין, ויתכנשון תבון עממיא, ויפולון בירייהו, עד דיתכנשון כל בני אדום עלה, מכל סייפי עלמא. וכדין יתער קודשא בריך הוא עלייהו, הדא הוא דכתיב, (ישעיה ל"ד) כי זבוח ליי בבצרה וגו'. ולבתר דא מה כתיב, לאחוז בכנפות הארץ וגו' וישיגי לבני ישמעאל מינה, ויתבר כל זילין דלעילא ולא ישתאר זילא לעילא על עמא דעלמא, אלא זילא דישראל בלחודדי. הדא הוא דכתיב, (תהלים קכ"א) יי צלף על יד ימינה.

206. בזין דשומא קדישא בימינא, ואורייתא בימינא, ועל דא בימינא תלוי כלל ותנינן, דבעי לזקפא ימינא על שמאלא, כמה דאוקמוה. דכתיב, (דברים ל"ג) מימינו איש דת למו. ובזמנא דאתי, (תהלים ס') הושיעה ימינה וענני. ובההוא זמנא כתיב, (צפניה ג') כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יי לעבדו שכם אחד. וכתיב, (זכריה י"ד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ברוך יי לעולם אמן ואמן:

ברוך יי לעולם אמן ואמן ימלוך יי לעולם אמן ואמן.

